XXXVII. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. JANUÁR 15.

Ludas Matyi

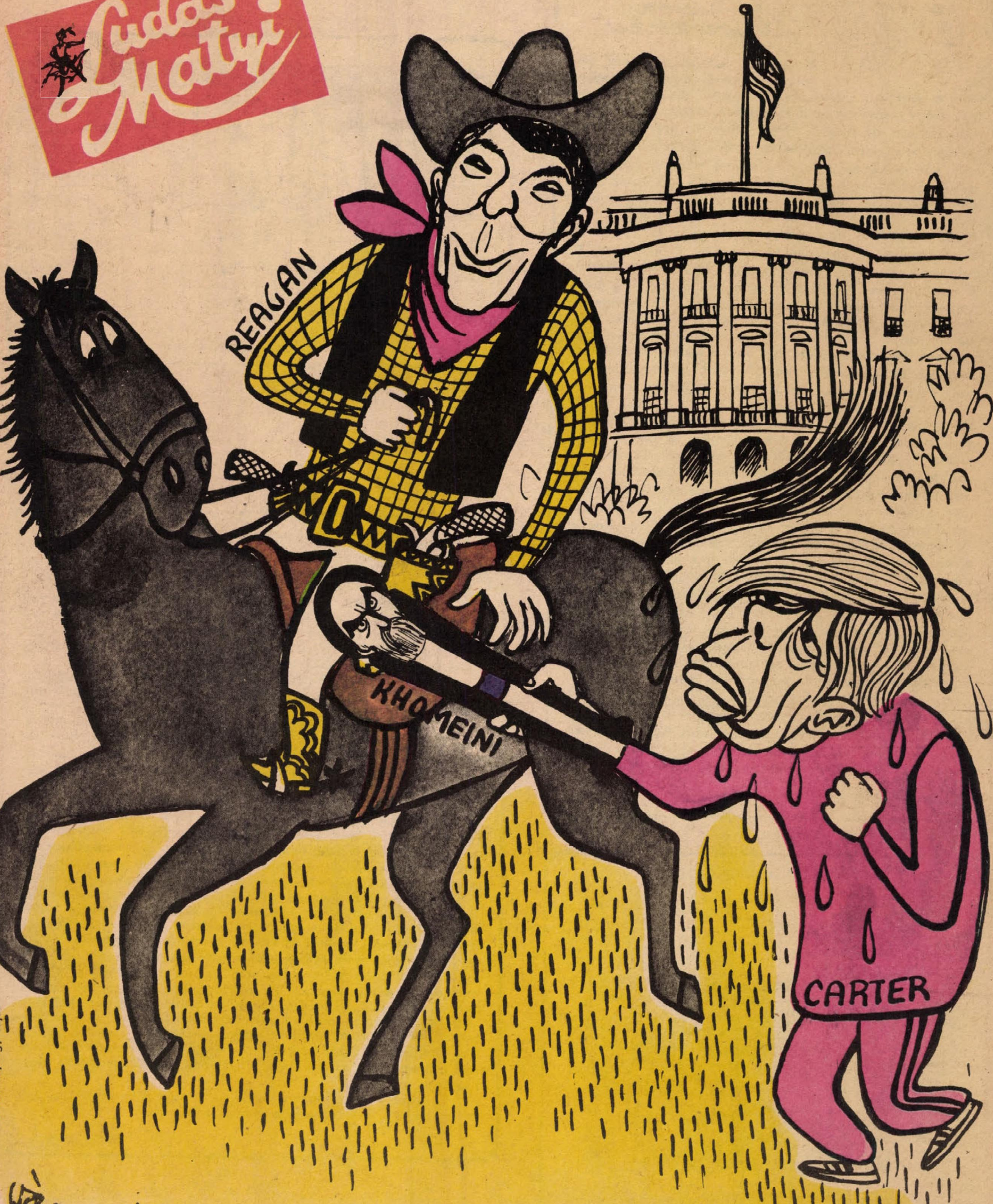
REAGAN
KHOMEINI
CARTER
vármai

Vármai György rajza

STAFÉTABOT

mondjuk a magunkét - mondjuk a magunkét - mondjuk a magunkét

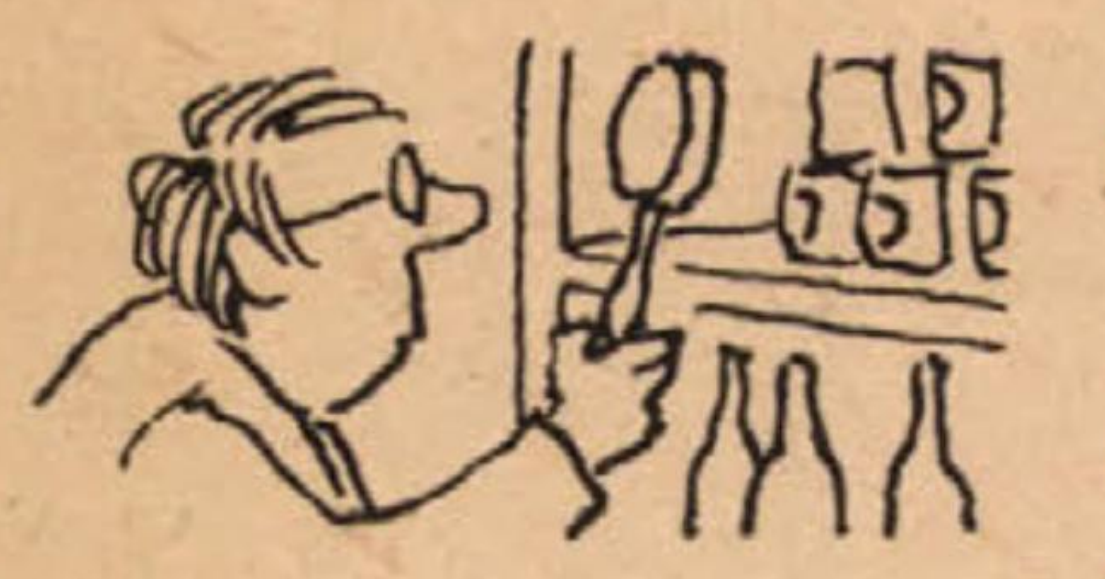

Felfedezem felfedezéseinket

A meglepő felfedezések sora zúdul a gyanútlan olvasóra. Megjelent a vásárlási szokásainkról készült felmérés eredménye. Négy megyében és a fővárosban mérték ezt, nem tudom hányan, de megérte! Mert lehullott a lepel a községekben és a külső negyedekben levő kisboltokról: „ahová csak egyszer-kétszer érkezik hetenként friss áru, ott a nagyobb bevásárlások a szállítás napjára torlódnak". Ki hitte volna, hogy nem akkor sorakoznak a vevők a pult előtt; amikor nincs rajta semmi?! De akad ennél is furcsább felfedezés, ami csak nagyon szívós és aprólékos vizsgálódás eredménye lehet: a részben önellátó vidéki háztartások gyakran jó ideig bojkottálják a helyi bolt hentespultját, mert „disznóvágás után néhány hónapig nem vesznek húst, kolbászt, szalonnát, zsírt". És hihetetlen szenzációnak nevezném, ha nem komoly felmérésről lenne szó, azt a felfedezést, hogy ha valami hiánycikké lesz, „akkor a kereslet ugrásszerűen megnő iránta, mivel sokan tartalékolni is akarnak belőle". Csak ámulok-bámulok, hogy mi mindent képes már felfedezni az emberi agy!

De felmérték az étkészletek iránti igényeket is. Ez kérdőíveken történt és az ívet kitöltők többsége az ízléses és formás étkészletek mellett foglalt állást és nem az ízléstelenek, a formátlanok mellett. És az is kiderült, hogy a vásárlók különböző méretű főzőedényeket igényelnek, ami arra enged következtetni, hogy a háztartások, a gyomrok, meg a pénztárcák nem egyformák. A vásárlási szokásokról készített felmérés során is sokan hiányolták például a 10 literes főzőedényeket. Hiába, csak fokozatosan válunk a vas és edény országává, szerencsére az edénybevaló megvan, bár mostanában gyakran hallani, hogy tulajdonképpen kisebb edény is elég lenne, az nemcsak reálisabb (kis ország, kis pénz, kis edény), – de egészségesebb is. Mert tudvalevően már azt is felmérték, hogy lakosságunk elég jelentős része túltáplált. Annak ellenére, hogy sok kis üzletbe csak hetenként egyszer-kétszer érkezik friss áru és a lakosság ilyenkor képes torlódni, ahelyett, hogy naponta többször is odaszaladgálna, ami mozgás, tehát egészséges, de túltáplált annak ellenére is, hogy lejárja a lábát megfelelő edények és ezer más apró hiánycikk után. Hogy ezt hogyan csinálja, arra nyilván egy újabb felmérés ad majd kimerítő és megfelelő választ.

Földi Iván

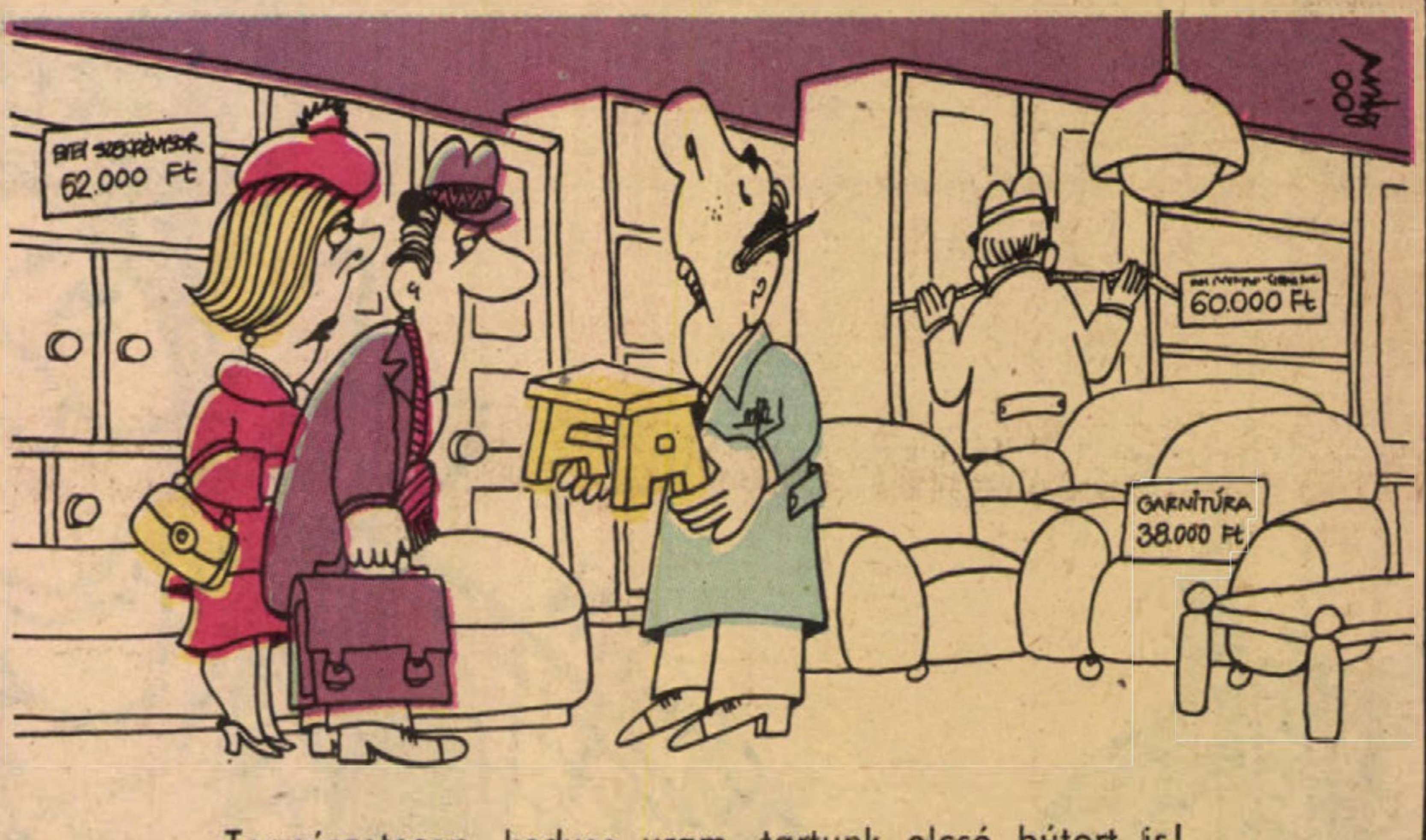

– Természetesen, kedves uram, tartunk olcsó bútort is!...

PÉLDÁZAT A KOOPERÁCIÓRA

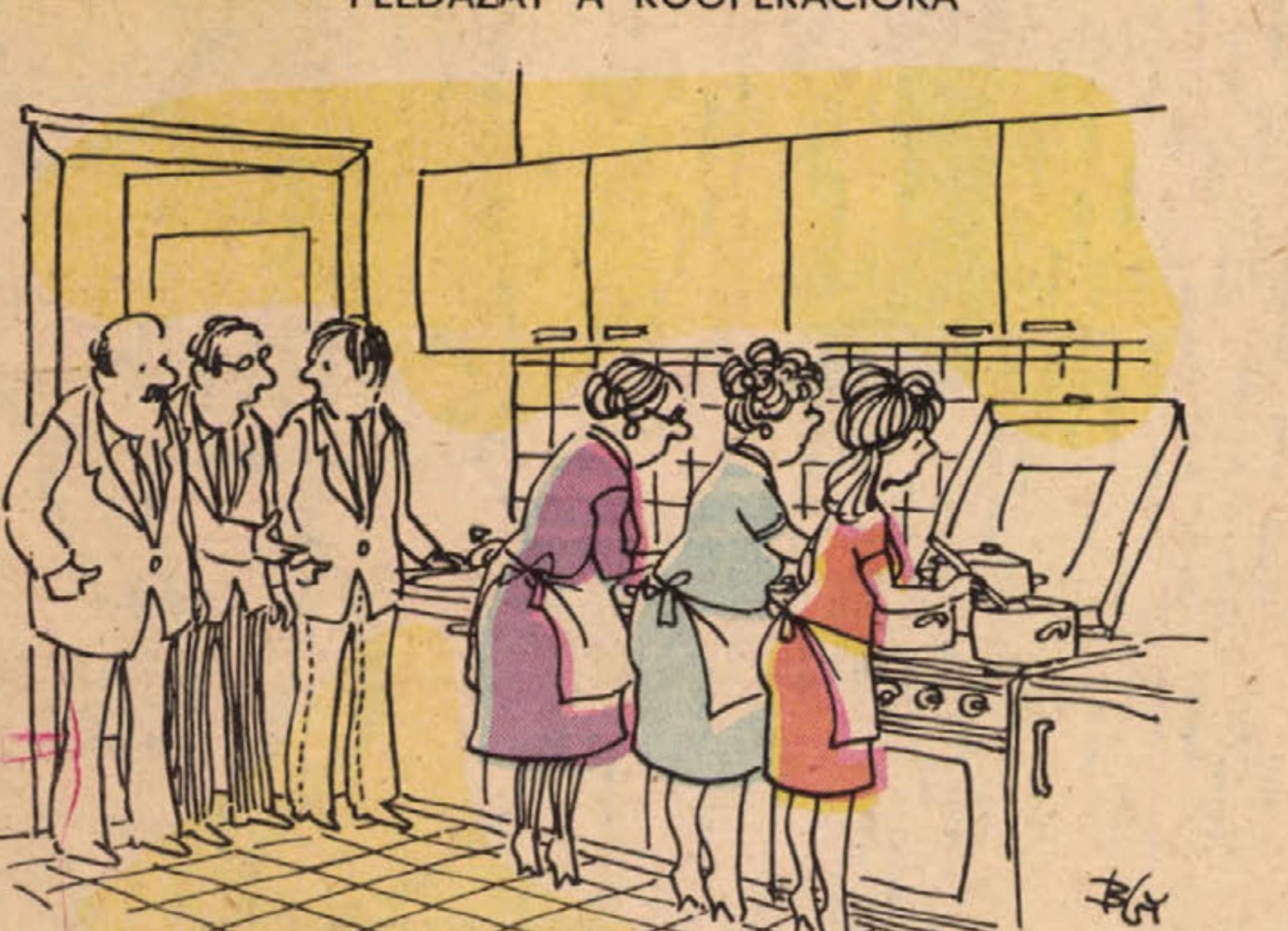

– Kíváncsi vagyok, mikor veszik észre, hogy ma meg mind a hárman épp paprikás krumplit főznek...

Fókusz–pókusz

A mikroszkóp hasznos optikai eszköz. Két főrészből áll, úgymint az okulár és objektív. Számtalan apró kiegészítő elem tartozik még a mikroszkóphoz: fényforrás, látótér- és apertúra fényrekesz, színszűrők, ilyenolyan prizmák meg tükrök.

A jó mikroszkóppal sejteket, szöveteket vizsgálnak, baktériumokat, és a fémek kirstályszerkezetét. A rossz mikroszkóppal nem vizsgálnak semmit.

A mikroszkóp nagy hibája, hogy drága, és hogy ő is öregszik. Elkopik, nemcsak erkölcsileg, de a maga fizikai valóságában, leesik, elgurul, eltörik a színszűrője, idővel legádázabb ellensége, a por is kikezdi, mely hatásokat összefoglalóan gyakorta az idő vasfogaként szokás emlegetni.

Így történt ez azzal a tucatnyi Zeiss mikroszkóppal is, amelyeket egyik pesti egyetemünkön a diákok évekig használtak. (Nem kell magyarázni: egy közepes előmenetelű egyetemi hallgató még az idő vasfogán is sokszorosan túltesz.) Nos, a mikroszkópok elkoptak, megöregedtek, objektív (okulár) okokból beadták a kulcsot. Úgy tűnt, újakat kell venni, ami igencsak kellemetlen, mivel a mikroszkóp csomójáért félmillió forintot is elkérnek manapság.

Akadt egy ember az intézetben (csodák csodája, nem kellett mikroszkóppal keresni) meg egy mentőötlet. Elemeire szedte a tizenkét hiányosat, rosszat, és egy tál (homorú és domború) lencséből összerakott nyolc teljesértékű készüléket. Ez a nyolc így most egészséges. Működőképes. De nem ám az ötlet! Mert a Magas Leltározó Hatóság nem jött be a (gór)csőbe. Lefújta. No nem a port a mikroszkópról, hanem az akciót, teljes egészében. Kiderült: „leltárilag" a dolog nem stimmel, egy mikroszkópnál az a legfontosabb, hogy minden rendben legyen körülötte, a személyi száma, meg egyebek, a többi nem számít, nem kutat, hát nem kutat, rohad a polcon, hát rohad, leírják, összetörik, a kukába dobják, megtapossák, semmi.

Ez lehet a sorsa. Mert mi egyébre jó egy mikroszkóp, ha már az orráig sem lát? Legfeljebb elmegy leltározni.

Münz András

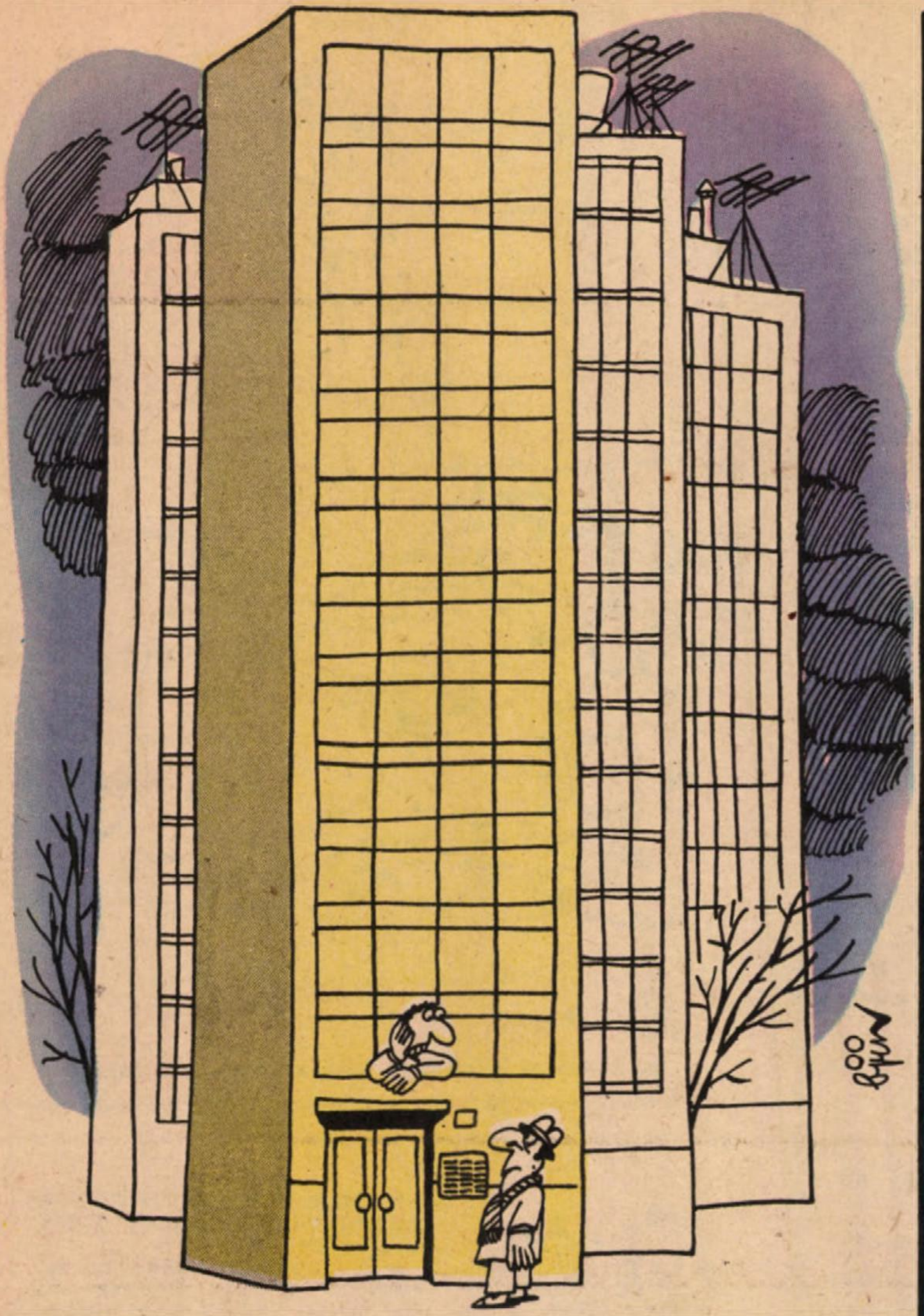

– Csak nincs szerelmi bánata a szép Kovácsnénak a kilencediken? Egész éjjel nem tudtam aludni a sóhajtozásától...

KÓSTOLÓ

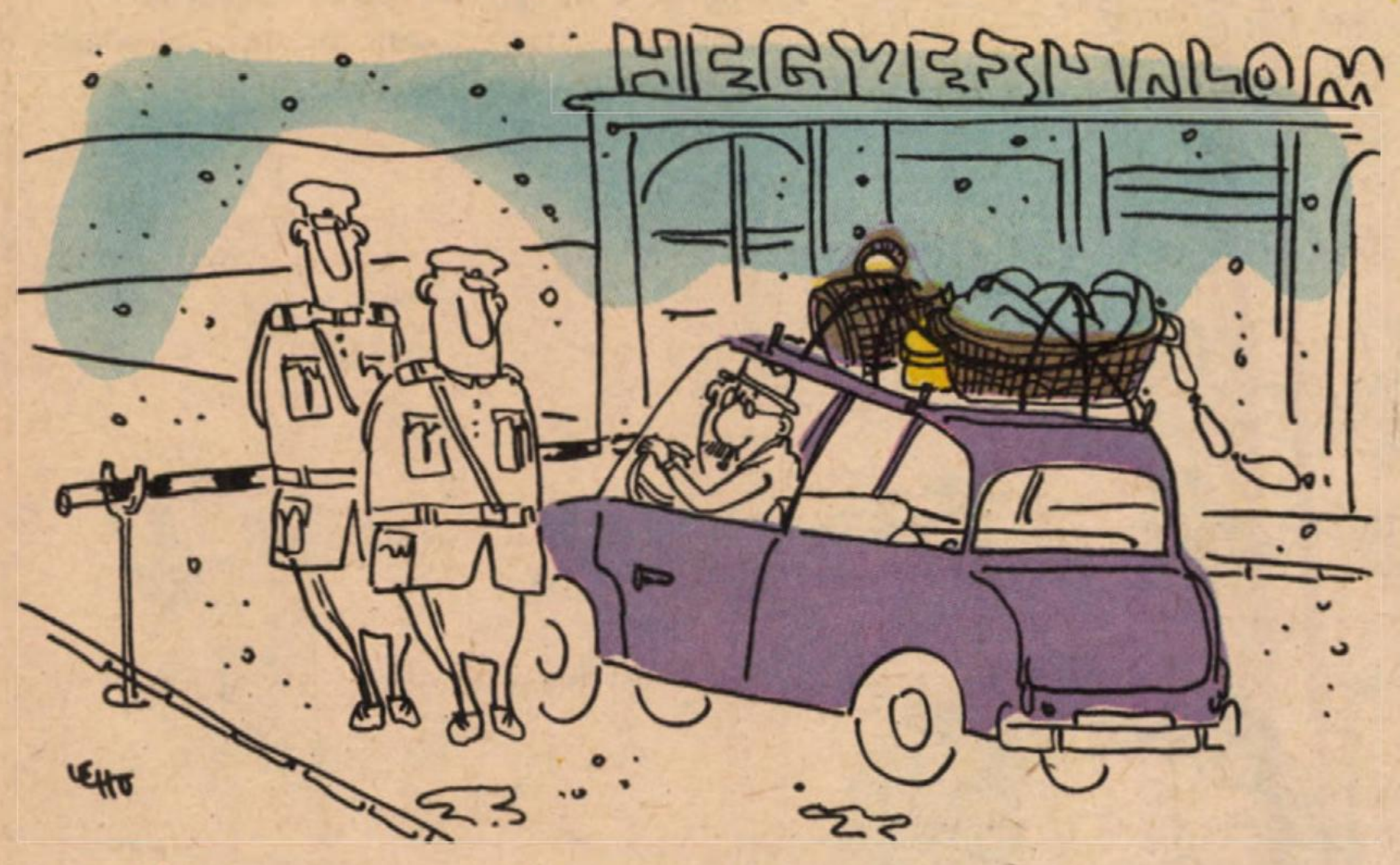
HEGYESHALOM

– Ha nem, hát nem! Akkor az osztrák sógor helyett viszem a magyar sógorékhoz!

KÉRŐ

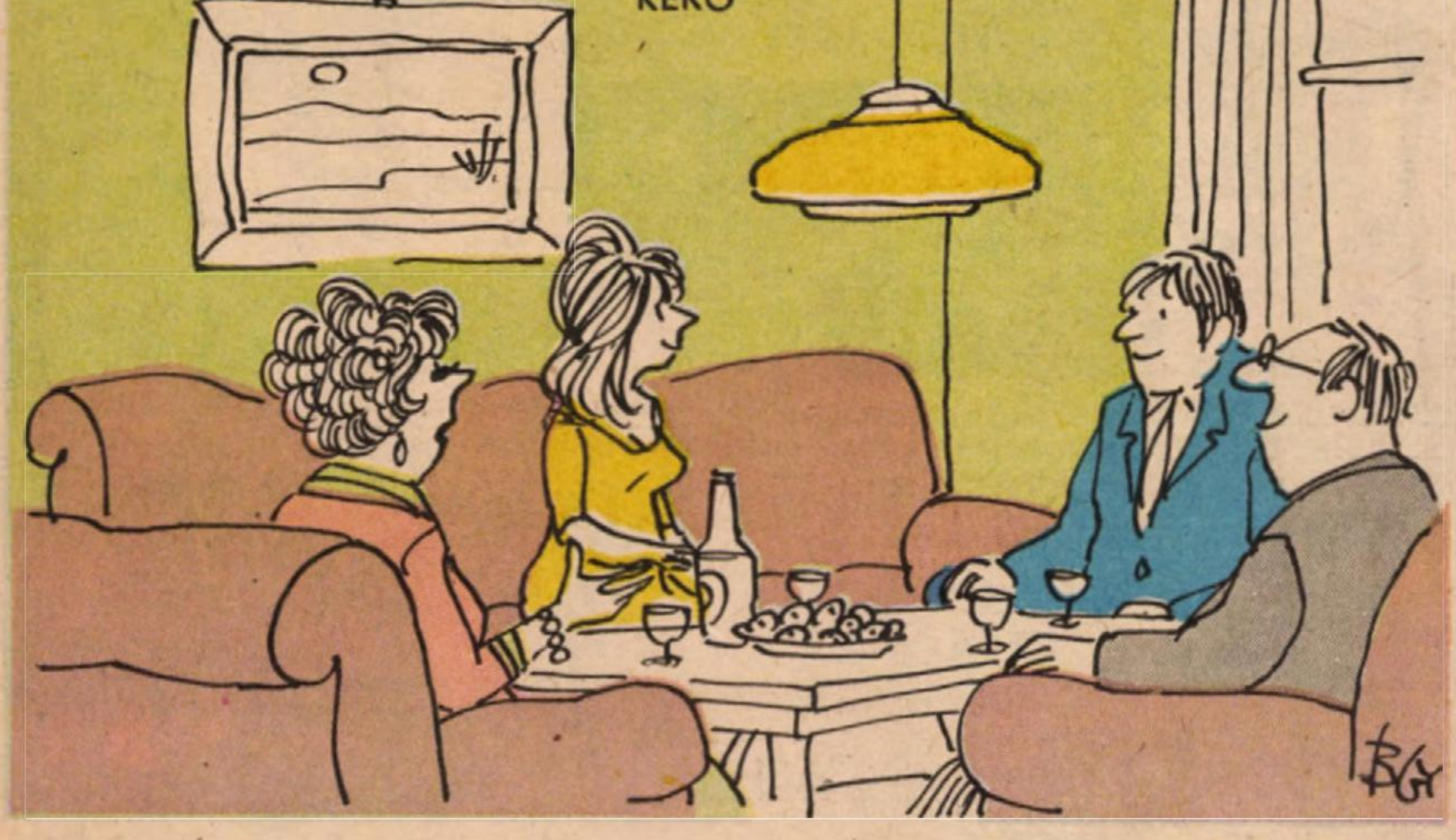

– Nézze, az uram nagyon befolyásos ember, őt tekintse a lányunk hozományának!

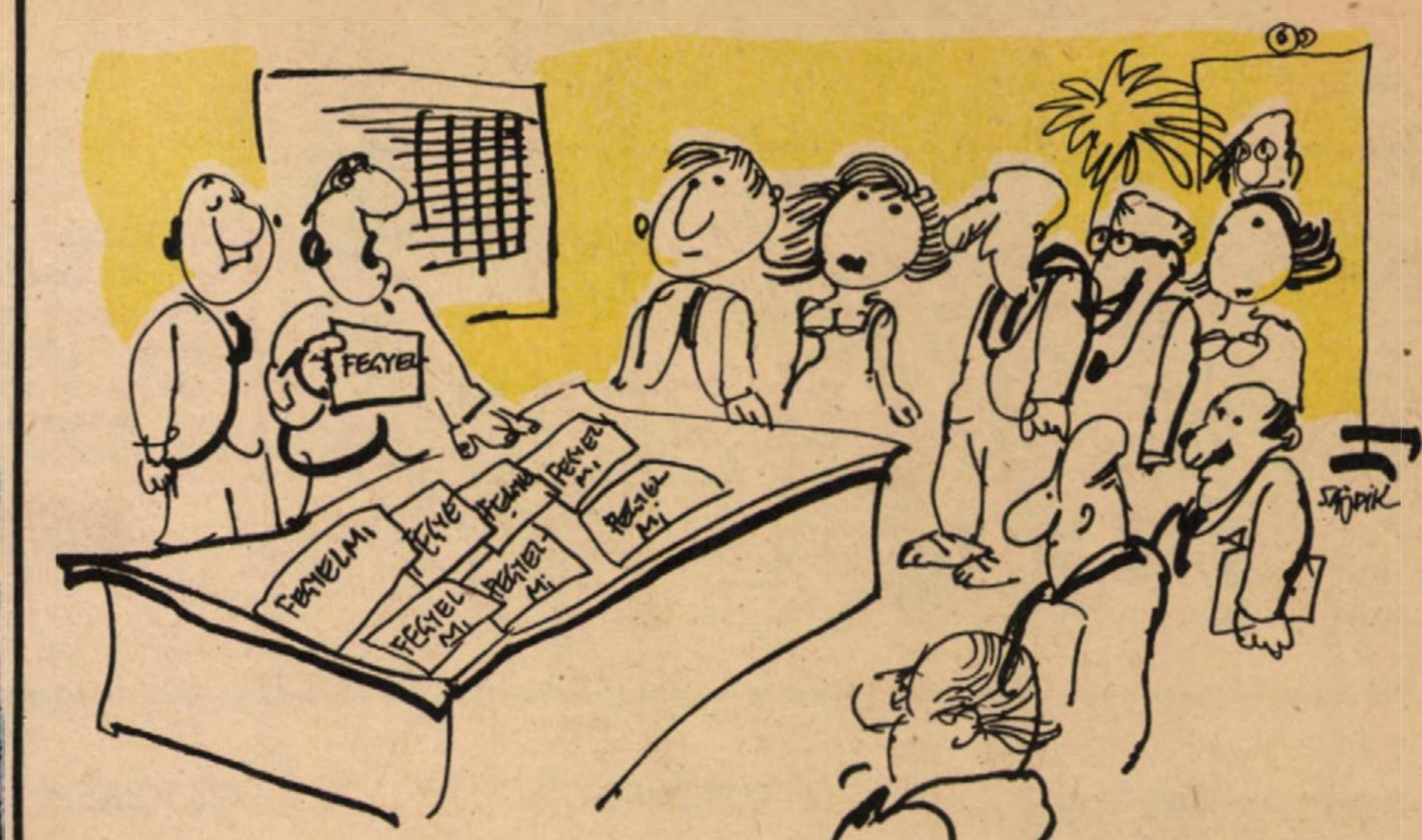
FEGYEL
FEGYELMI
FEGYE
FEGYEL
FEGYEL MI
FEGYEL MI
FEGYEL MI
FEGYEL MI

– És most kiosztjuk a múlt évi veszteségrészesedést.

ÚJ BÉRLŐ

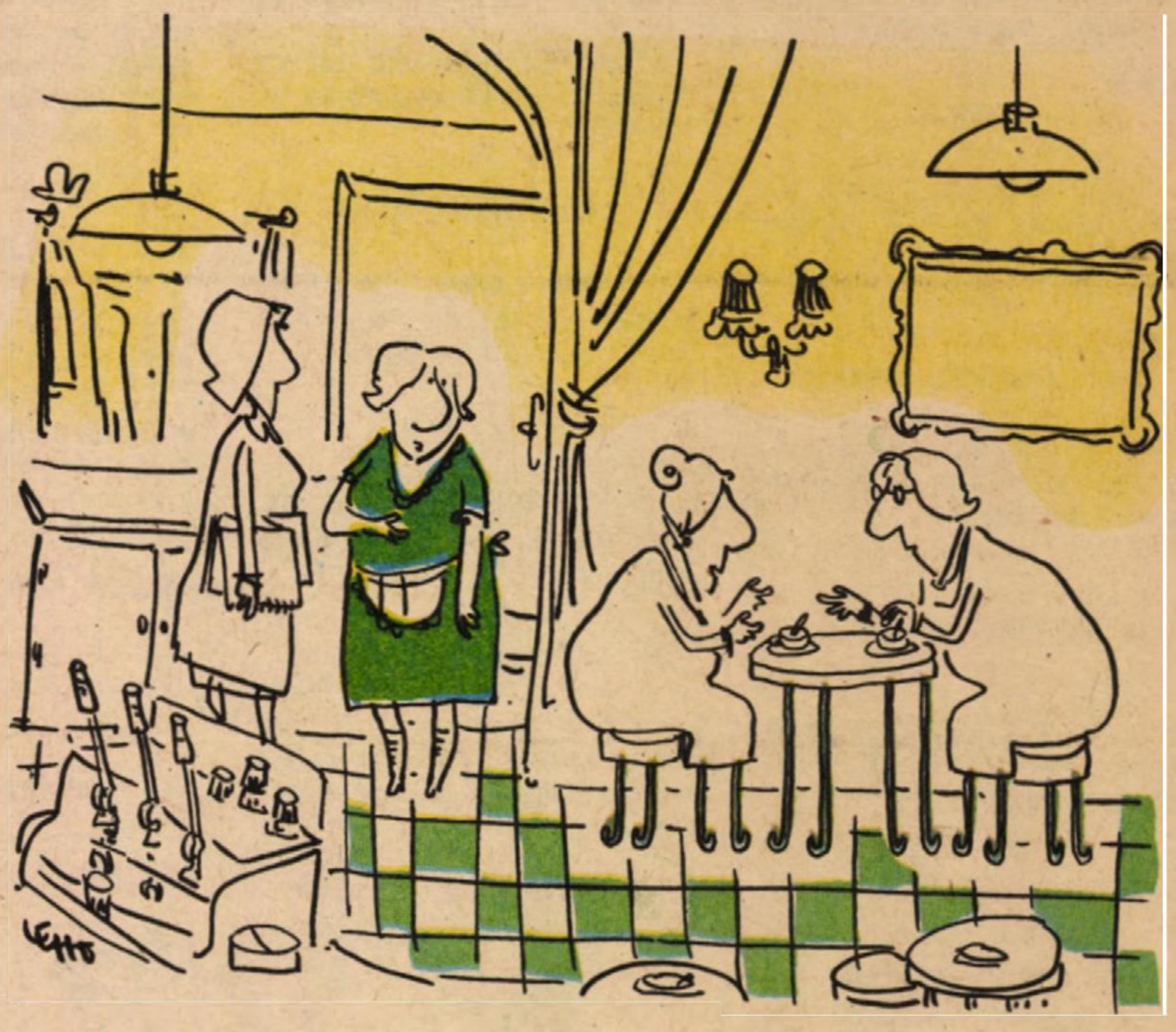

– És átadom a törzsvendégeimet is...

TÁJÉKOZTATÁS

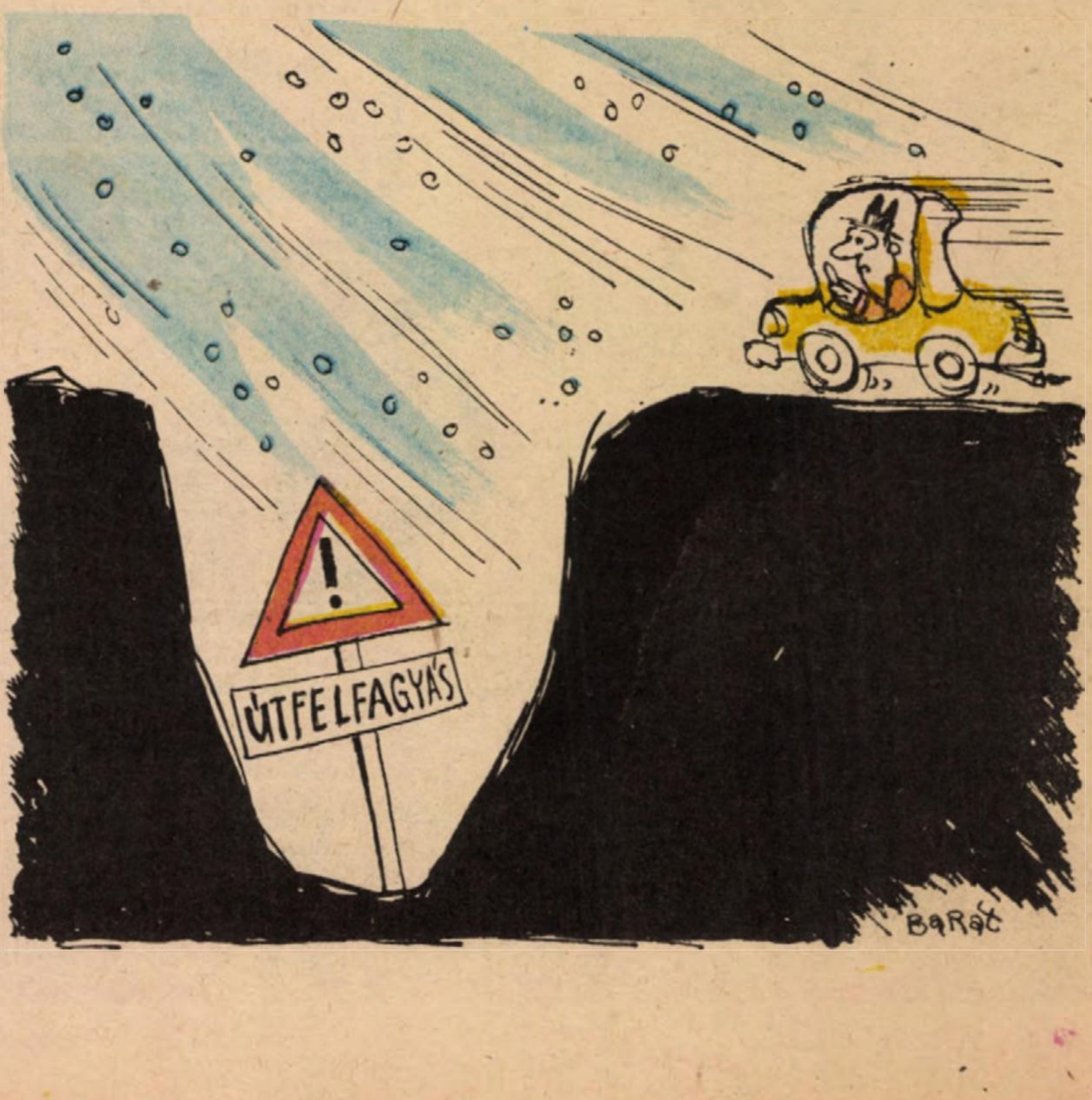
!
ÚTFELFAGYÁS

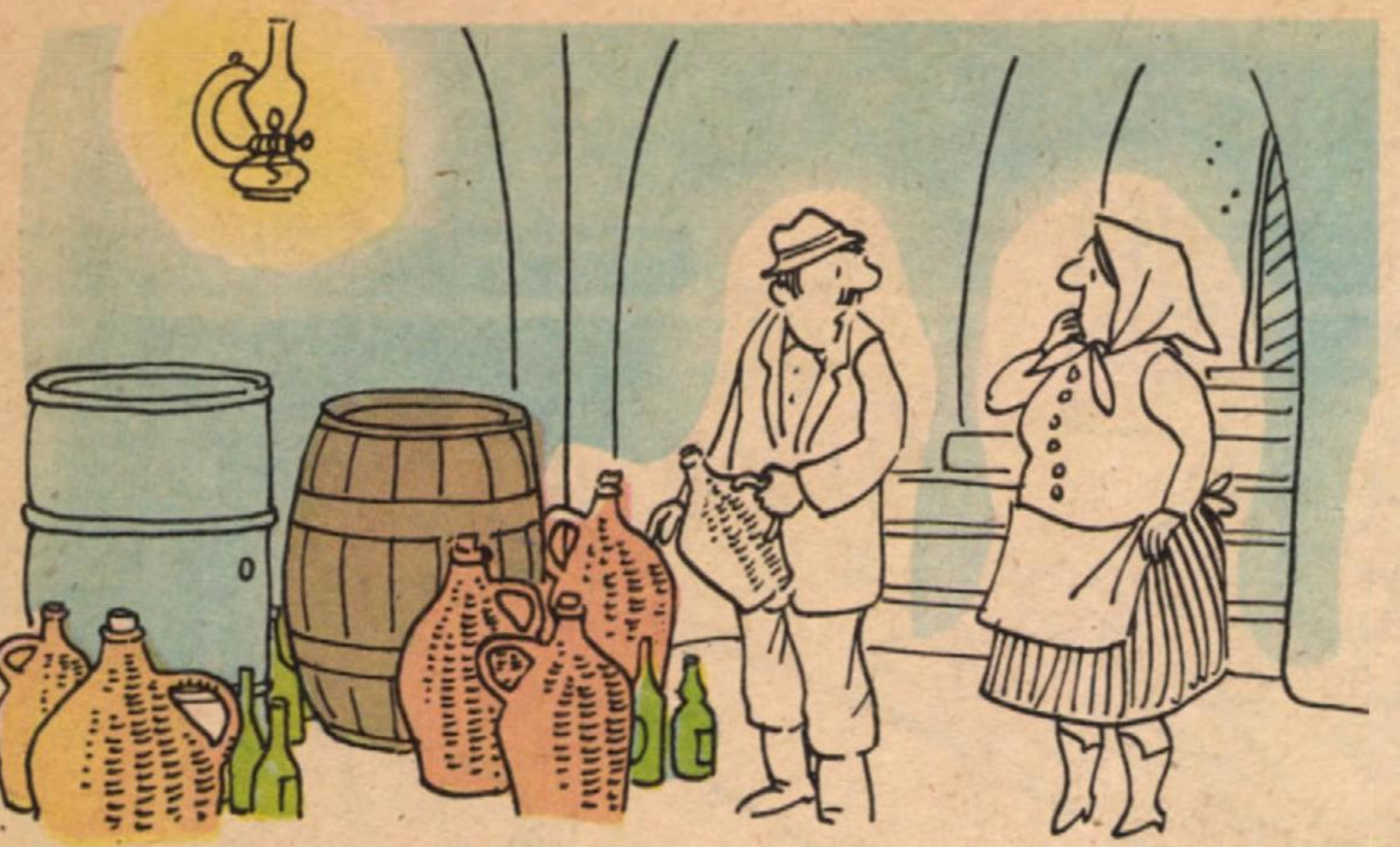

– Látod mama, ha átvették volna azt a rengeteg gyümölcsöt, nem kéne újra bögrecsárdát nyitnod...!

SPENÓT

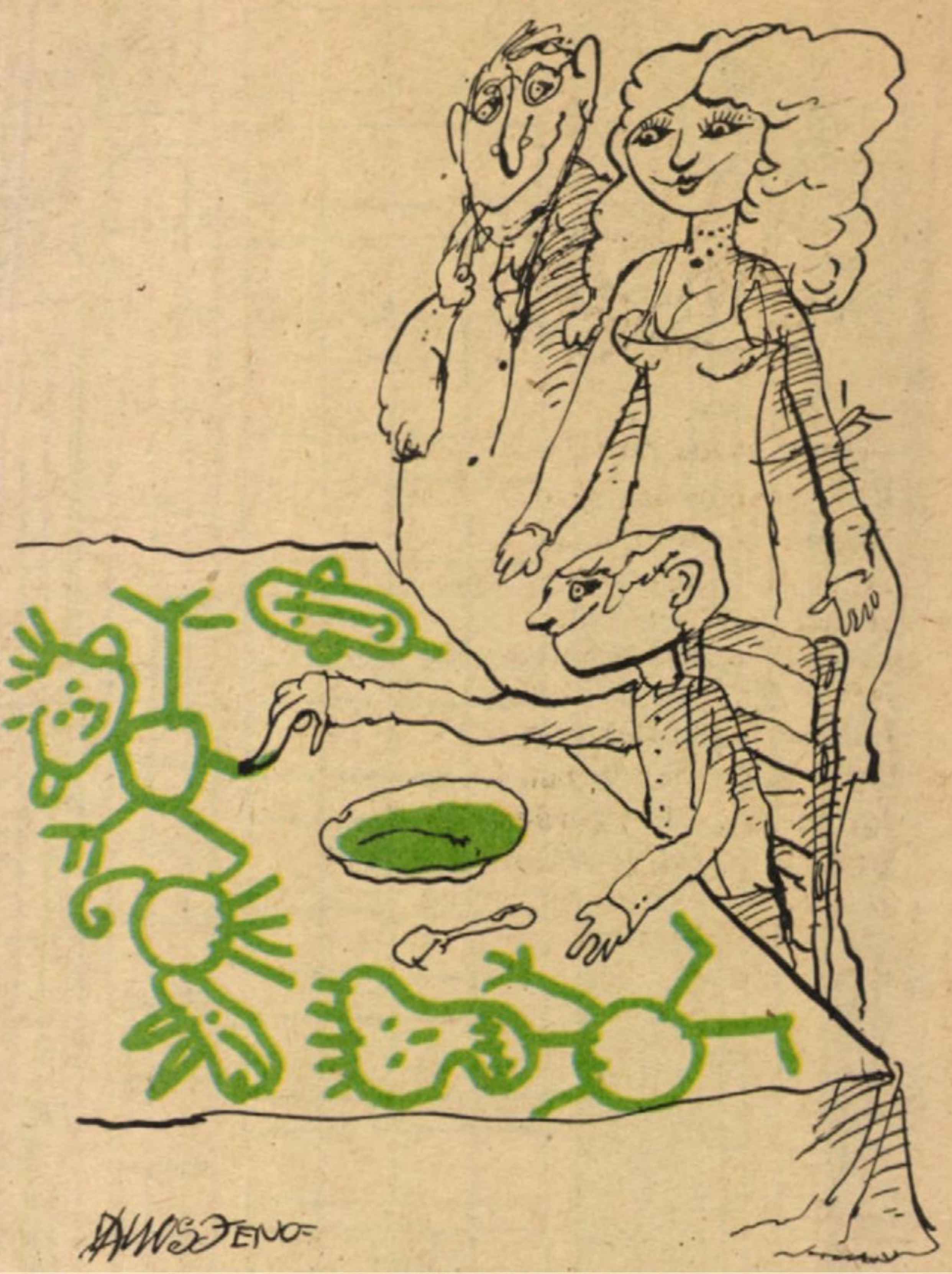
DALLOS JENŐ

– Ebből a gyerekből még karikaturista lesz...

SZILÁNKOK

ELHATÁROZÁS

— Két szeretővel kevesebbet tartok, s akkor majd több idő és pénz jut a három barátnőmre.

ANYA

Anya csak egy van. De van felnőtt gyerek, akinek ez is sok.

BIZALMATLANSÁG

— Vetem tíz kutyát. Az egyik talán majd hűséges lesz hozzám.

HUMÁNUS TOLVAJ

— Én csak az arra rászorultaktól lopok. Vagyis olyan üzletből, ahol leltártöbblet van.

ÚTITÁRS

Olyan jól elbeszélgettünk négytől nyolcig az útitársammal, észre sem vettük, hogy a vonat egyhelyben áll.

ABSZOLÚT TOLAKODÓ

Abszolút tolakodó az, aki a fogorvosnál is harcol az elsőségért.

FELHÁBORODÁS

— Csak azért ne kaphassak családi pótlékot, mert nincs gyerekem?!

PANASZ

— Válságban van a házasságunk. Rájöttem, hogy megcsalom a feleségem.

MÁRKA

— Születésnapomra kaptam egy homokórát. Valódi svájci homok van benne.

SZEMÉREM

Éva a telefondoktor előtt is szégyell levetkőzni.

BÜROKRATA

— Kedves útonálló úr! Csak pecséttel ellátott átvételi elismervény ellenében vagyok hajlandó átadni a pénzem.

ZAJOS HÁZ

— Miért olyan zajos az önök háza?

— Minden lakó reggeltől estig ordítva követeli, hogy csend legyen!

SZÉP KIS ASSZONYKA

— A feleségem születésnapomra meglepett egy kivilágítatlan kerékpárral.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Vadásztársaságban a rókák ravaszságáról beszélgetnek. Valaki megjegyzi:

— A róka igen könnyen rászedi az embert. Nemrég egy álló napig voltam a nyomában egynek, és amikor lelőttem, akkor derült ki, hogy kutya...

Két férfi beszélget:

— Hogy halad a feleséged az autóvezetésben?

— Nagyszerűen! Az utak már lassan kezdenek arra vezetni, amerre ő akar menni.

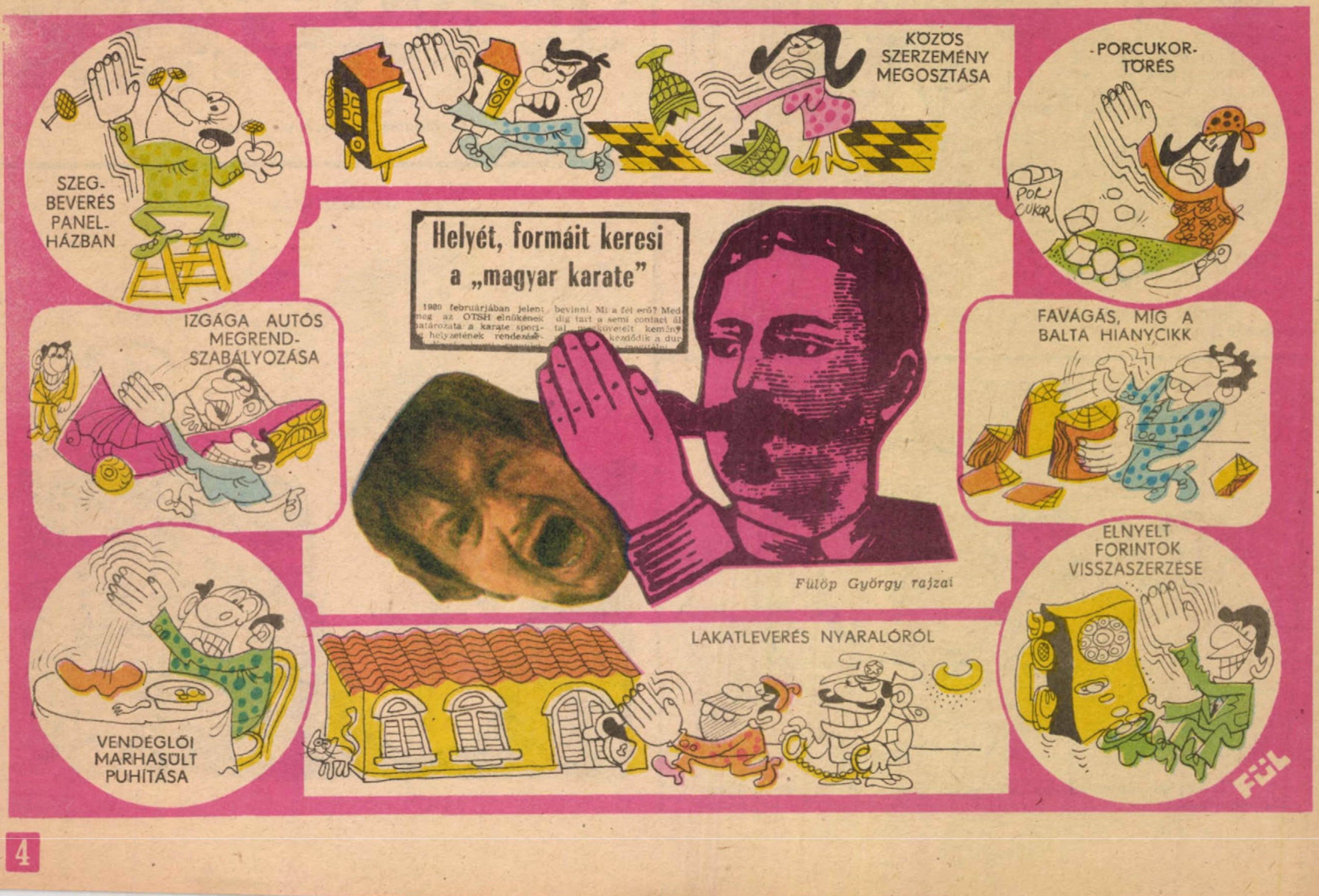
SZEG-BEVERÉS PANEL-HÁZBAN
KÖZÖS SZERZEMÉNY MEGOSZTÁSA
PORCUKOR-TÖRÉS
POR CUKOR
Helyét, formáit keresi a „magyar karate”
1980 februárjában jelent meg az OTSH elnökének határozata a karate sporthelyzetének rendezés-
bevinni. Mi a fél erő? Meddig tart a semi contact
IZGÁGA AUTÓS MEGREND-SZABÁLYOZÁSA
FAVÁGÁS, MÍG A BALTA HIÁNYCIKK
ELNYELT FORINTOK VISSZASZERZÉSE
LAKATLEVERÉS NYARALÓRÓL
VENDÉGLŐI MARHASÜLT PUHÍTÁSA
FÜL

Fülöp György rajzai

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Öreg házas mondja a fiatalnak:

— Amikor az ember nősül, az valami olyasmi, mint amikor elmegy a barátaival az étterembe: sokáig nézi az étlapot, mert azt az ételt akarja kiválasztani, amelyik a legjobban ízlik neki. Végül teljesen tanácstalanná válik, mert olyan sok minden van az étlapon. Így aztán ötletszerűen kiválaszt valamit. Csak amikor látja, mit rendeltek a barátai, akkor jön rá, hogy tulajdonképpen azt szerette volna...

KÍNAI SÁRKÁNY

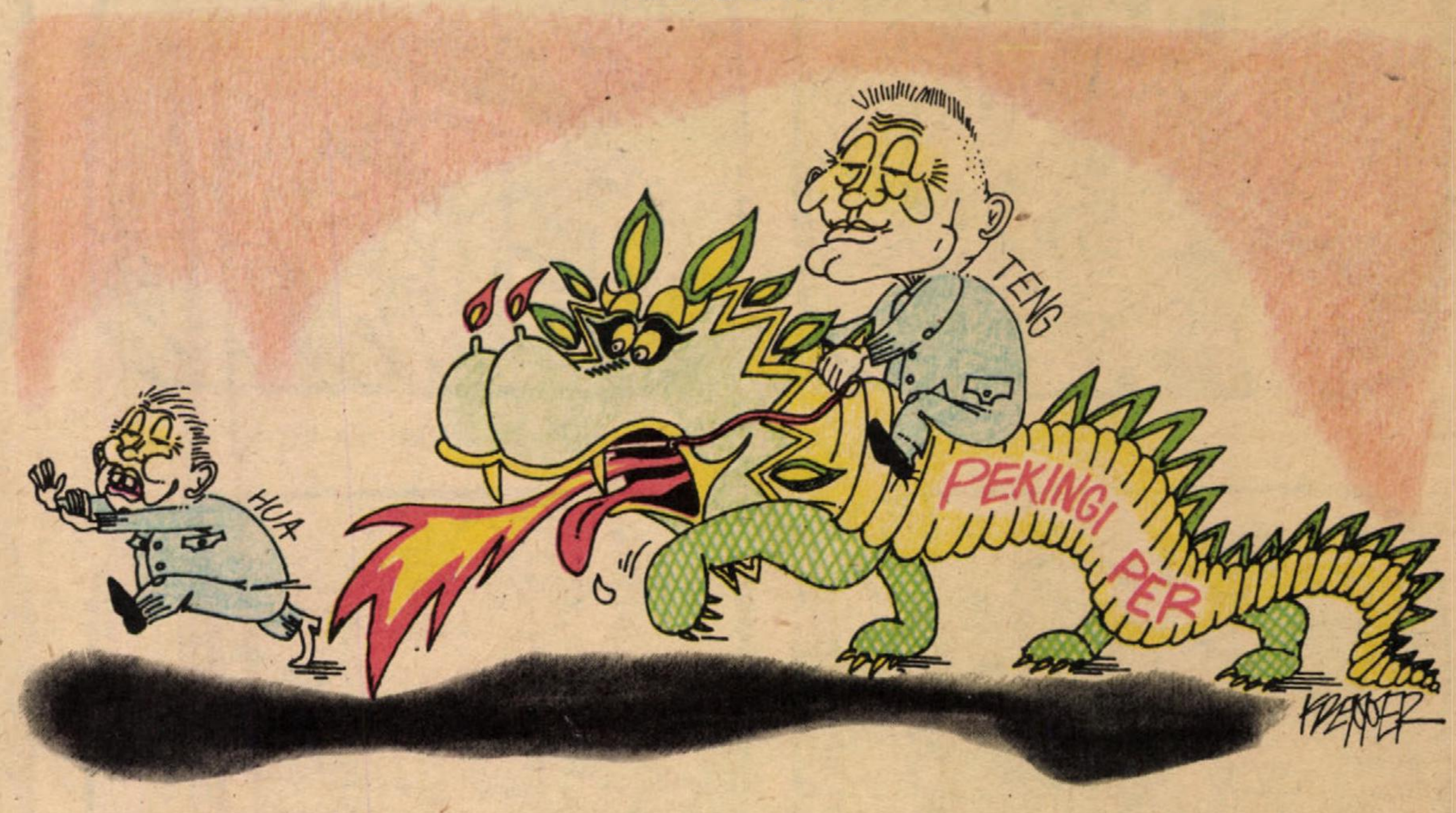

Január 4.

— Aranka, lemegyek kenyérért.

— Mi az, Lajos, éhes vagy?

— Miután sáska módjára végigfaltam két szabadcsütörtököt, két szabadpénteket és két szabadszombatot? Aranka, ha csak gondolok is az evésre, már görcsösen rángatózni kezd a perisztaltikám. Aranka, tartson meg bár engem a sors százhúsz évig, de éhes többé az életben nem leszek.

— Akkor miért vásárolsz kenyeret?

— Én nem azt mondtam, hogy kenyeret vásárolok, én azt mondtam, hogy lemegyek kenyérért. Aranka, tedd a szívedre kezedet: hát mikor volt ünnep után kenyér a boltokban?

— De Lajos, ha ünnep után nincs kenyér a boltokban, akkor miért mégy le érte?

— Azért Aranka, mert engem halálra bosszant, hogy ünnep után nincs kenyér a boltokban. Nézd, én most két szabadcsütörtökön, két szabadpénteken és két szabadszombaton át beettem az egész lakást. Foteltól fotelig faltam, pamlagtól sezlonig tömtem magam. Ha ezt nem vezethetem le valahogyan, én felrobbanok, mint egy kupola. Aranka, én őrjöngeni akarok, én dühöngeni akarok, én tébolyogni akarok. Aranka, én lemegyek kenyérért.

* * *

— Jó napot, kérek egy kiló kenyeret.

— Egy pillanat, uram...

— Köszönöm, ne is folytassa, kisasszony, ismerem a szöveget. Kenyér nincs ugyebár, év végi leltár, ünnepi hangulat, a kemencéket újra fel kell fűteni, a főkovásznok a Bakonyban vadászgat, a dagasztónéni átugrott Teneriffára a kisunokákhoz, az alágyújtósbácsi csak most köszörülgeti a szekercét... Értem én, tudom én, így ment ez, mióta világ a világ. Mert Kölcsey, a poéta ugyan azt zengi nemzeti fohászunk idevágó részletében, bölcs félszemével az Urat aposztrofálván, hogy: „Értünk Kunság mezején ért kalászt lengettél”... nagyon szép ugyebár, csakhogy ezzel szemben mi a valóság? Hogy lengetheti az Úr azt az ért kalászt, megmacskásodhat a keze, de hiába lengeti, mert a kemencéket újra fel kell fűteni, a főkovásznok a Bakonyban vadászgat, a dagasztónéni átugrott Teneriffára, világos...

— De kérem...

— Tudom, kisasszony, tudom. Hogy odafennt is megmondták: nehéz idők jönnek, beljebb kell húzni a nadrágszíjat. Nagyon helyes, kisasszony, én se vagyok a más kutyájának kölyke, tehát elhiheti nekem: ezt odafent sem így értették. Merthogy a mi kis hazánkban, ebben a hellyel-közzel folyó Kánaánban, ahol nemcsak az ipar, nemcsak a vele szövetségben álló értelem, hanem a nagyüzemi mezőagrárság is dinamikusan fejlődik... hogy itt harmincöt esztendővel a nagy világégés után ne lehessen kenyeret kapni, miközben az Úr csak áll és lenget... nem, kisztihand, ez nonszensz, ez inszinuáció, ez juszticmord. Nekem gyermekeim vannak, kisasszony, hát mit mondok nekik, amikor felém tátogatják az éhes csőröcskéjüket? Hogy kuss, zabáljatok diósbájglit, meg lépkedő exkavátort, mert kenyér az ünnep után nincsen? Hogyan magyarázzam meg nekik, hogy a kemencéket újra fel kell fűteni, a főkovásznok a Bakonyban vadászgat, a dagasztónéni meg átugrott Teneriffára a kisunokákhoz? Hát hogyan... Mi... mi ez itten?

— Egy kiló kenyeret tetszett kérni.

— És... és... De hiszen ez még meleg! Nem értem. Hogyan lehetséges ez? Várjon. Kitalálom. Egy erős diverzánscsoport dobta le az éj leple alatt UFO-ízű helikopterekről. Vagy... vagy... megnyílt az ég és nagy, mennyei fényességben hullani kezdett a vekni...

— Tetszik tudni, belépett a délpesti kenyérgyár, meg a békásmegyeri is. Szóval összejött. Becsomagolhatom?

— Hogyan? Maga kenyeret akar eladni nekem? Friss kenyeret? Amikor a friss kenyér tele van szénhidráttal, fehérjével, cinkvájsszal, talkummal és súlypáttal? Amikor a friss kenyér hizlal? Hát azt akarja, hogy alaktalan masszaként ziháljam magam emeletről emeletre? Hogy ne tudjak többé kenyeret keresni a gyermekeimnek? Gyönyörű. Nagyon emberséges. Gut néni. Nem szégyelli magát?

— De hiszen uraságod egy kiló kenyeret kért tőlem.

— Na ja, mert azt hittem, hogy nincsen. De ha van... kell a kutyának! Tudja mit csináljon a kenyerével? Süsse meg!

Peterdi Pál

DOPPING

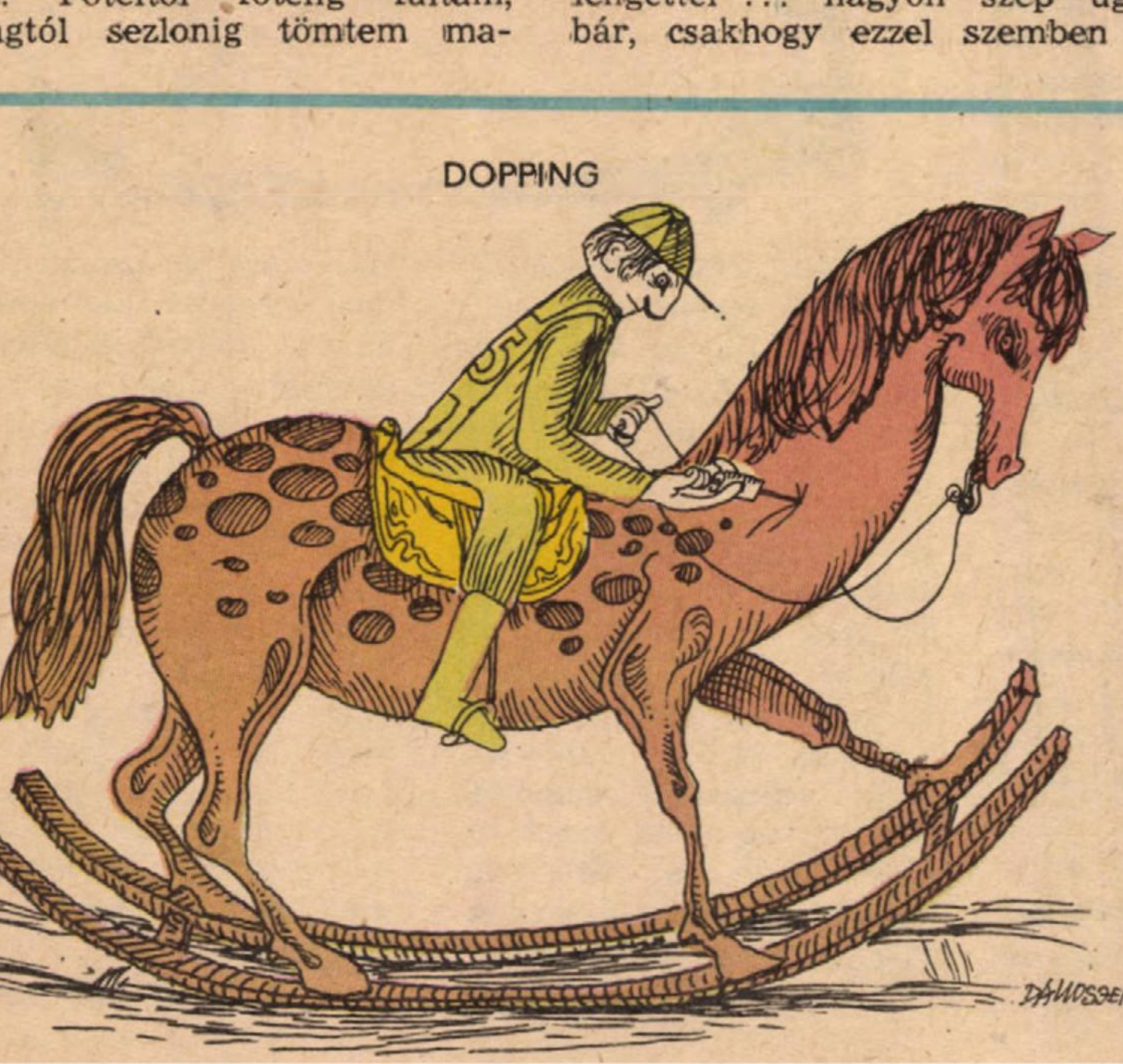

ROSSZUL ELLÁTOTT KÖRNYÉK

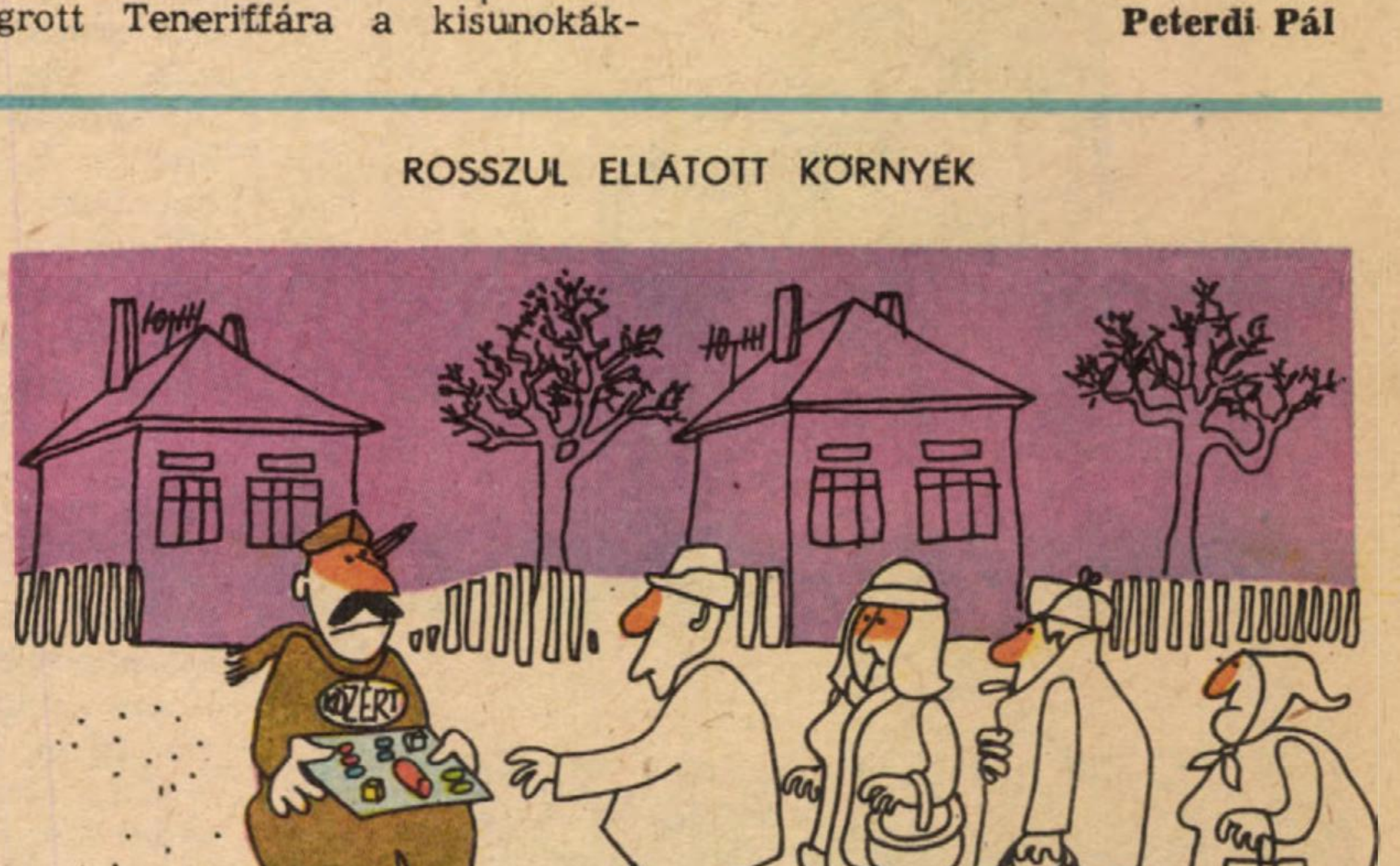

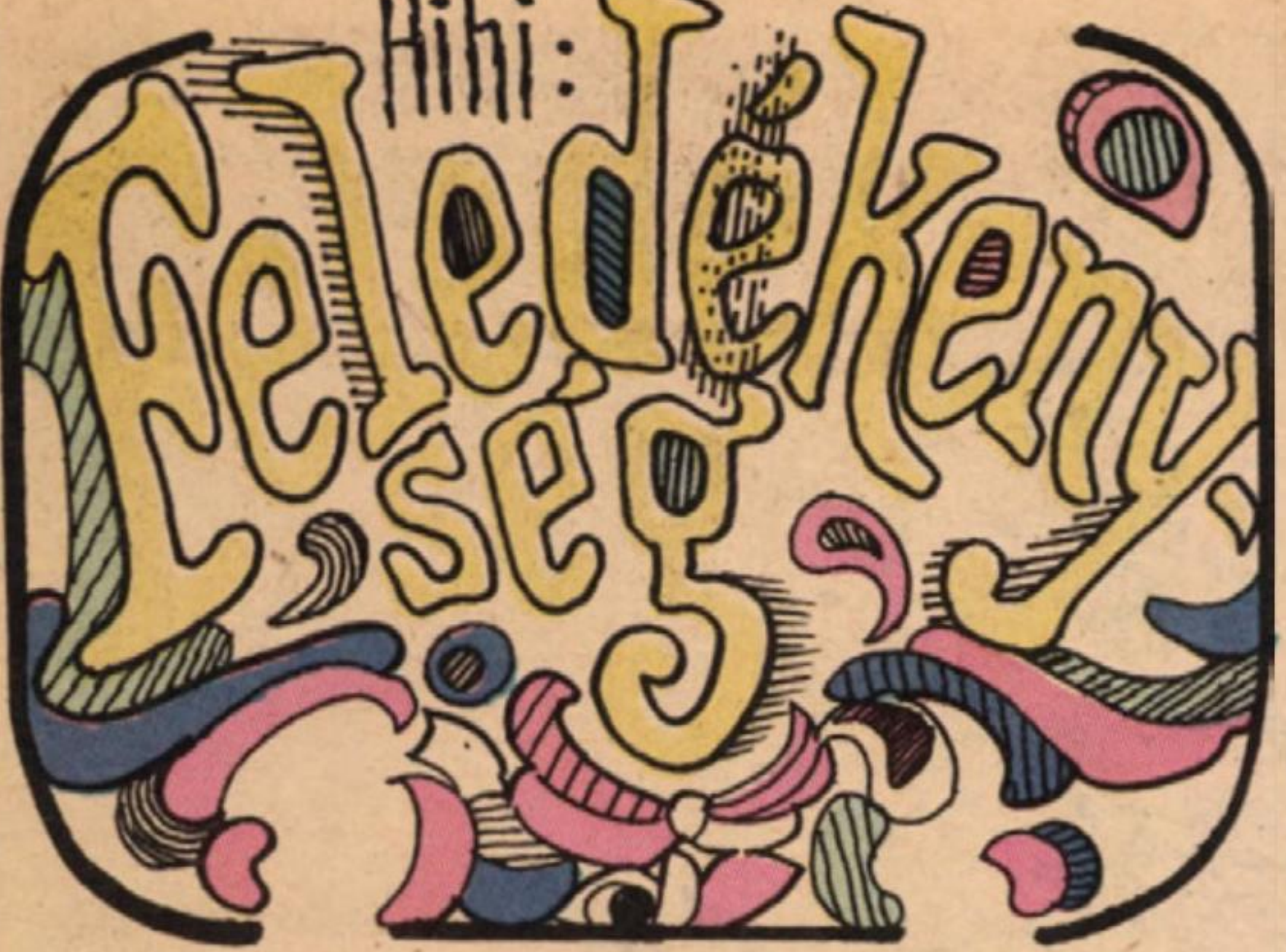

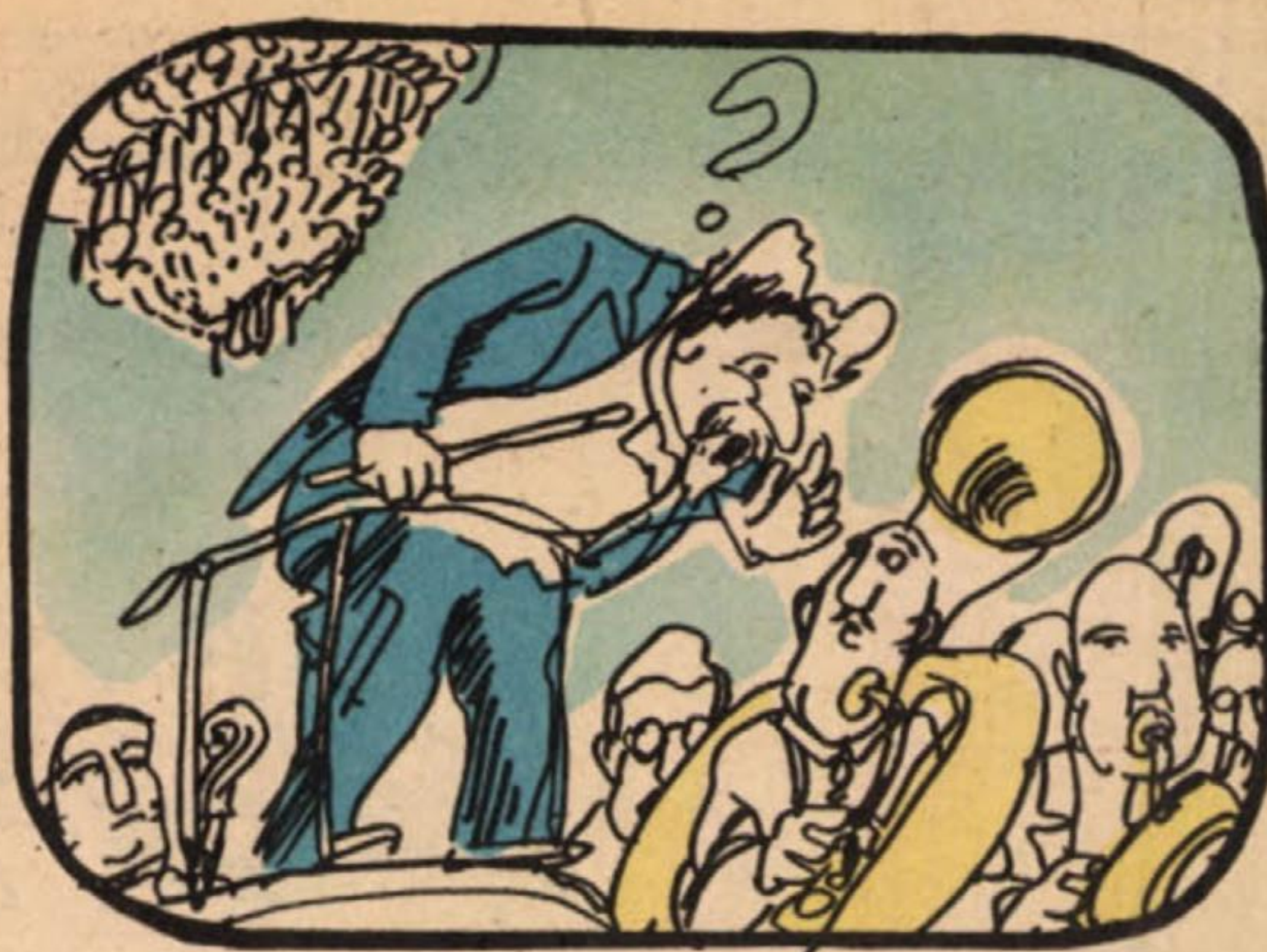
– Jó, jó, Strauss, de melyik?

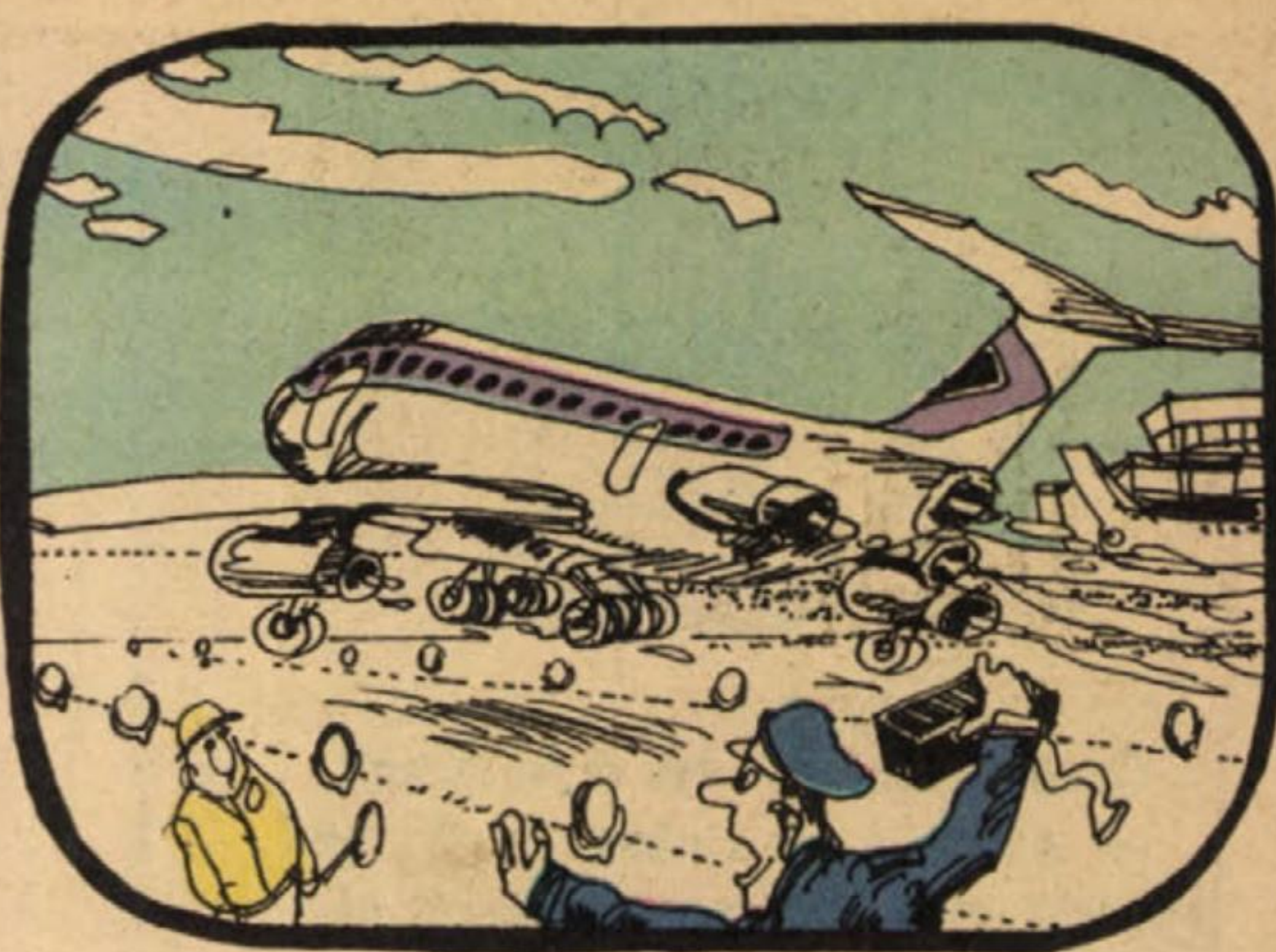
– Hé, várjatok! A fekete doboz . . .

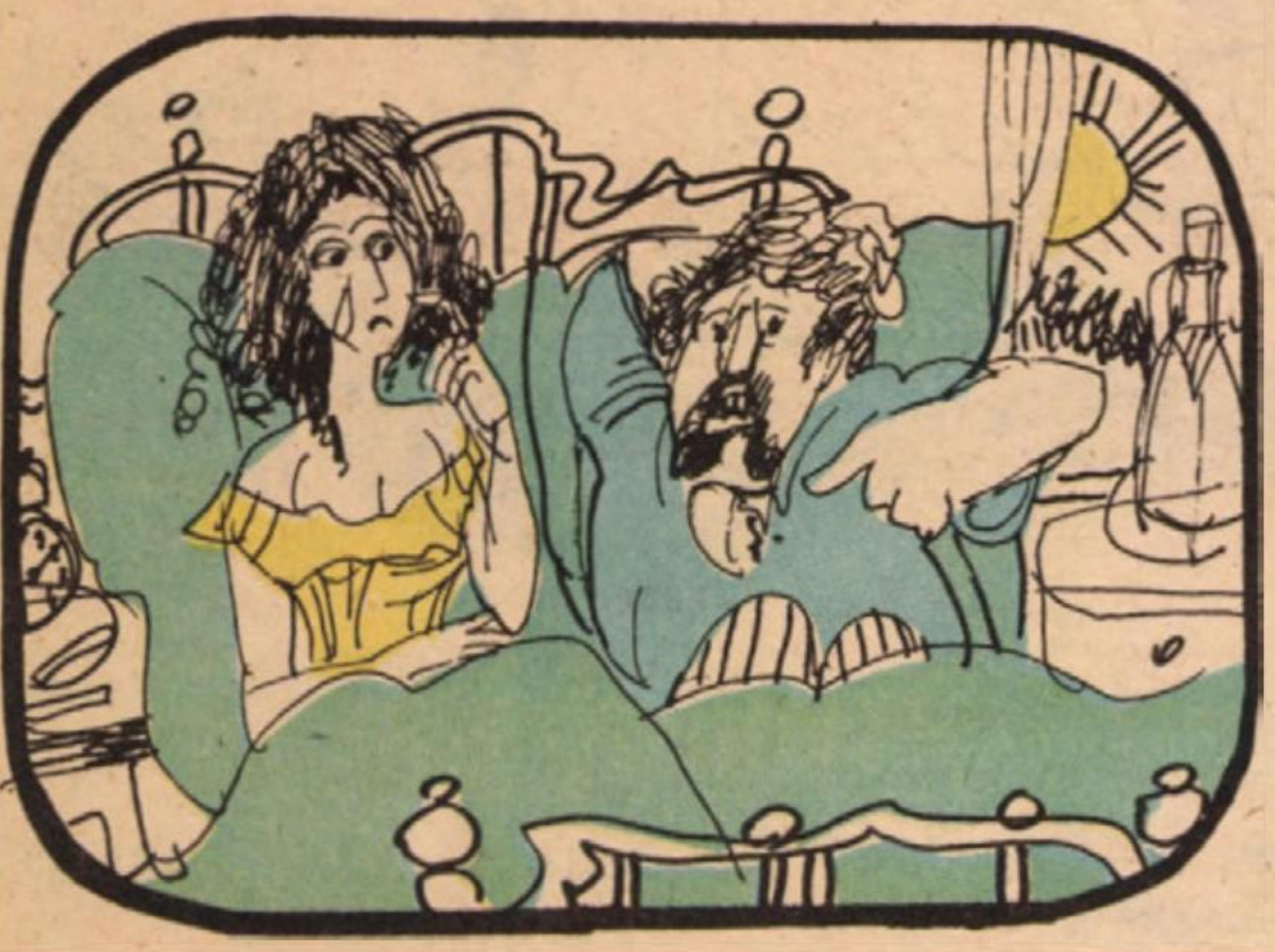
– Főszerepet akar kapni? Tőlem? . . .

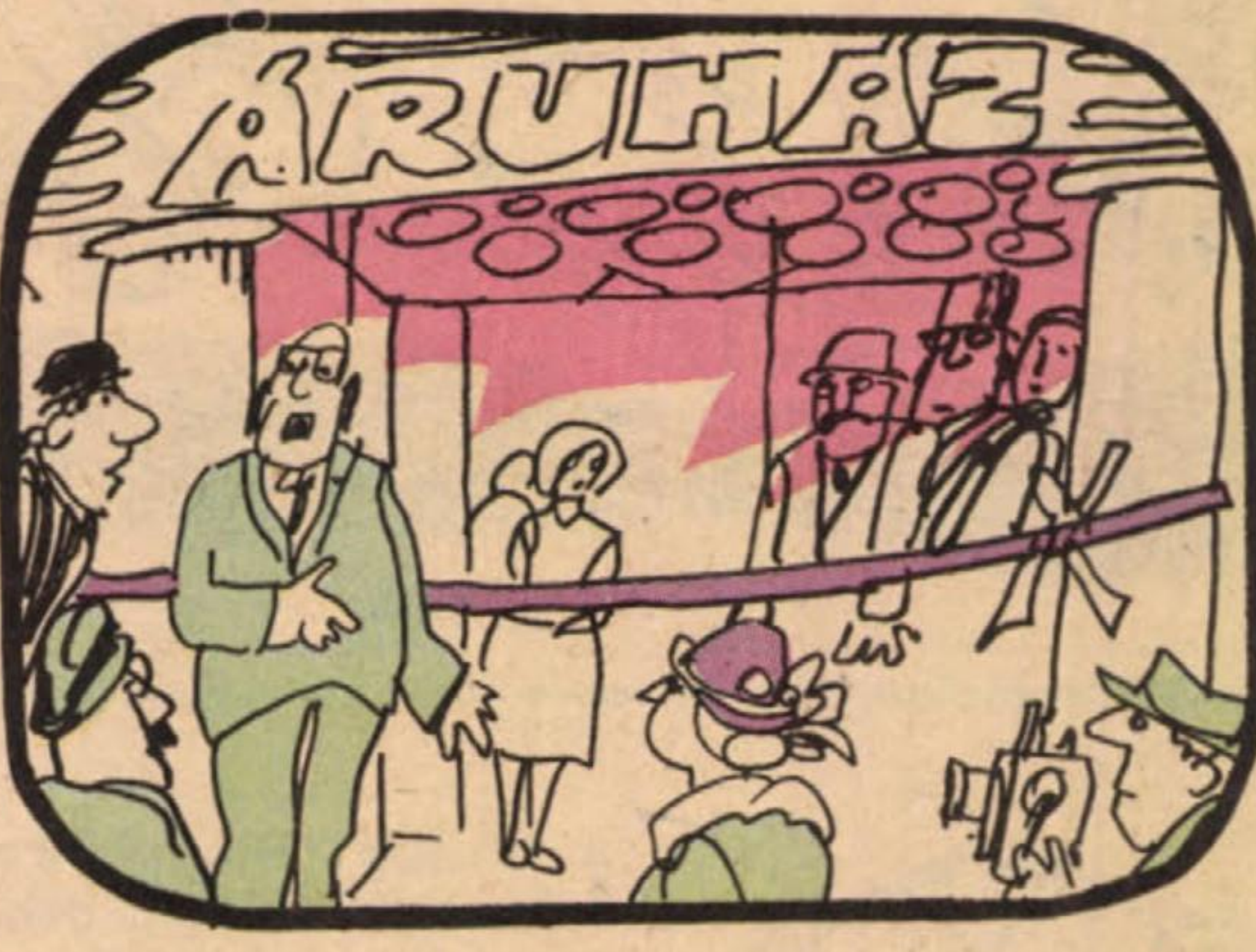

– Gyorsan, egy ollót, az aprócikk-osztályról!

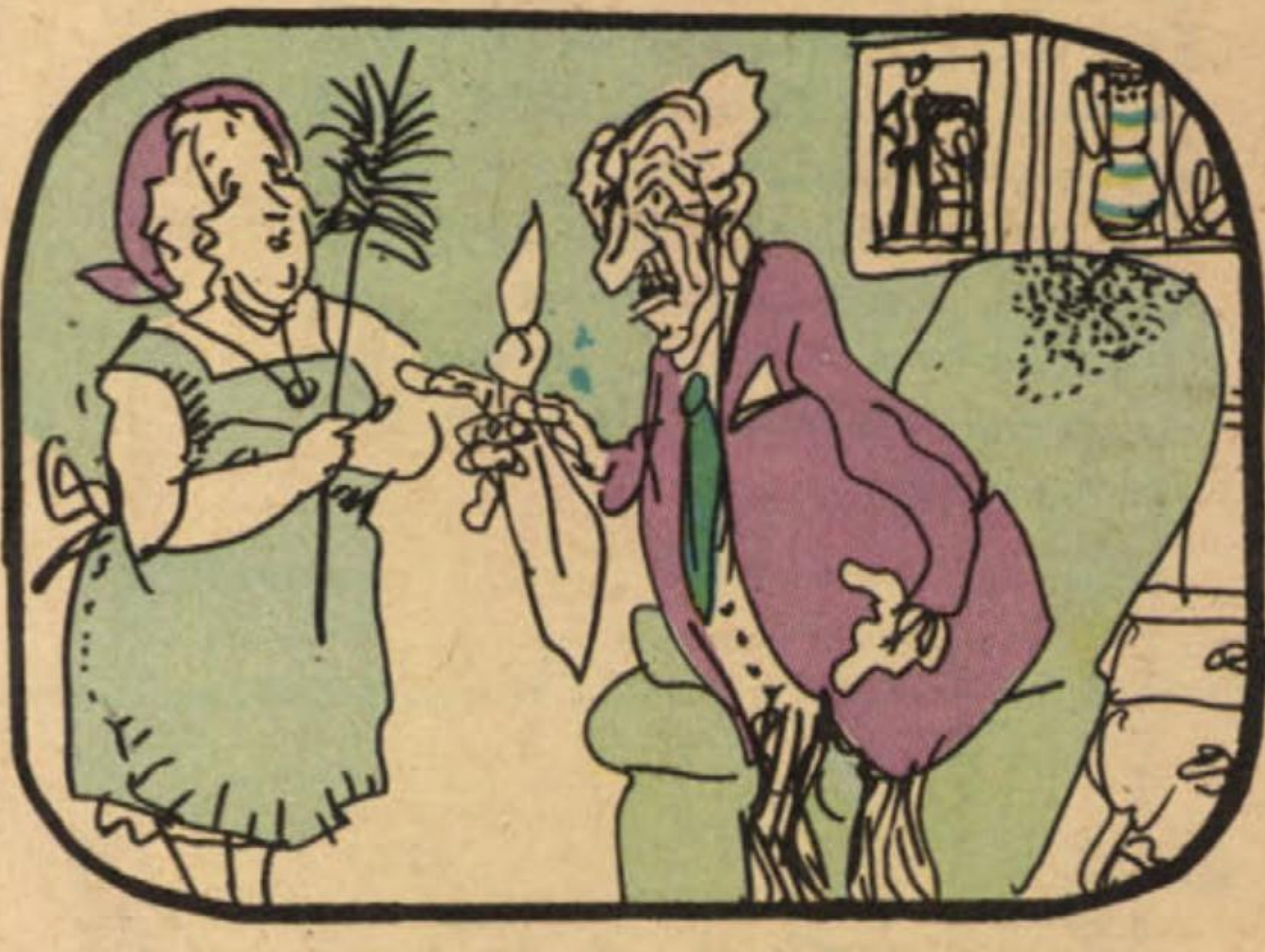
– Nahát! Ma kell átvennem a vasdiplomámat, de hol?

ENERGIAHORDOZÓ

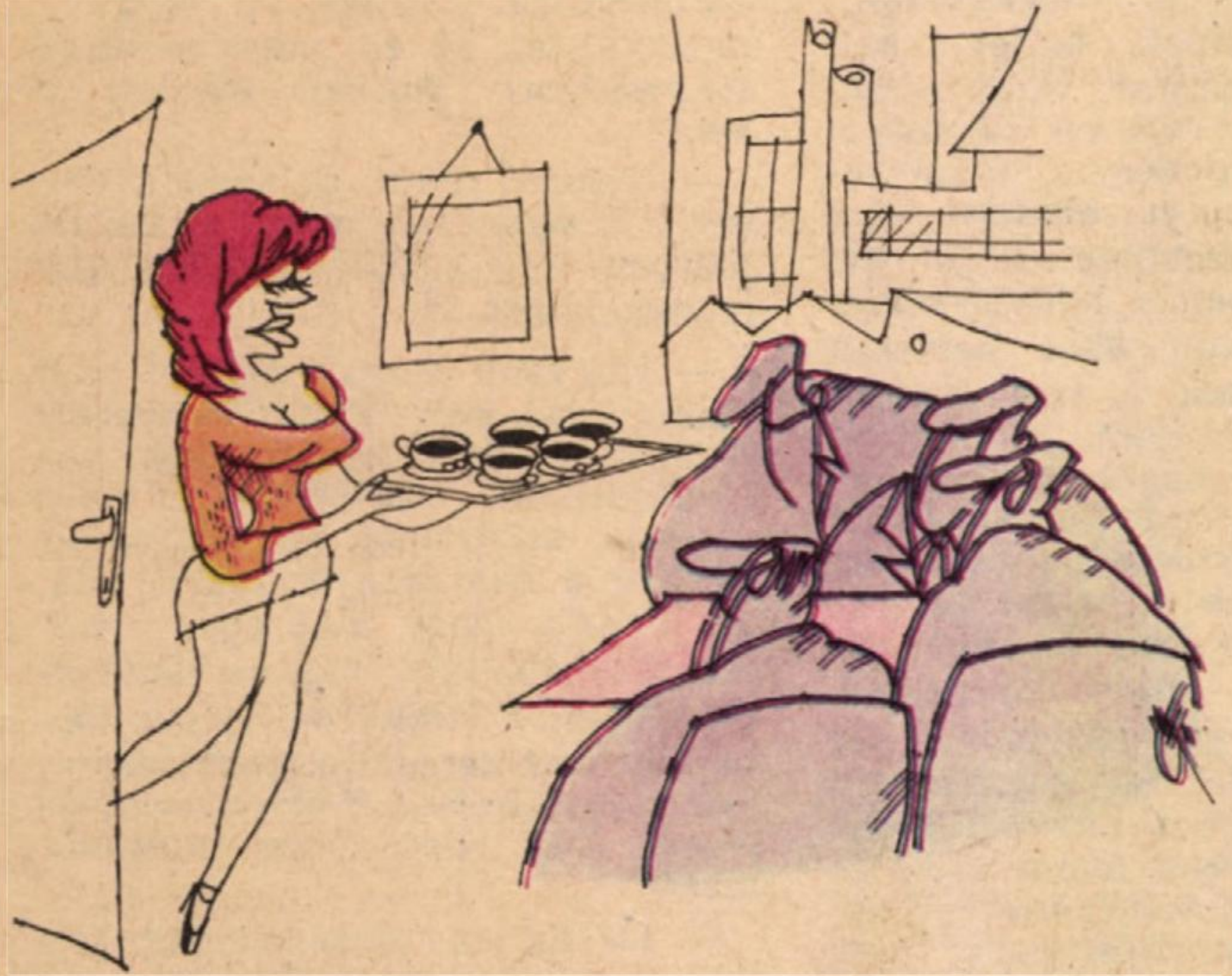

CSÖKKENT AZ ALKOHOLISTAK SZÁMA BUDAPESTEN

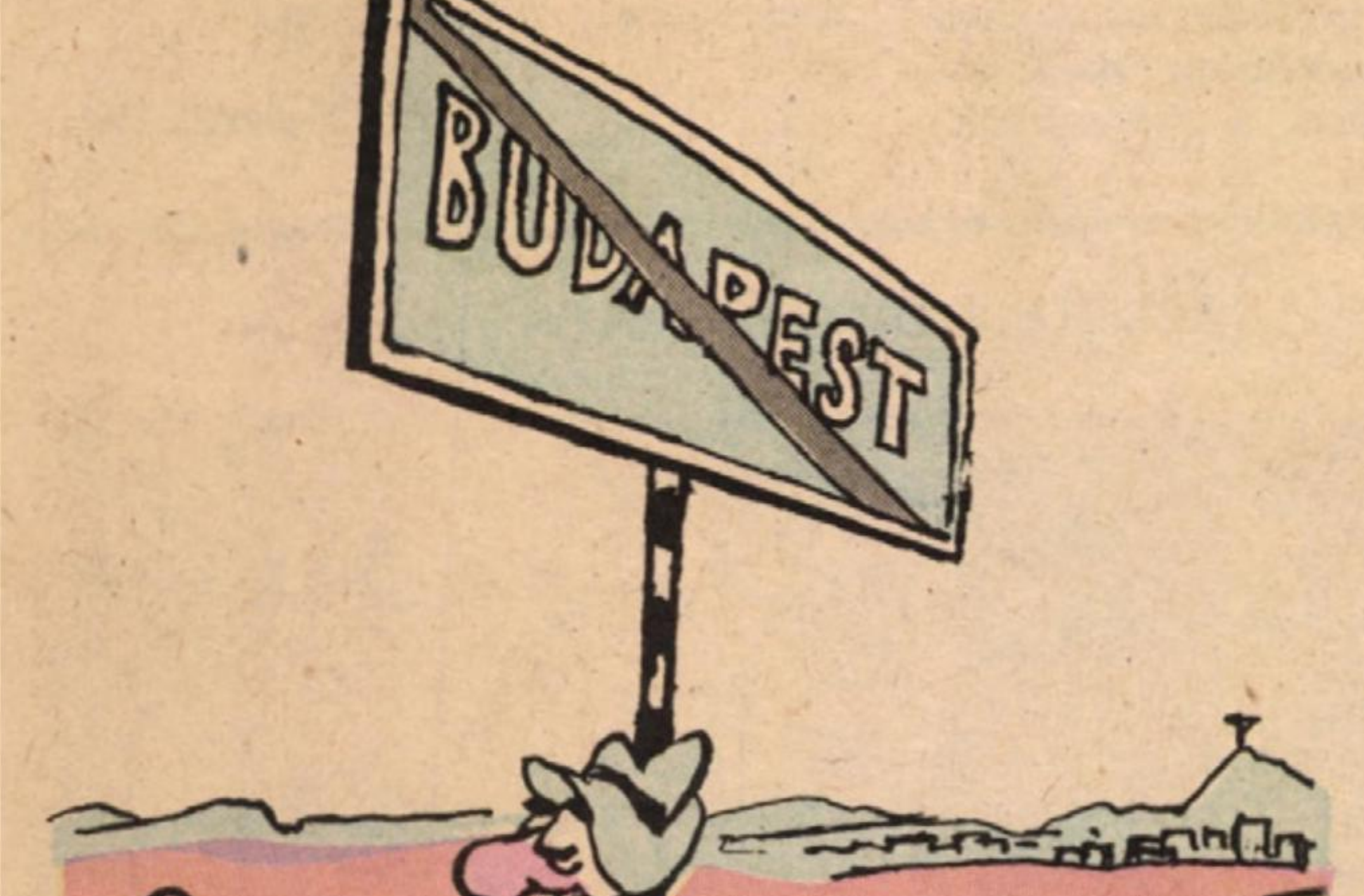

– Na és most jobb?!

SZÓRVÁNY JÁRVÁNY

Napok óta harákoló, köhögő, tüsszögő emberek között élek, de nem vagyok az a fajta, aki fölül a látszatnak. Igaz, néha én is érzek az orromban valami jellegzetes facsarást, de mint tájékozott ember, jól tudom, hogy szó sem lehet influenzáról, hisz az Egészségügyi Tudományos Alközpont egyértelműen megcáfolta a járvánnyal kapcsolatos rémhíreket. Csupán szórványosan előforduló hűléses megbetegedésekkel állunk szemben, ami ugyebár nem adhat okot aggodalomra.

Mindezt egyébként valamennyi lap is közzétette volna, ha a szerkesztők, újságírók és nyomdászok 98,7 százaléka nem betegszik meg szórványosan. Így viszont nem jelentek meg a lapok, s azt sem tudathatták ágyban fekvő olvasóikkal, hogy színházaink a szórványosan előforduló meghűlések miatt átmenetileg zárva tartanak. A jegyek egyébként a megváltás helyén és a pénztárosok felgyógyulása után visszaválthatók.

Mikor e sorokat írom, testhőmérsékletem szép lassan megközelíti a negyven fokot, de tudom, hogy e pillanatban épp én vagyok a szórvány, szó sincs betegségről.

Ledőlök, hallgatom a rádiót, ahol egy érdekes műsorban neves közgazdászok kutatják annak az okát, hogy az emberek miért költik kosztpénzük 85,7 százalékát papírzsebkendőre, savanyú káposztára, kamillateára és kalmopirinre? Egy másik riportban arról tudósítottak, hogy a Keleti környékén negrónepphereket fogott el a rendőrség. Ezek a spekulánsok kihasználták azt, hogy a boltokban már napok óta nem kapható a torok kéményseprője, s busás felárral értékesítették a feketepiacon a fekete cukrot.

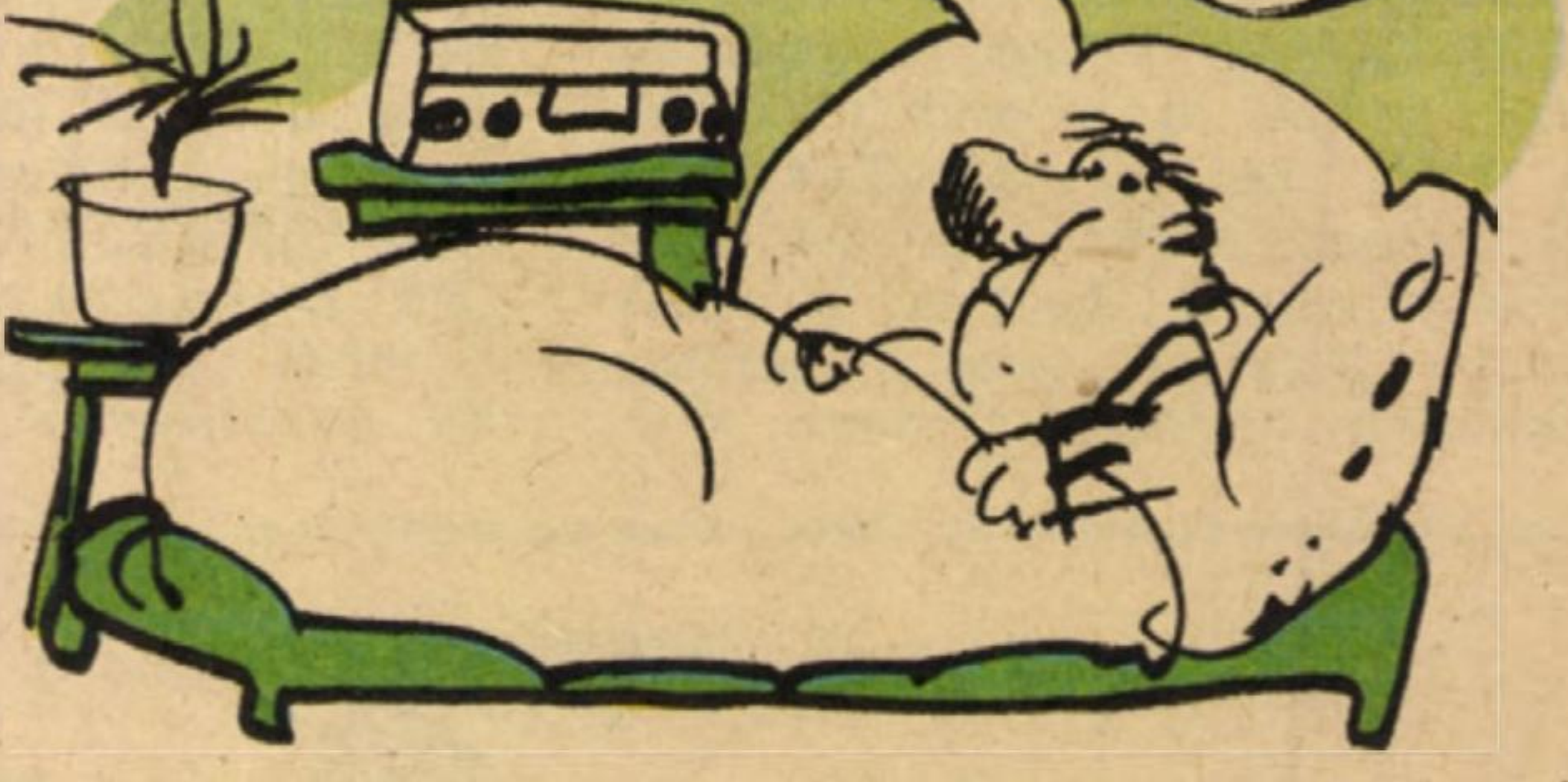

A szenzációs riportot sajnos nem bírtam végighallgatni, félájultan zuhantam párnámra. Az a boldog tudat altatott el, hogy járványról persze szó sincs.

Este a Tv-híradó szignáljára ébredtem. Azt hittem, hogy az adást az Intervízió is átveszi, mert mintha annak a szignálját is hallottam volna. Erről azonban hamar kiderült, hogy csupán a bemondó fújta ki az orrát, majd közölte, hogy a híradóban többek között elbeszélgetnek majd az Egészségügyi Tudományos Alközpont egyik főmunkatársával a szórványosan előforduló hűléses megbetegedésekről.

— Bert dátha vagy idfluedza járványról terbészetesen szó sidcs — nézett biztatóan a kamerába, majd az asztal alá bújt, hogy ismét kifújja az orrát.

Tüsszögésemet visszafojtva, feszülten vártam az érdekes beszélgetést, amelyre azonban sajnos nem kerülhetett sor. A Magyar Televízió főportása, aki ez alkalommal a szórványosan megbetegedett kommentátorokat helyettesítette, bejelentette, hogy az Egészségügyi Tudományos Alközpont valamennyi munkatársa szórványosan meghűlt, sőt, a kérdéses főmunkatársat érdemei elismerése és kamillagőz mellett kórházba szállították. Igaz, onnan még üzent a tévé nézőtáborának: szó sincs járványveszélyről, eddig mindössze hét-nyolc millióan hűltek meg hazánkban, de csak szórványosan . . .

Vezda János

„MÚZSÁK KERTJEI KÖZELRŐL” KIÁLLÍTÁS

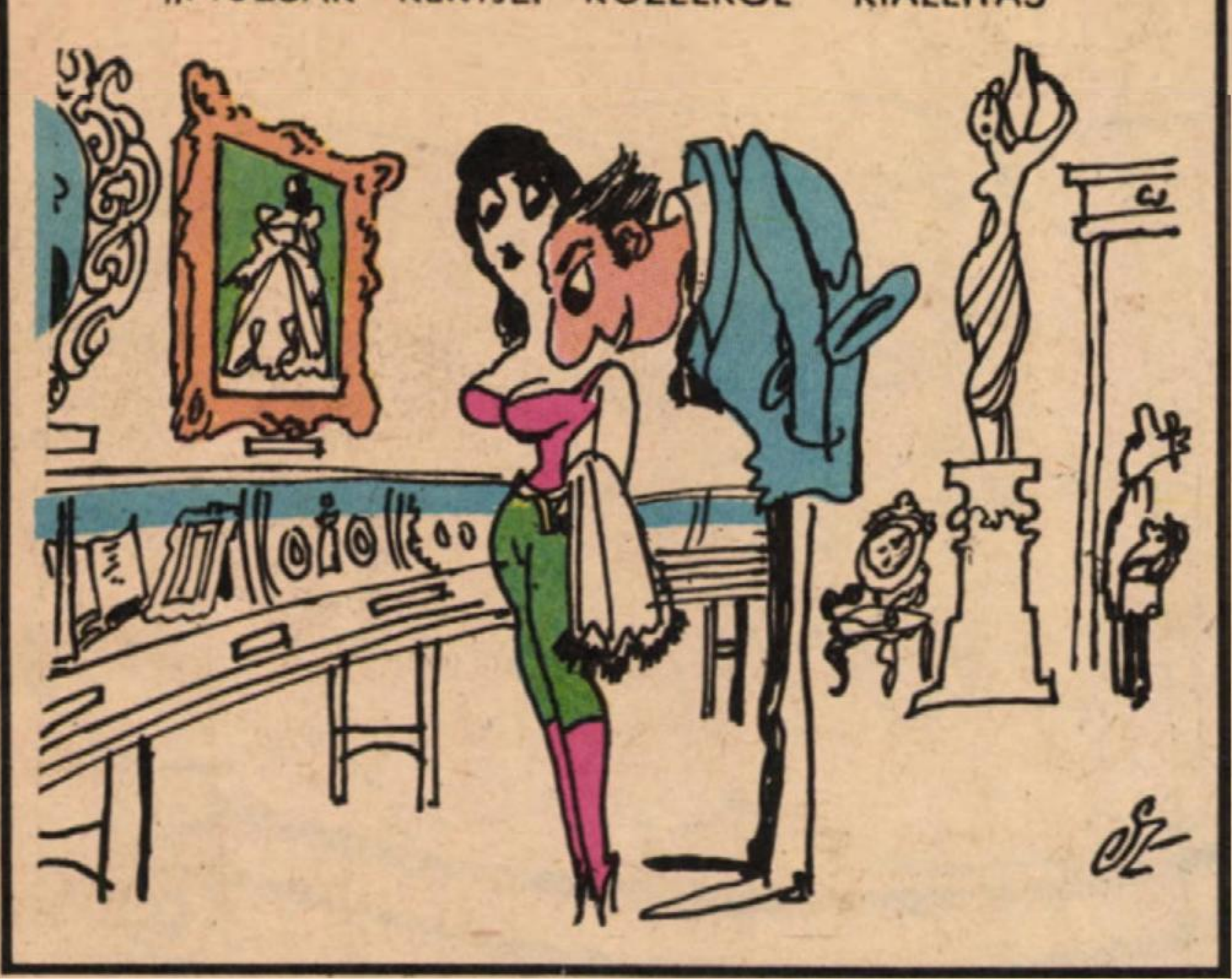

Mire jó a hálókocsi?

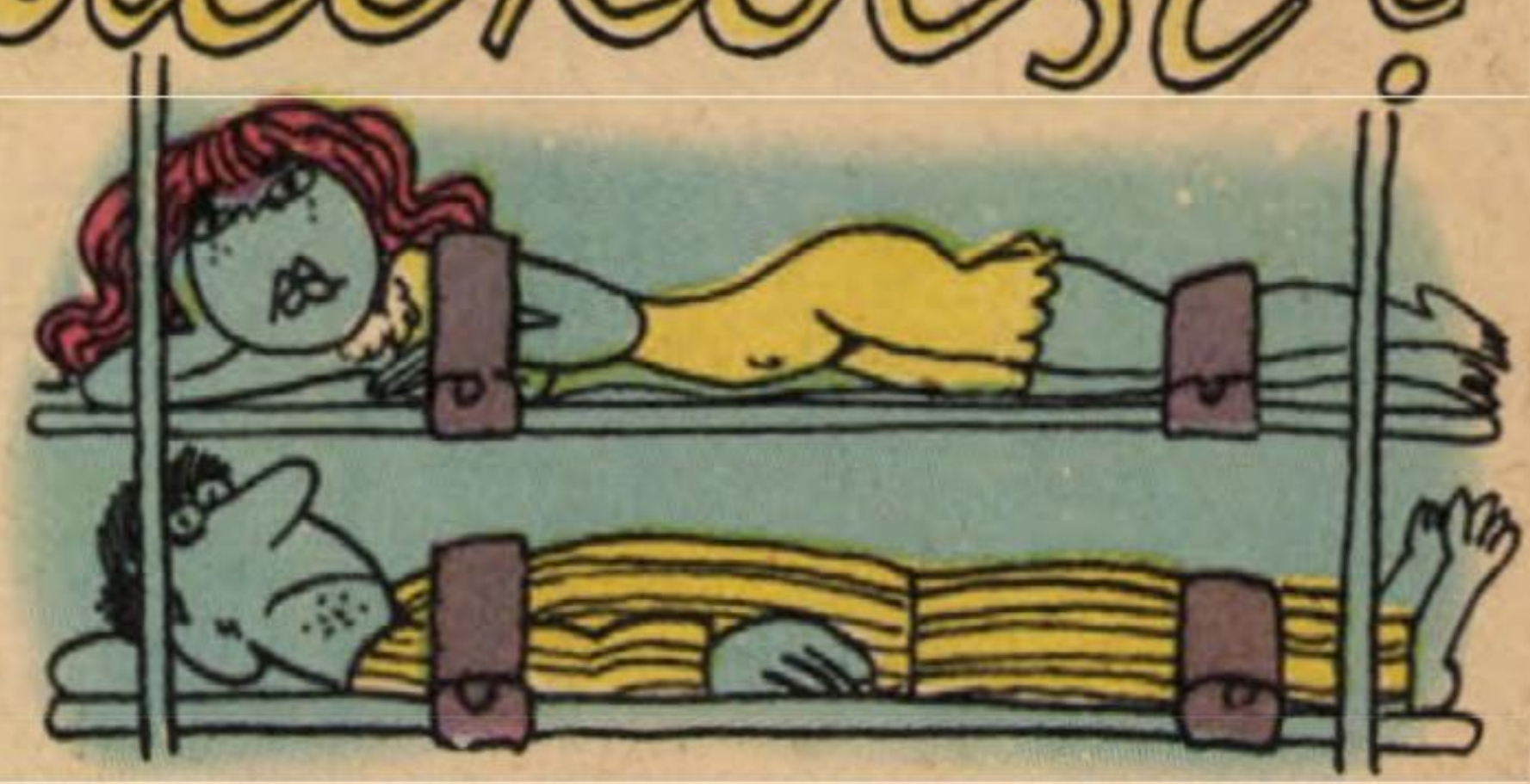

A minap egy rádióriportból megtudtuk, hogy a vasúti hálókocsikban igen szigorúak az erkölcsök: még egy édesanya sem utazhat felnőtt fiával egy hálókocsiban, ha különneműek. Az Élet és Irodalom a kialakult véleményekből egy oldalnyi hozzászólást közölt már, a vita ezalatt szerkesztőségünkhöz is begyűrűzött. Az alábbiakban ismertetjük a hozzánk érkezett érdekesebb leveleket:

„Nyíregyházára váltottam egy hálókocsijegyet, de a büfékocsiban a hetedik üveg sör után elaludtam és a padlón ébredtem fel, és a hálókocsijegyemet nem fizették vissza, pedg nem is használtam fel. Ezt erkölcsösnek tartja a MÁV?” Teljes név, lakcím nélkül.

„A hálókocsikban a szexuális visszaéléseket könnyűszerrel el lehetne kerülni. Köztudott, hogy a hálókocsik ágylapját egy-egy erős heveder tartja. Az utasokat a hálókocsi-kalauz lefekvéskor helyezze a pántok alá és erre hajsa rá az ágylapot. Ilyen módon az utas az utazás végeztéig a heveder és az ágy közé van szorítva és mozgásképtelen. Tisztelettel V. O. volt MÁV-alkalmazott.”

„Pityuval sokszor szoktunk csókolózni, egyszer azt javasolta, hogy utazzunk el hálókocsival Szombathelyre. Nemet mondtam neki, nem erkölcsi okokból, de mit keresek én reggel Szombathelyen? Kisinóci Inga.”

„Az erkölcstelenség nem a hálókocsiban kezdődik, sokkal előbb. A vasúti kocsikban az utasok egymással szemben ülnek, szemeznek egymással és kikezdenek. Tessék a vasúti kocsik üléseit úgy fordítani, hogy az utazók egymásnak háttal üljenek, ami különben szintén erkölcstelen. Az átalakításig a nőket csak lefátyolozva engedjék fel a vonatra. Kovács Jenő ajatollah.”

„Hálókocsi? Nem jutott még eszükbe, hogy célszerűbb egy marhavagon? Négyszáz utast lehet beleállítani, lapjával. Majd akkor nem gondolnak lefekvésre! Kitartás! Harpenegger Kurt.”

„Van egy jó hálókocsi-tervem! A helyjegyek mintájára, adjunk ki minden ágyra öt ágyjegyet. Olyan ordítozás lesz mindjárt, közvetlenül az utazás megkezdése után, hogy szó sem lehet valami barátkozásról! Cecil B. Mille, MÁV-jegypénztáros.”

„Tegnapelőtt szolgálatot teljesítettem a hálókocsiban. Alig hagytuk el Budapestet, az egyik hálófülke utasai, két, nyilván olyan lány kidugta a fejét a fülkéből és — ujjaikkal félreérthetetlen mozdulatokkal hívogatva — próbáltak becsalogatni magukhoz. Természetesen nem mentem, bár nem hagyták abba, többször is, és egyre türelmetlenebbül próbálkoztak velem. Reggel persze nagy volt a harag, szóba sem álltak velem és még volt képük panaszt tenni. Azt állították, hogy az ablakot nem tudták becsukni és egész éjszaka a havat söpörték le magukról, télikabátban. Jó lecke volt ez a két kis kának! Üdvözlettel Szigornyák Bende, hálókocsi-kalauz.”

„Hatan utaztunk egy — úgynevezett — kusettben, hárman voltunk fiatal nők és három fiatalember, csupa ismeretlen. Később Robi azt ajánlotta, hogy vetkőzzünk le mindanyian, mert nagyon meleg van. Csakugyan nagyon meleg volt, a vasutakat vagy túlfűtik vagy hideg van. Mindenki nagyon kedves volt a másikhoz, annyira összebarátkoztunk és nem is csaptunk zajt. Amikor a jegykezelő bejött, elájult, de azt mondta, hogy ő nős ember és szereti a feleségét. Nem tudom, mi van ebben kivetnivaló. Én is szeretni fogom a Robit, ha elvesz, bár ez még nem biztos. Sok puszi, Virág Irén Krisztina, kisdedóvó.”

„Csoda történt! A ceglédi személyen hálókocsit láttam! Egy angyal ült a radiátoron és szelíden nézett. Soha ilyen éjszakát! Szent Bertalan MÁV-bérletes.”

A levelek feldolgozása még tart.

Összeállította:
Somogyi Pál

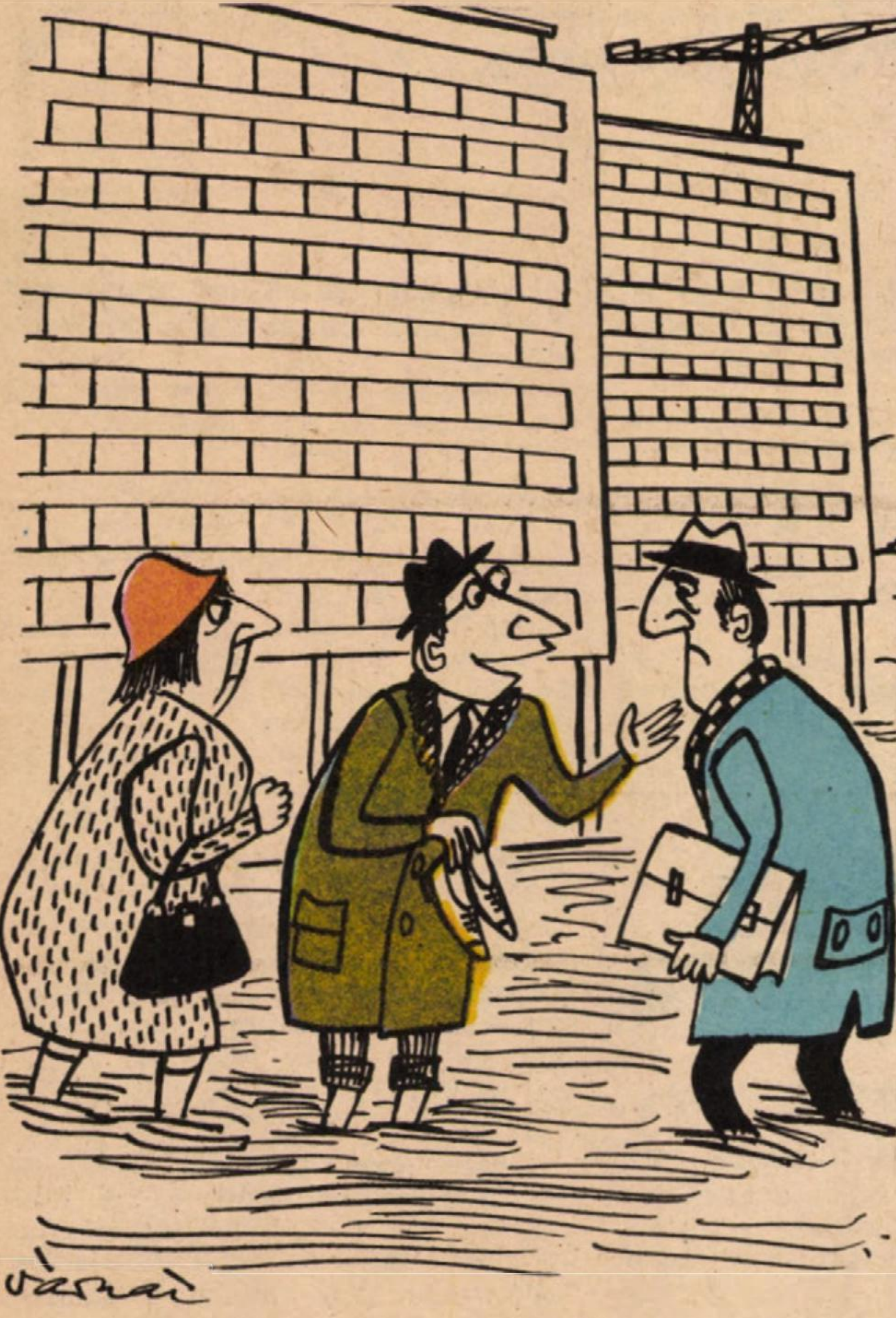

– Én örülök, hogy nincs járda. Nekem iszappakolást rendelt az orvos a reumás lábaimra...

BÉRELT BOLTBAN

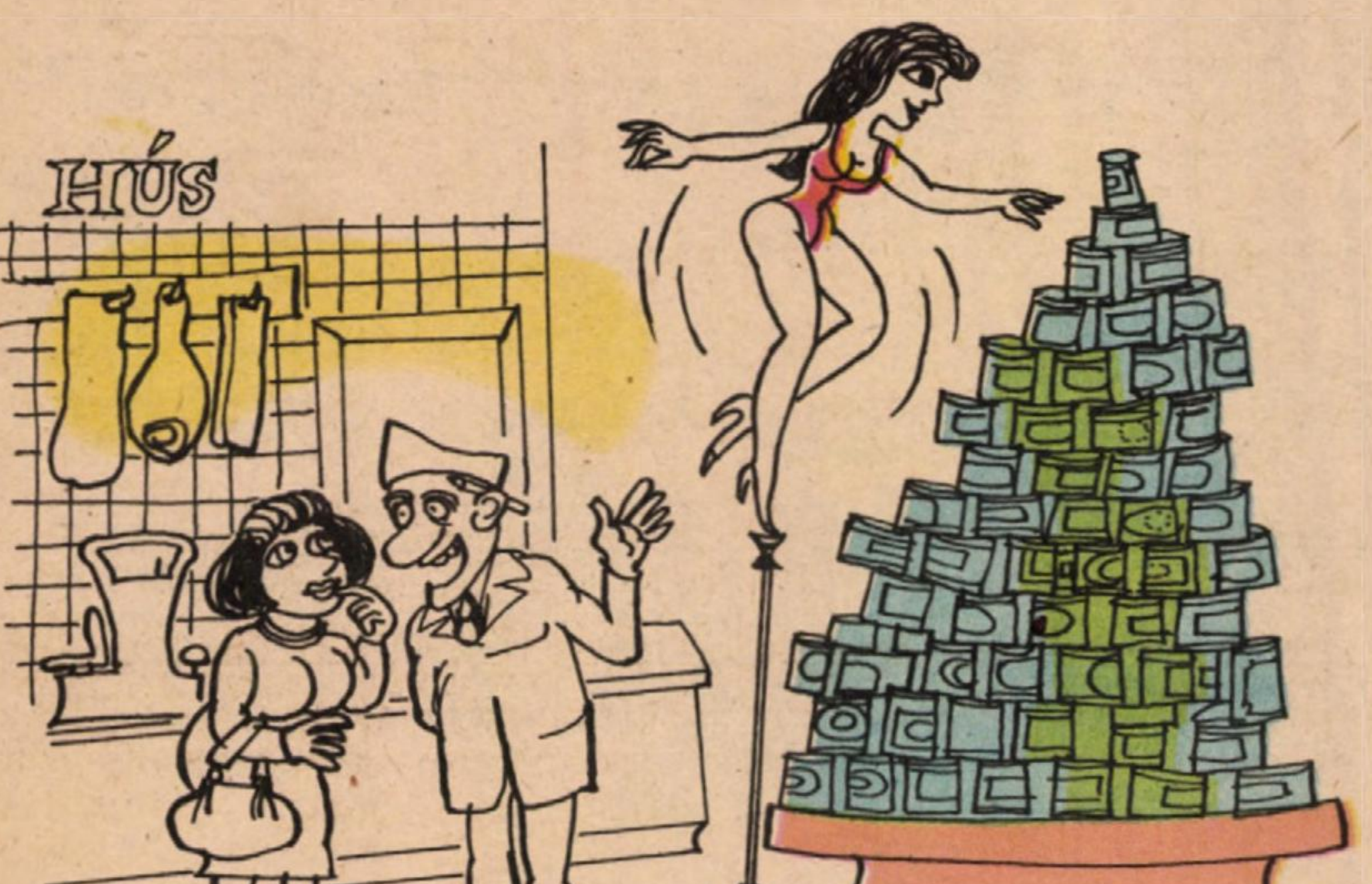

– A különleges kívánságok teljesítésére artistanőt szerződtettem...

MODERN IDŐK

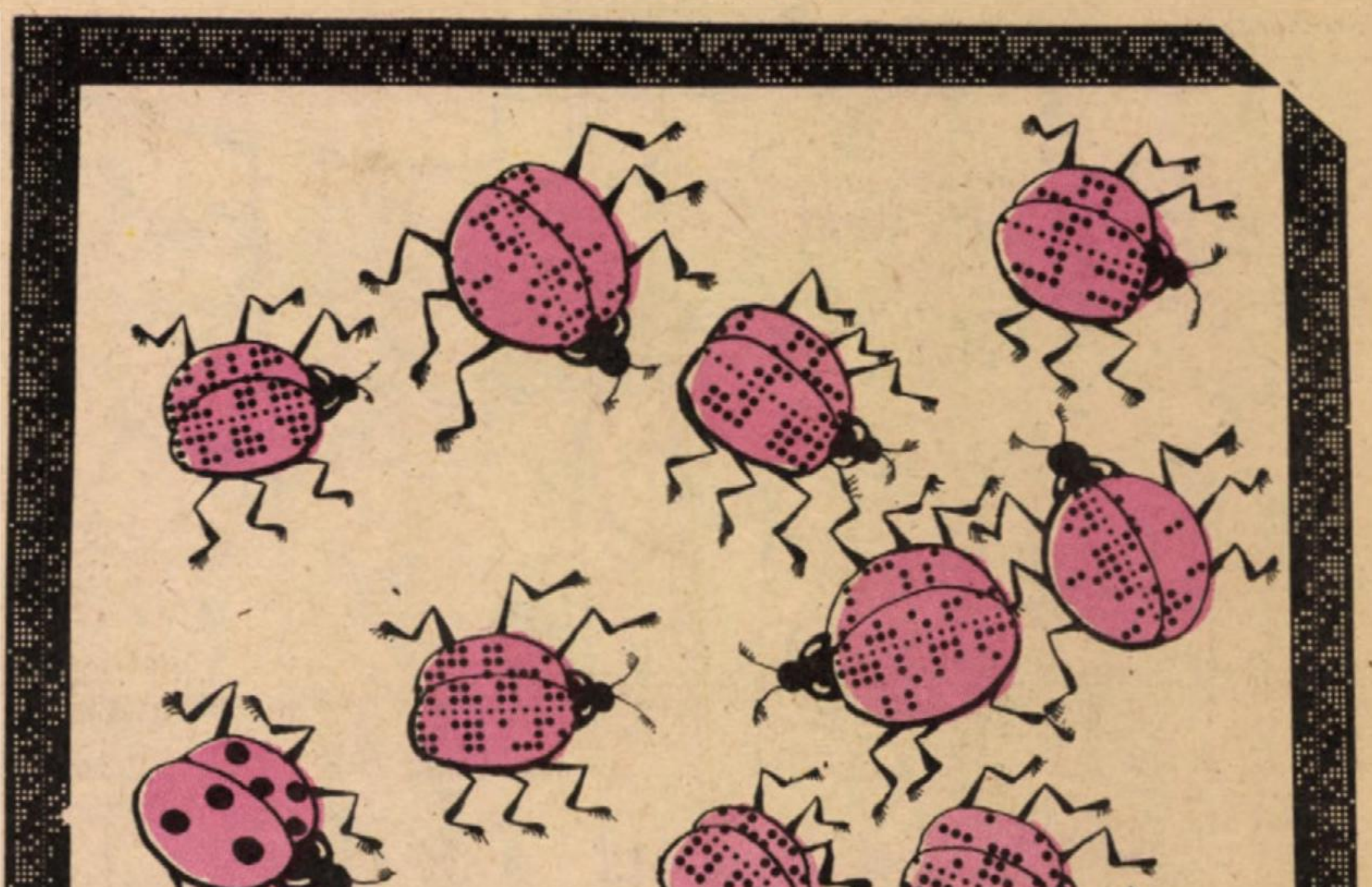

A SIKER FOKOZATAI

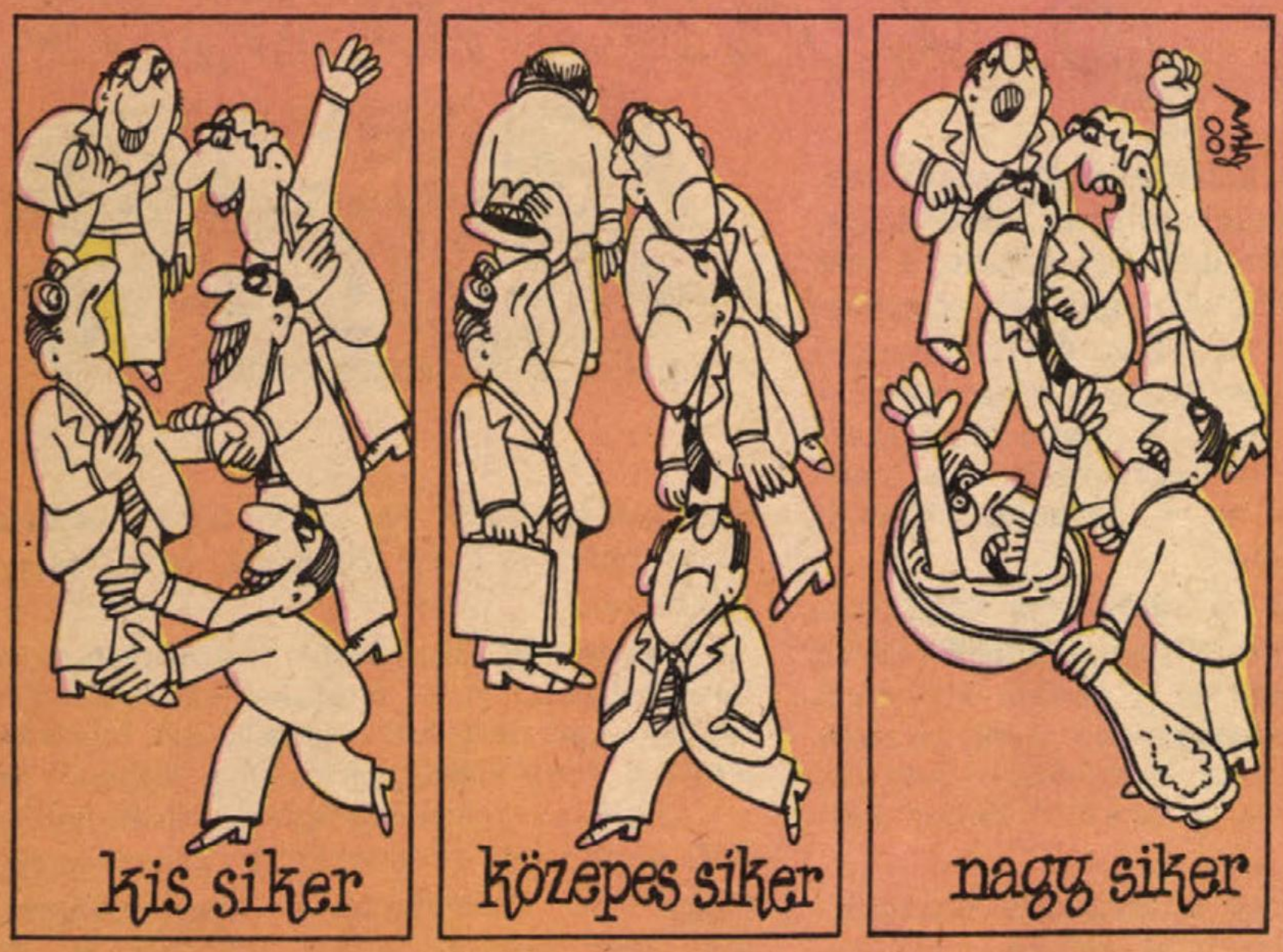

SZÜLETÉSNAPI AJÁNDÉK

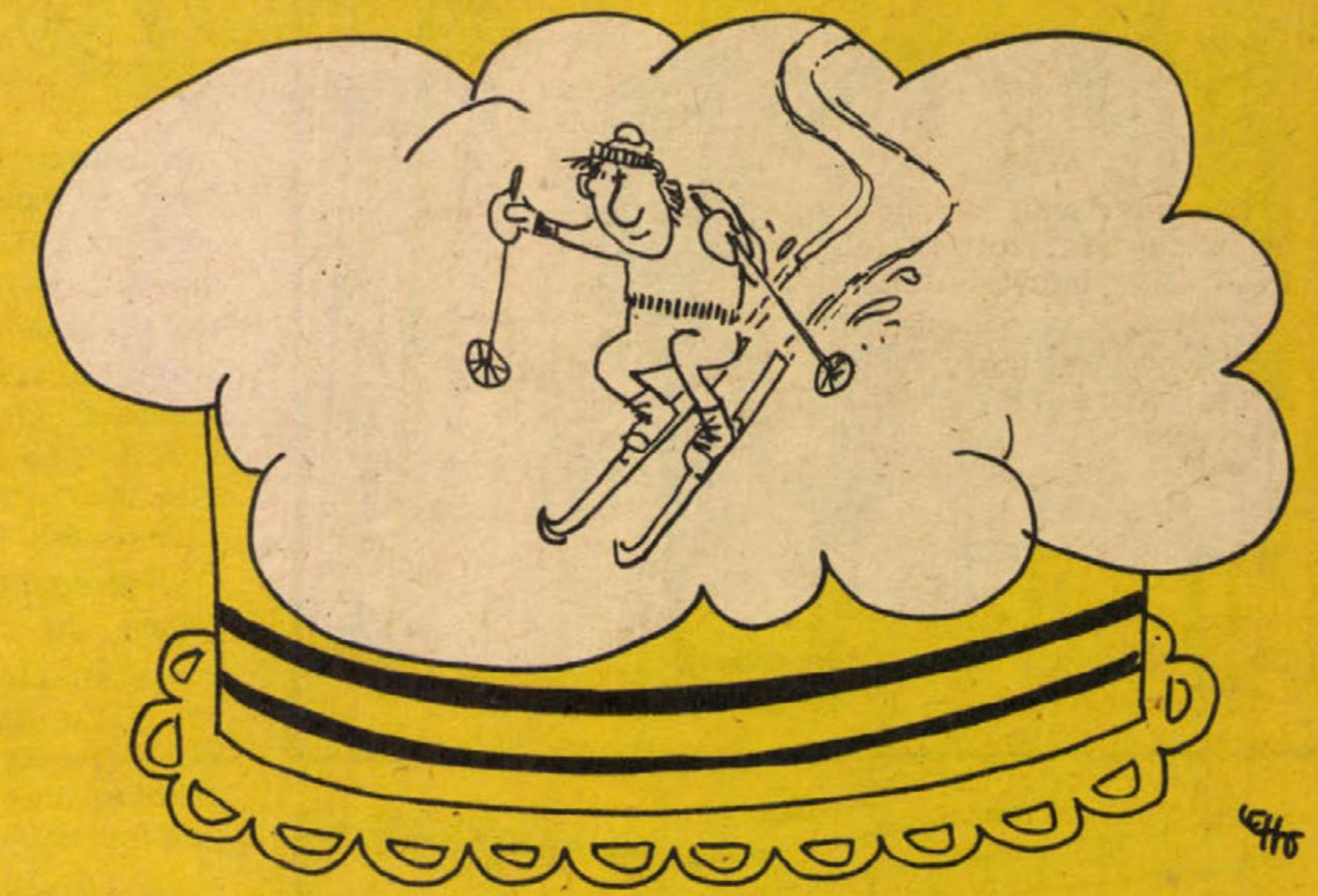

IDŐJÁRÁSI ILLETÉKESSÉG

Az Úr: A magyarok már megint kitaláltak valamit.

Főangyal: Igen, Dávid Mihály nyíregyházi mérnök feltalálta a táv-időjárásjelző naptárt, amely egy évre előre minden napra tartalmazza a várható időjárás legfontosabb adatait.

Az Úr: Időjárási kérdésekben én szoktam dönteni!

Lucifer: Nevetnem kell! Ebben a kérdésben a magyaroknál az Országos Meteorológiai Szolgálat és az Országos Találmányi Hivatal dönt!

Az Úr: Miért, ők nem bíznak bennem?!

Alangyal: Dávid Mihály szabadalmában nem bíznak. Mert hetvenháromban szabadalmi oltalmat kért, hetvenhétben megkapta, hetvennyolcban egy tévériport közismertté tette őt és a szabadalmát, és e szerint mentek nyaralni vagy telelni a magyarok.

Az Úr: Eszerint néhány találmányom magyar szabadalmaztatását csak egy tévériport segítené elő?!

Lucifer: Mindjárt felkacagok! Tavaly december hatodikán Dávid Mihály szabadalmát megsemmisítették.

Főangyal: Ha még csak ez történt volna! Néhány hete ugyanis újabb bírósági tárgyaláson foglalkoztak az üggyel.

Alangyal: Igen és végül berekesztették a tárgyalást, mert nem tudtak dönteni, hogy a „nyírségi naptár" kap szabadalmat vagy nem.

Az Úr: Miért a magyaroknál ilyen bonyolult egy találmány szabadalmaztatása?

Góliát tanácsadó: Ha szabad közbeszólnom, akkor még ennél is bonyolultabb!

Az Úr: Mire gondol?

Góliát tanácsadó: Arra, hogy én onnan jöttem ide fel, és minden rokonszenvem Dávidé, hogy még bírja.

Lucifer: Ezt mindenki mondhatja! Én is voltam néhányszor kiküldetésben az ön hazájában, és nekem is voltak rokonszenves vendéglátóim ott.

Góliát tanácsadó: Télvíz idején vagy nyáron?

Lucifer: Természetesen nyáron, a Balatonnál. Mindennap más-más vendéglátóipari árdrágítóban laktam.

Góliát tanácsadó: Pedig, ha lehullik az első húsz centiméter hó az országra, akkor napokig nem utazhatott volna vonaton a Balatonhoz! Ezért lenne jó, ha Dávid megjósolná a MÁV-nak és a Közterületfenntartó Vállalatnak, hogy mikor bénul meg az ország forgalma.

Az Úr: Vagyis, mit tegyünk?

Alangyal: Küldjünk angyalokat hóeltakarító munkásnak Magyarországra!

Főangyal: Nem megy, mert mi se tudnánk kétszáz forintnál többet fizetni nekik!

Alangyal: Akkor kössünk szerződést a MÁV-val, hogy nagy hó esetén minden befagyott váltónál egy őrangyal áll!

Az Úr: Ennyi őrangyalom nincs!

Lucifer: Akkor találjon ki maga, főnök, egy jó szabadalmat a magyarok időjárására!

Góliát tanácsadó: Javaslom, ne legyen nálunk időjárás! Az esőtől ugyanis elhallgatnak a telefonjaink, a hótól pedig öt órát késnek a gyorsvonataink.

Az Úr: Akkor mit tegyek?!

Lucifer: Intézze el, hogy ne késsen öt-hat évig egy-egy találmány elfogadása után náluk, és adjon ehhez olyan időjárást, hogy az ügyben illetékesek jó kedvre derüljenek!

Góliát tanácsadó: Ne csak az égből várjuk az esőt és a hót! Adjon Dávid új évre ajándékba minden eső- és hó-befolyásolta vállalatnak egy táv-időjáráselőrejelző naptárt határidőnapló helyett, hogy tudják, mit kell a várható magyar latyakban csinálni!

Tormai László

ELVONÓKÚRA

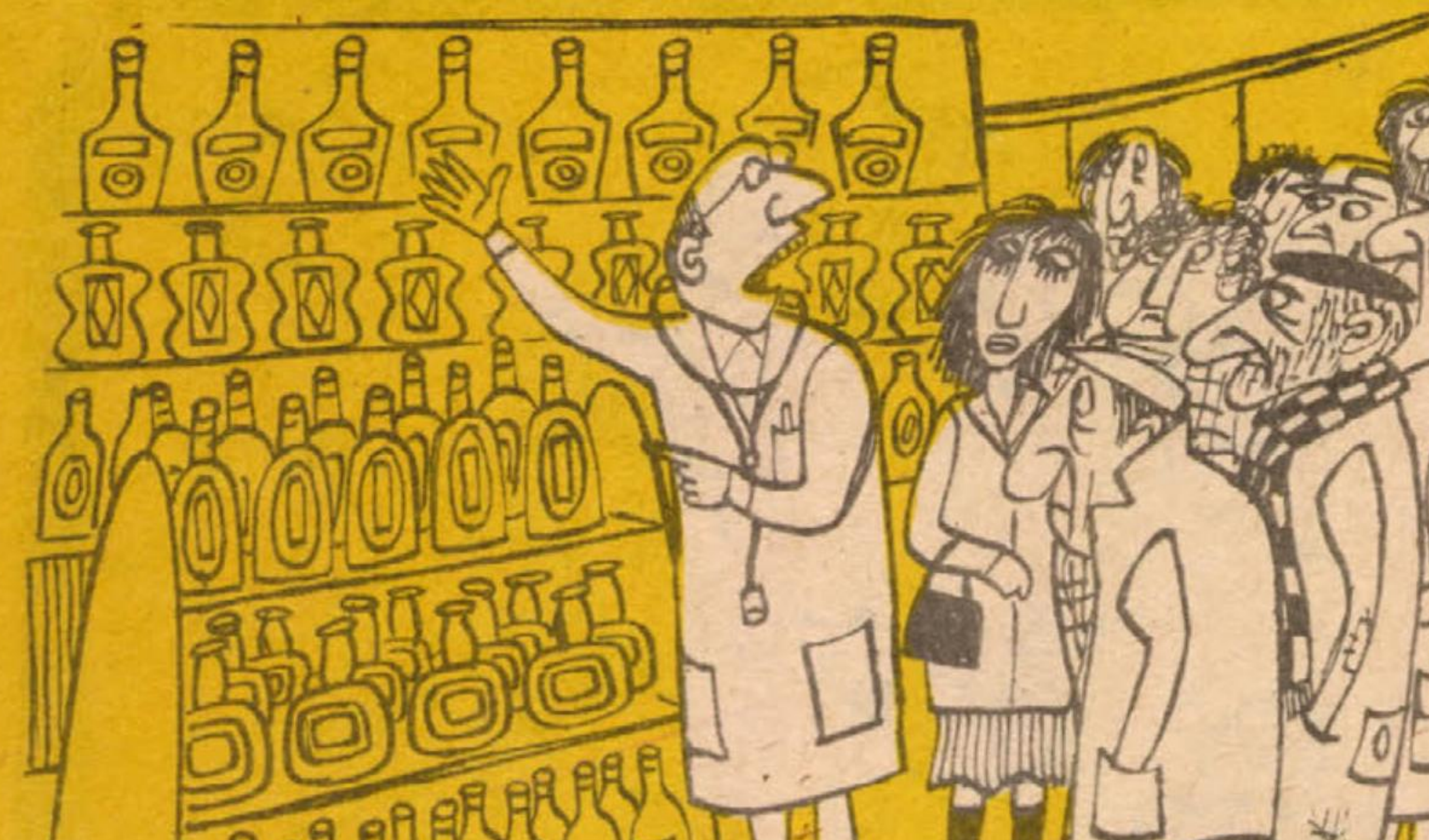

– Ezeket az italokat csak vásárolni szabad, fogyasztani tilos!

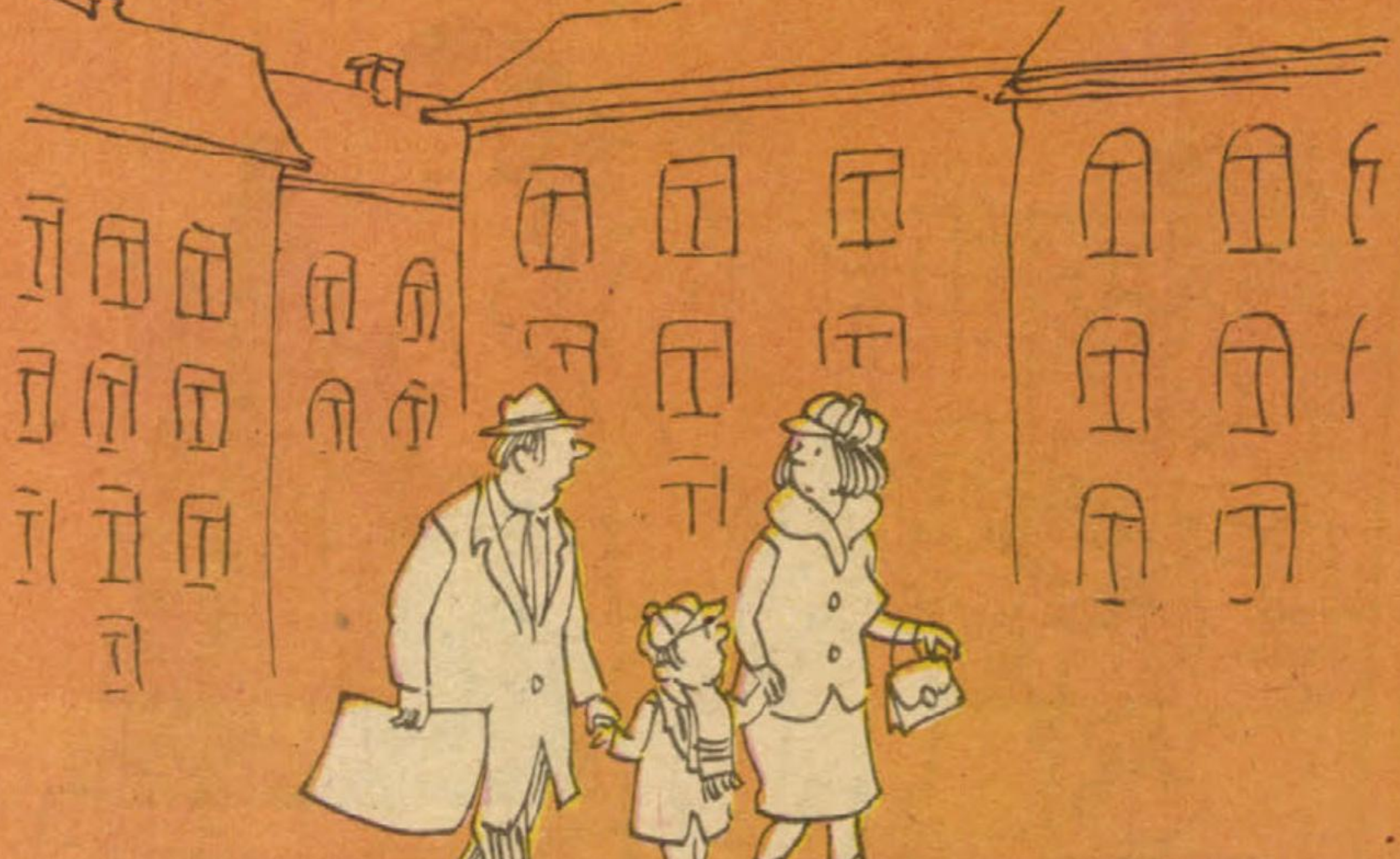

– A küzdő sportoknak nincs jövője, szívem, inkább tanuljon meg a gyerek sakkozni.

a magyar csőtörés

Lámpa Ernő, rendkívüli és meghatalmazott hómunkás alig akart hinni a szemének.

— Asszony! — mondta Etelkának, a feleségének —, idesüss!

Etelka asszony odasütött, de ettől sem lett számára világosabb az egész.

— Ellopták a csőtörést! — szakadt ki Lámpa Ernőből a kiáltás.

Etelka asszony — anyai ágról Szakadthy lány volt — hitetlenkedve csóválta a fejét. Sok mindent megélt már, holdkórosokkal és sivatagi árvízkárosultakkal egyaránt találkozott, de csőtörés-lopással most hozta össze először a vakszerencse.

— Nem ittál túl sokat az este? — kérdezte, csak úgy rutinból.

*

A Csőtörést Vizsgáló Bizottság — CSÖVI — hamarosan megalakult. Tagjai között volt két önkéntes tűzoltó, három házfelügyelő és — mint technikai apparát — egy villanyrendőr.

A problémák azonban a szokásosnál hamarabb jelentkeztek. A Gejzír utca 72. számú ház előtt elegáns külföldi panorámaautóbusz állt meg, szivarozó és köhögő milliomosok szálltak ki belőle.

— Itt lenni a magyar csőtörés — mondta az idegenvezető tört akcentussal. — Mi lenni büszkék erre.

Ám hiába meresztették dollárjaikon vásárolt távcsöveiket az amerikaiak. A Gejzír utca 72. előtt a csőtörés helyén csak útburkolat látszott.

— Talán sajtóhibás az útikönyv — motyogta az idegenvezető és érezhetően remegett a keze.

— Talán — mondták az idegenbe szakadtak, de látszott rajtuk, csalódtak a magyaros vendégszeretetben.

*

A CSÖVI — sok más bizottsággal ellentétben — nem érte be azzal, hogy megalakult, hamarosan munkához is látott. Levélben hívta fel a közületi telefonkönyvben talált állami és társadalmi szervek figyelmét a Gejzír utcai csőtörés fontosságára, különösen annak népgazdasági jelentőségére. A kezdeményezés nagy visszhangot váltott ki. Sorra érkeztek a küldemények, többek között ötvenezer sült galamb, húsz láda gyík, valamint 150 pár automata munkásököl, melyet egy tsz melléküzemága állított elő, mert jövedelmezőbbnek bizonyult, mint a paradicsom.

Lámpa Ernő ezalatt sem lankadt. Mivel sértve érezte magát, hogy felesége alkoholistának bélyegezte, bánatában inni kezdett. Két hét rendkívüli szabadságot vett ki — majd nyáron ráhajt egy kicsit a hócsatában — s elhatározta, végére jár az ügynek. Nem volt könnyű dolga. Amikor a csőtörésről kezdett beszélni, régi barátai sorra elfordultak tőle, barátnője pedig hangosan kinevette egy nyilvános helyen.

— Nem könnyű az élet — sóhajtott fel Lámpa Ernő, amikor felesége a konyhaasztalnál összesítette a homlokán levő ráncokat. — Persze, nem is nehéz — tette hozzá némi meggyőződéssel és töltött a nagyburgundiból.

*

Mint ilyen esetekben már törvényszerű, a legkülönfélébb rémhírek terjedtek el. A magyar néplélek mélyrétegeiből a legvadabb híresztelések kaptak szárnyra. „Exportálták a csőtörést, mert kell a deviza" terjedt el a Gejzír utcában, egy hét múlva pedig már azt lehetett hallani, hogy cső ugyan van, de a törés olyan rossz minőségű, hogy azzal lehetetlen megfelelő színvonalú csőtörést biztosítani.

Az ügy egyre nagyobb port kavart fel, úgyhogy az illetékesek többször is cáfolni kényszerültek az alaptalan állításokat. „A csőtörések ellopásával kapcsolatos híresztelések nélkülöznek minden alapot, ám kivételesen influenzajárvány van" — szögezte le a kiadott közlemény.

Minden erőfeszítés ellenére sem született eredmény. A CSÖVI érdemei elismerése mellett feloszlott, a külföldi turisták beérték az Aquincum és az Operaház romjaival, a rémhírek pedig lassan elfelejtődtek.

Csak Lámpa Ernő nem adta fel a harcot. Reggeltől estig fogyasztotta a népgazdaság által előállított alkoholt, s eközben vadul gondolkodott.

— Lehet, hogy kijavították a csőtörést? — jutott eszébe egy ködös délután, amikor még a szokásosnál is többet ivott.

*

Mindez évekkel ezelőtt történt. A Gejzír utca 72. sz. ház helyén ma múzeum van. Az ellopott csőtörés történetét ismertető intézményt úttörőőrsök, szocialista brigádok és sokan mások is felkeresik. Lámpa Ernő, pedig, ha kedve tartja, feleleveníti régi emlékeit arról, milyen volt a híres magyar csőtörés, melynek máig sem sikerült nyomára bukkanni.

Föld S. Péter

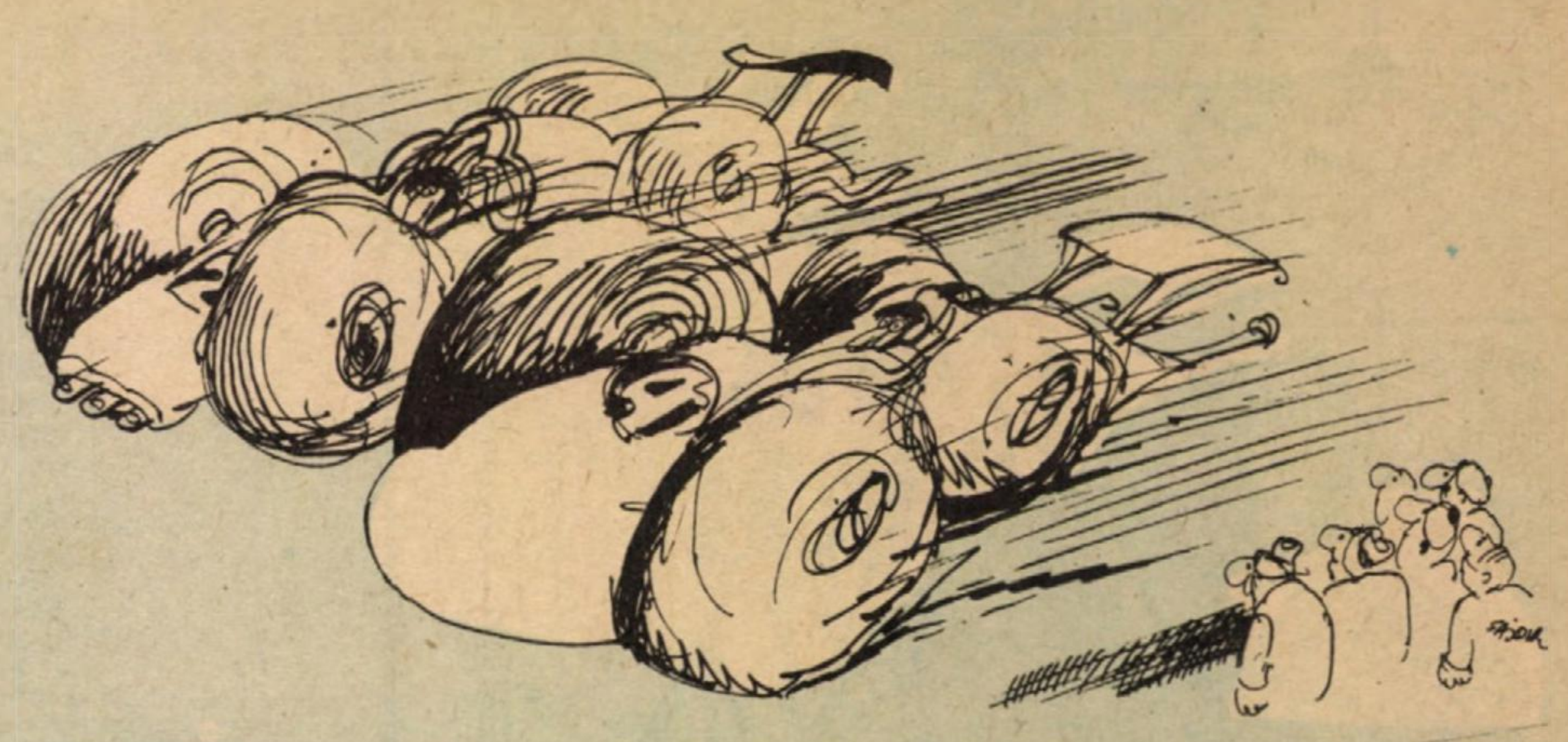

– A győztes egy parkolóhelyet nyer!

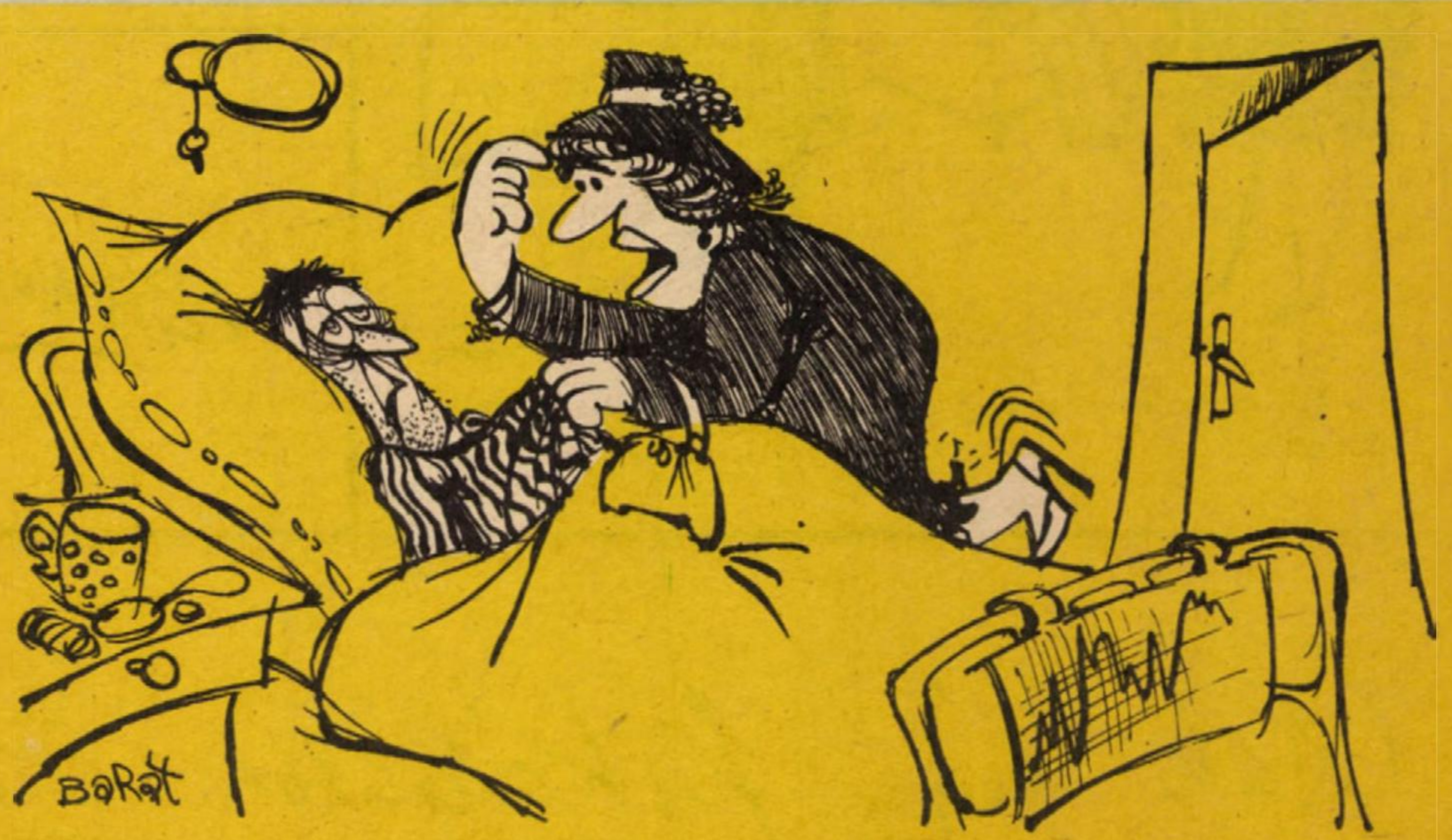

– Megbolondultál? Hároméves kocsidat melléd temessük?

FUTBALLVILÁGBAJNOKSÁG-SELEJTEZŐ

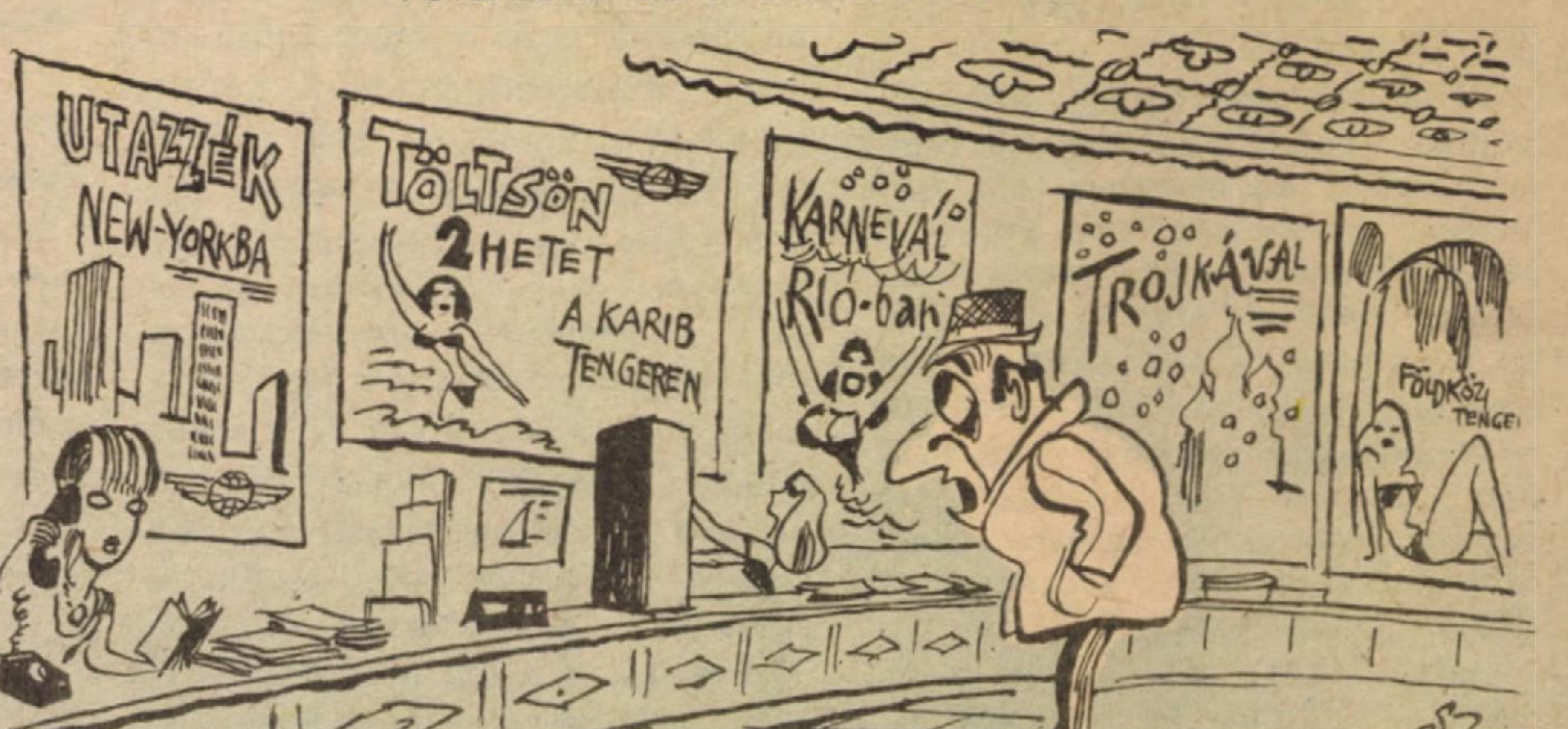

– Ha kiesünk, világgá megyek!

ANAKRONIZMUS

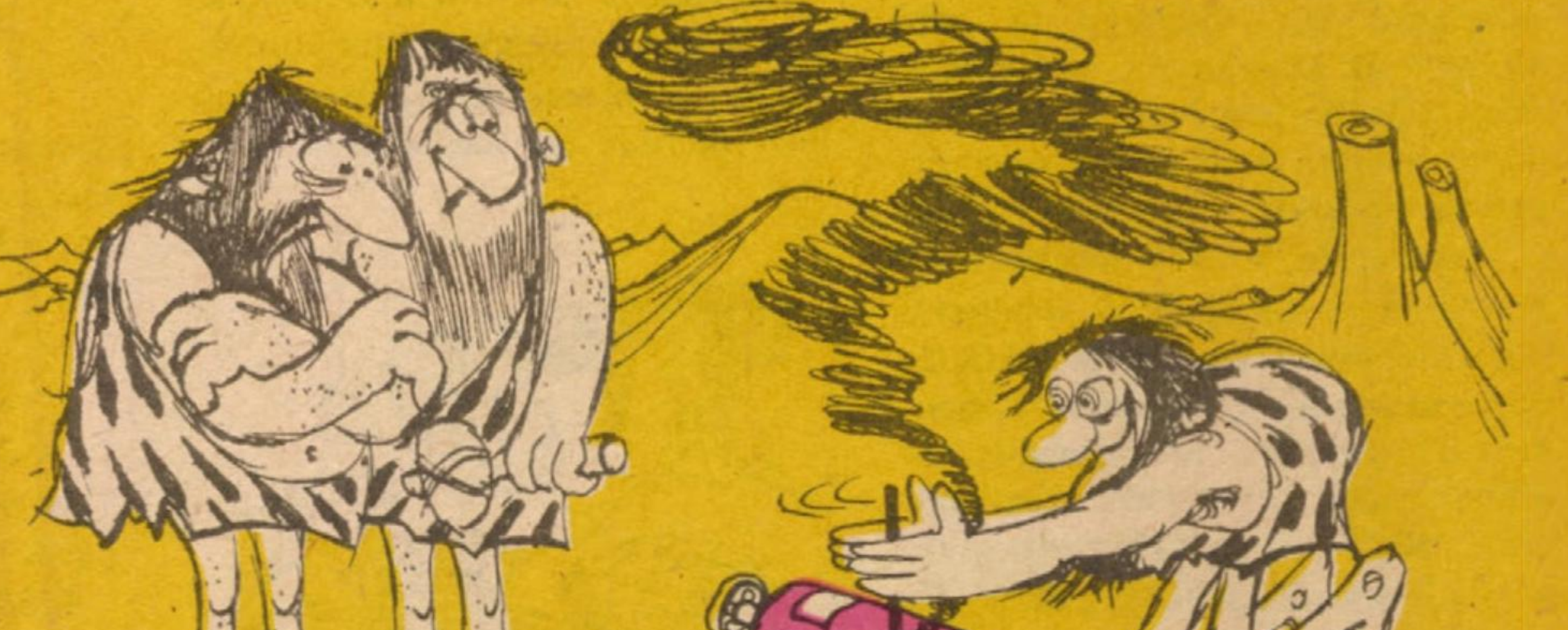

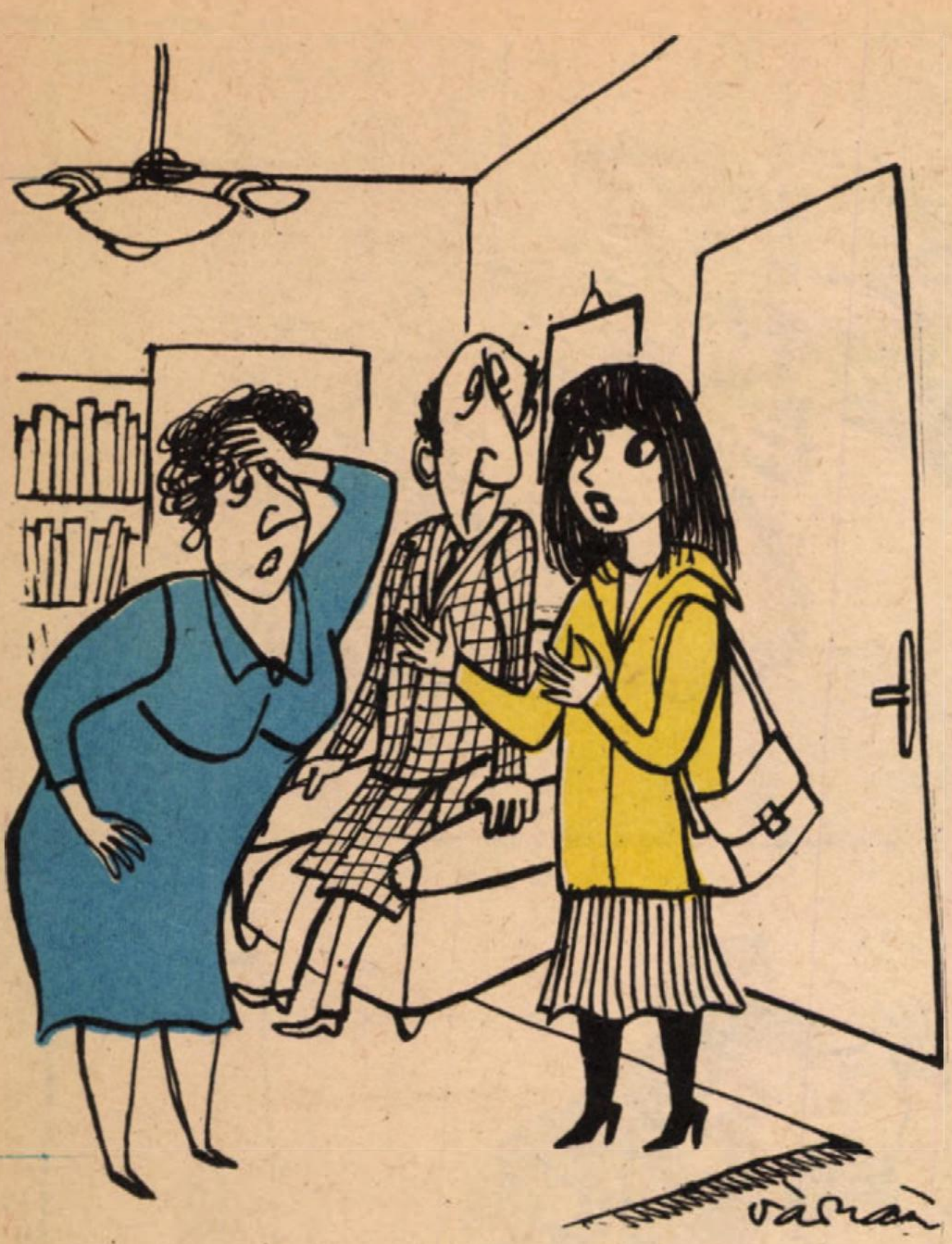

– Legalább most utólag adjatok valami szexuális felvilágosítást...

REAGAN – KÉT SZEREP KÖZÖTT

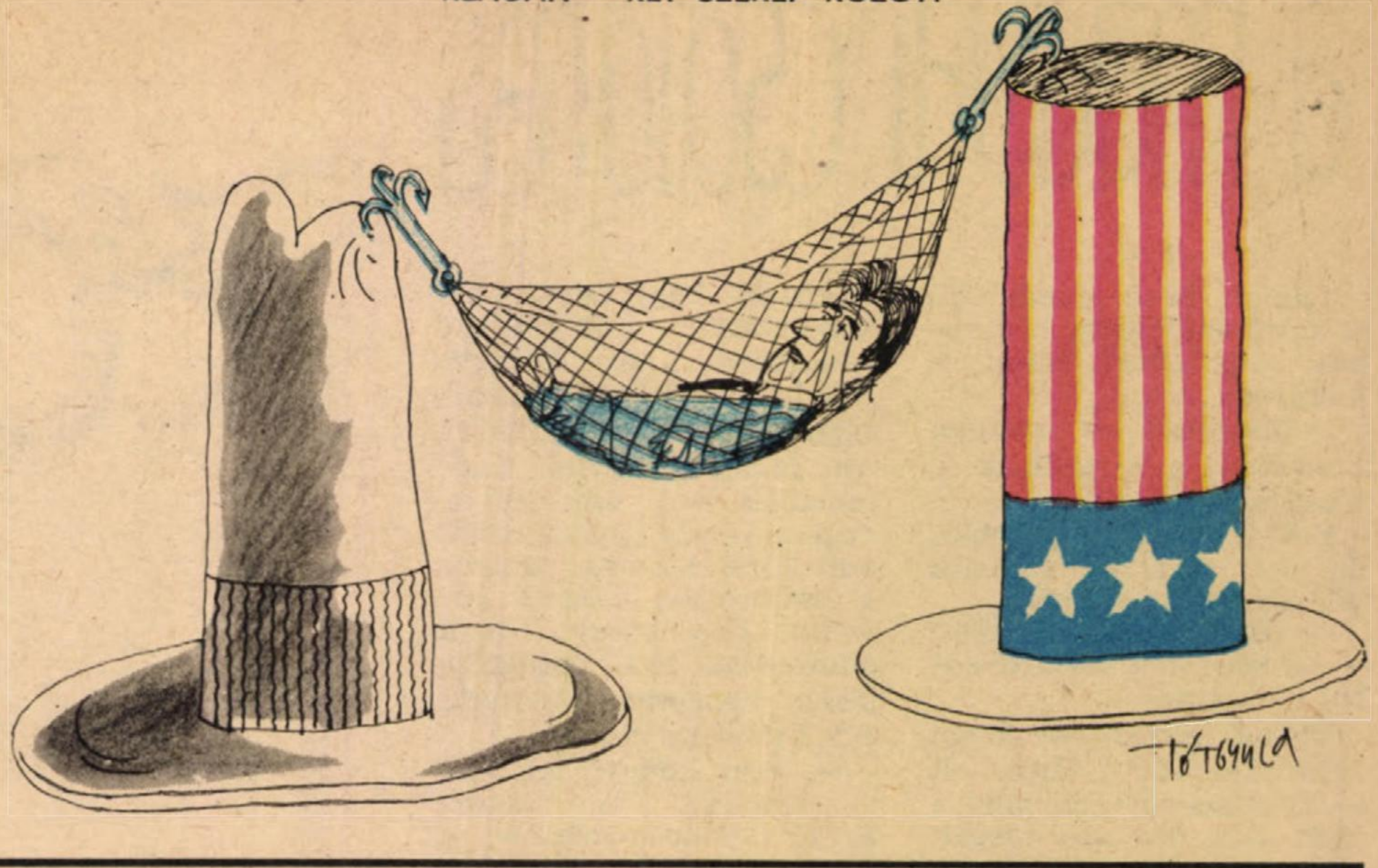

LUDAS FÓRUM SZÁZHALOMBATTÁN

Január 21-én, délután 4 órakor a Dunai Kőolajipari Vállalat százhalombattai irodaházában Ludas Fórum keretében találkozik a lap olvasóival Árkus József, Endrődi István, Mikes György, Radványi Barna, Somogyi Pál és Tormai László.

Minden százhalombattai olvasónkat szeretettel várjuk!

Csak úgy firkálgatok

BÉKA POZITÍV

Fiatal házaspár barátainknak izgalmas napjuk volt. Az ifjú feleség elment az orvoshoz, aki terhességi labor-vizsgálatra küldte. A leletért, munka után hazatérőben, a férj ment el, átvette a cédulát és izgatottan olvasta rajta: „béka pozitív”. Igen, de mit jelentsen ez? Hogy lesz kisbaba, vagy nem lesz kisbaba? Vagy a pozitív szó esetleg valami betegségre utal? „Kérem” — fordult egy laboránsnőhöz, „tessék szíves nekem megmondani, hogy ez azt jelenti-e, hogy...” „Nem az én dolgom. Majd a kezelőorvos megmondja” — ripakodott rá a szigorú egészségügyi középkáder.

A férj mindezt méltatlankodva elmesélte nekem, de elmagyaráztam, hogy haragra semmi oka. Igaz, hogy tudatlanul és tapasztalatlanul egy éjszakán át nem aludtak az izgalomtól, találgatták, hogy mit is jelentsen ez a sorsdöntő papír, de másnap megtudták az orvostól az örömhírt: igenis, lesz kisbaba. Én tisztelem és becsülöm a titkot őrző laboránsnőt. Tíz évvel ezelőtt Ausztráliában valami apró panasszal elmentem az orvoshoz. Megvizsgált, közölte, hogy gyógyszert fog felírni. „Mit?” — érdeklődtem. „139” — írta egy receptlapra. „Ezt”. „De kérem, mi ez a gyógyszer?” „Most átmegy a szemközti patikába a sarkon innenibe, nem a másikba, és ott majd készen megkapja.” Azzal a telefonhoz lépett, valamit belehadart, csak a végét értettem, hogy hundredthirtynine, vagyis százharminckilenc, és már mehettem is. Ha ugyanis a doktor azt írta volna egy receptpapírra, hogy aszpirin, vagy penicillin, akkor azt akármelyik drug-store-ban megvehettem volna. De így kénytelen voltam Mr. John Wilkieshez menni, és csakis őhozzá, mert ő az, aki a doktor úrnak minden eladott gyógyszer után leadja a százalékot. A doktornak is, Mr. Wilkiesnek is jó oka volt tehát titkolni előttem a betegségemet is, a gyógyszer nevét is. De a mi derék laboránsnőnk semmit sem kap a titoktartásért, még egy békacombot sem. Önzetlenül, elvi síkon nem volt hajlandó a titokzatos diagnózis megmagyarázására.

Egyébként kár volt a fiatal párnak kételyek között tölteni az éjszakát, akármelyik szomszéd kislány felvilágosította volna őket.

BANÁN

Kis közért van a szomszéd utca sarkán, ott vásárolok, már vagy tíz esztendeje. Ismerjük egymást vevők, eladók, barátkozunk. Most is, megvettem a tejet, kenyeret, már a pénztárnál vagyok, amikor Erzsike, a pénztárosnő rám mosolyog.

— Banán is van, nem tetszett észrevenni? A kenyeres pultnál. Tessék csak visszamenni.

Egy pillanatig habozok. Az idén még egyszer sem sikerült fülöncsípni a banánosztást, pedig nagyon feldobná az ünnepi gyümölcssalátát egy-két banán. Visszamegyek. újra beállok a sorba.

Előttem idős, fáradt asszony, meglehetősen kopott szövetkabátban. A pult mögött az eladó ránéz:

— Tessék kérni.

— Kenyeret kérek.

— Fél kiló lesz, Mariska néni?

— Elég lesz kedvesem egy negyed.

Elvörösödöm. Tudom, hogy hülyeség, de van abban valami szégyellnivaló, hogy Mariska néninek meg kell gondolnia a negyed kiló kenyeret, én meg akkor...

És ebben a pillanatban Mariska néni folytatja:

— És két kiló banánt is lesz szíves.

Az eladó megértően mosolyog:

— Jön a Gézuka?

— Jön, bizony a drágám, — húzódik szélesre a vevő szája —, mind a három nap nálam lesz, neki csak a banán kell, és a banán...

— Egy kiló banánt kérek, — mondom most én és közben arra a levélre gondolok, amit egy kedves anyuka írt nekem, hogy sürgősen intézkedjem, mert a lakásuk melletti eszpresszóban nem árulnak fagylaltot, pedig az ő ötéves Ágikája nem hajlandó hazamenni az oviból, amíg meg nem kapja a fagyit, vagy a Leó jégkrémet... És őrzök egy másik levelet, a VIII/a osztály divatügyben fordult hozzám, hogy illik-e lurex ruhában ballagni, továbbá hallgattam a közelmúltban egy rádióműsort, amelyben pedagógusok, pszichológusok és szülők arról tanakodtak, hogy a gyermek születésnapi partyjára hány gyereket célszerű meghívni, és még továbbá karácsony előtt láttam papákat sorba állni a hobbybolt előtt match-boxokért és volt, aki tízet vásárolt, pedig csak egy szem gyerek várta otthon...

Szeretném tudni, hogy ez a Gézuka, majd úgy húsz év múlva, amikor már pénze lesz, diplomája, autója, nyaralója, fog-e két kiló banánt venni a nagymamának? Vagy egy negyed kiló kenyeret.

Fehér Klára

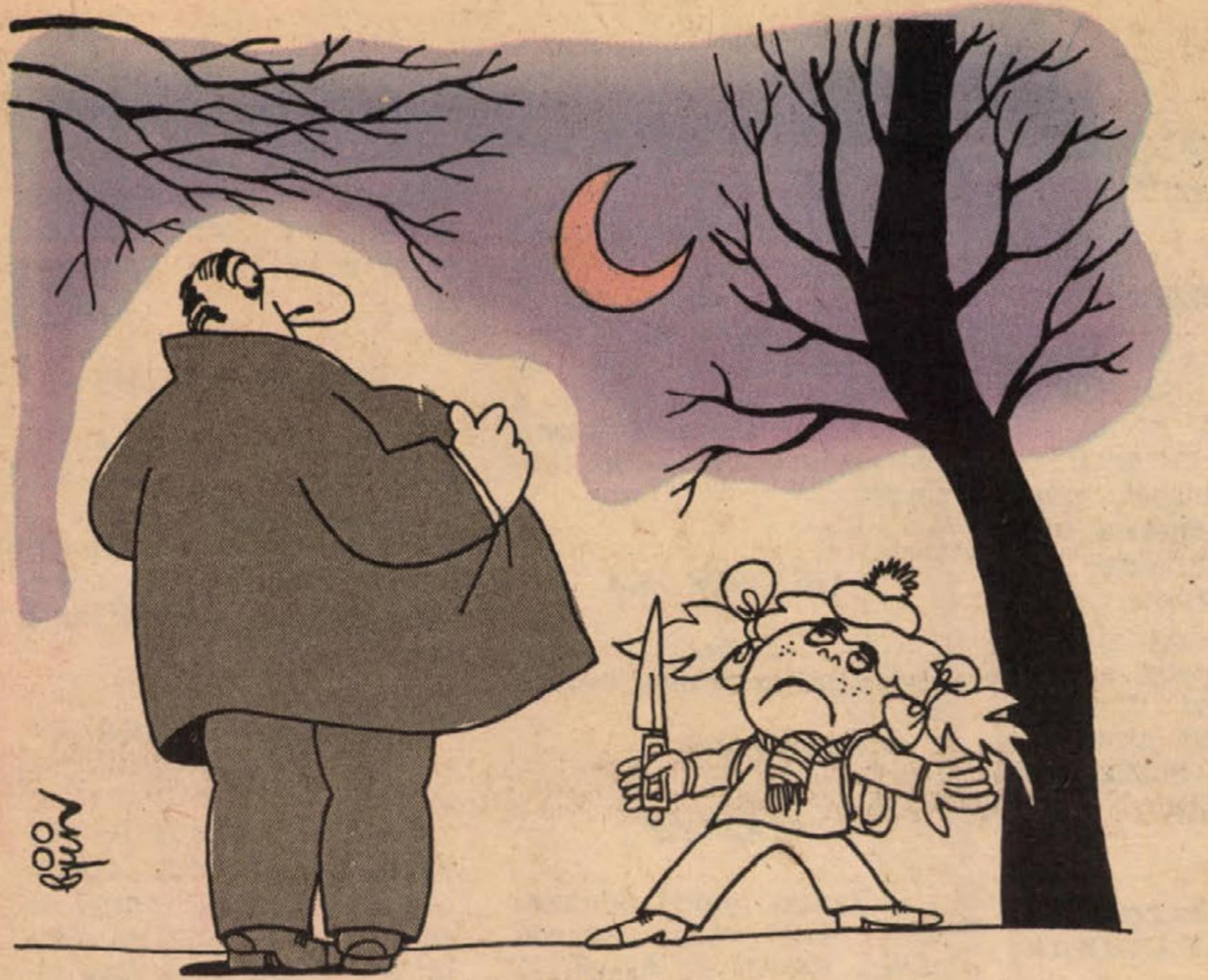

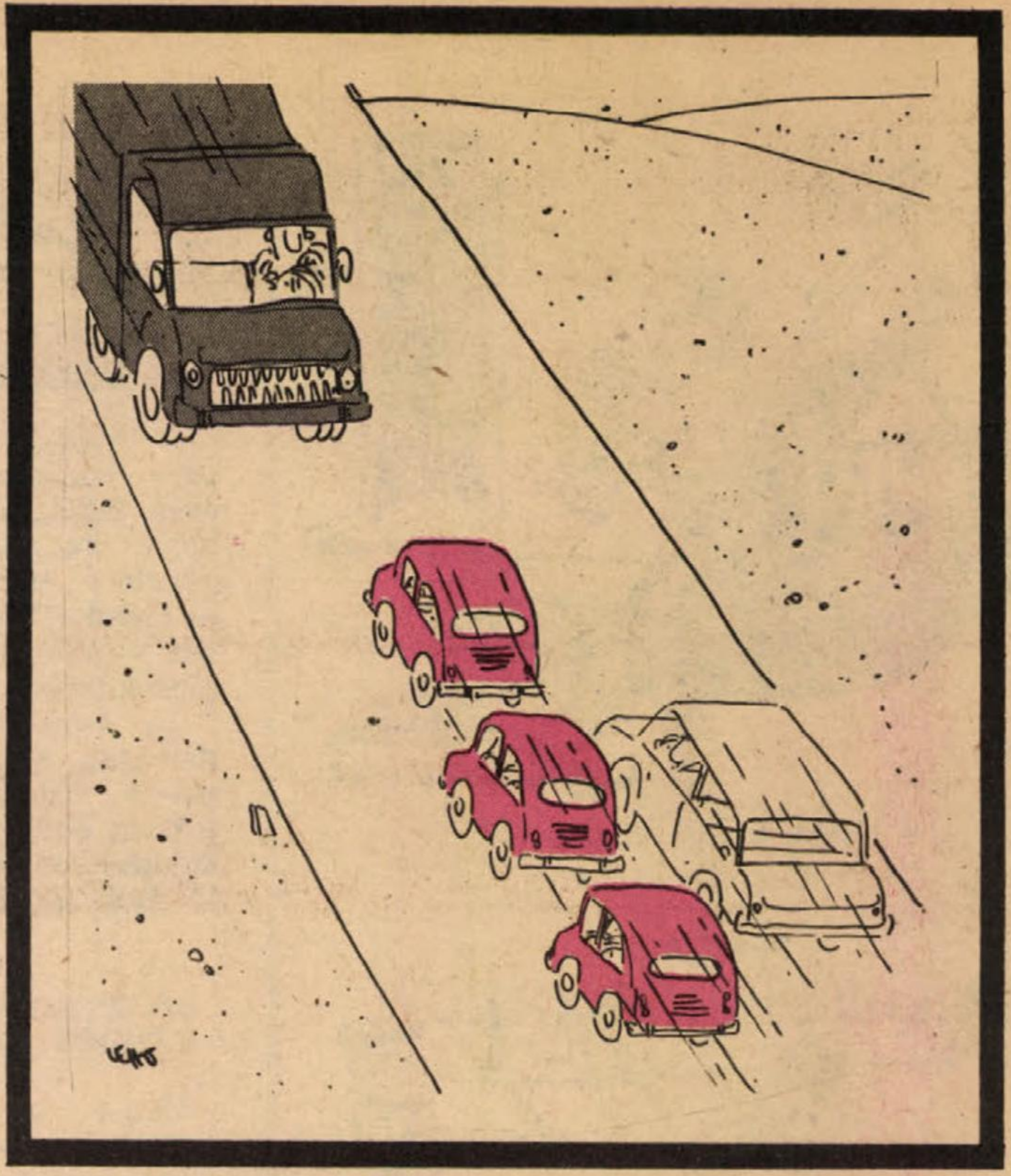

NEM FÉLÜNK A FARKASTÓL

BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, FÜLÖP, DALLOS, SAJDIK, HEGEDŰS, VÁRNAI

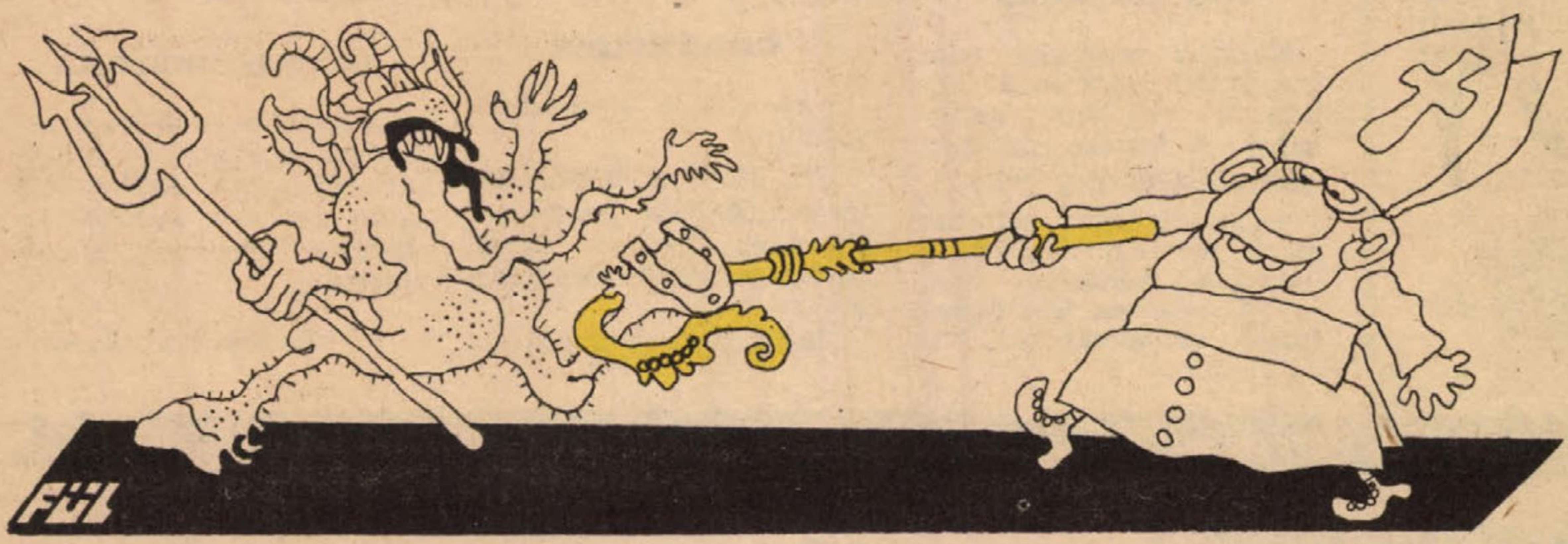

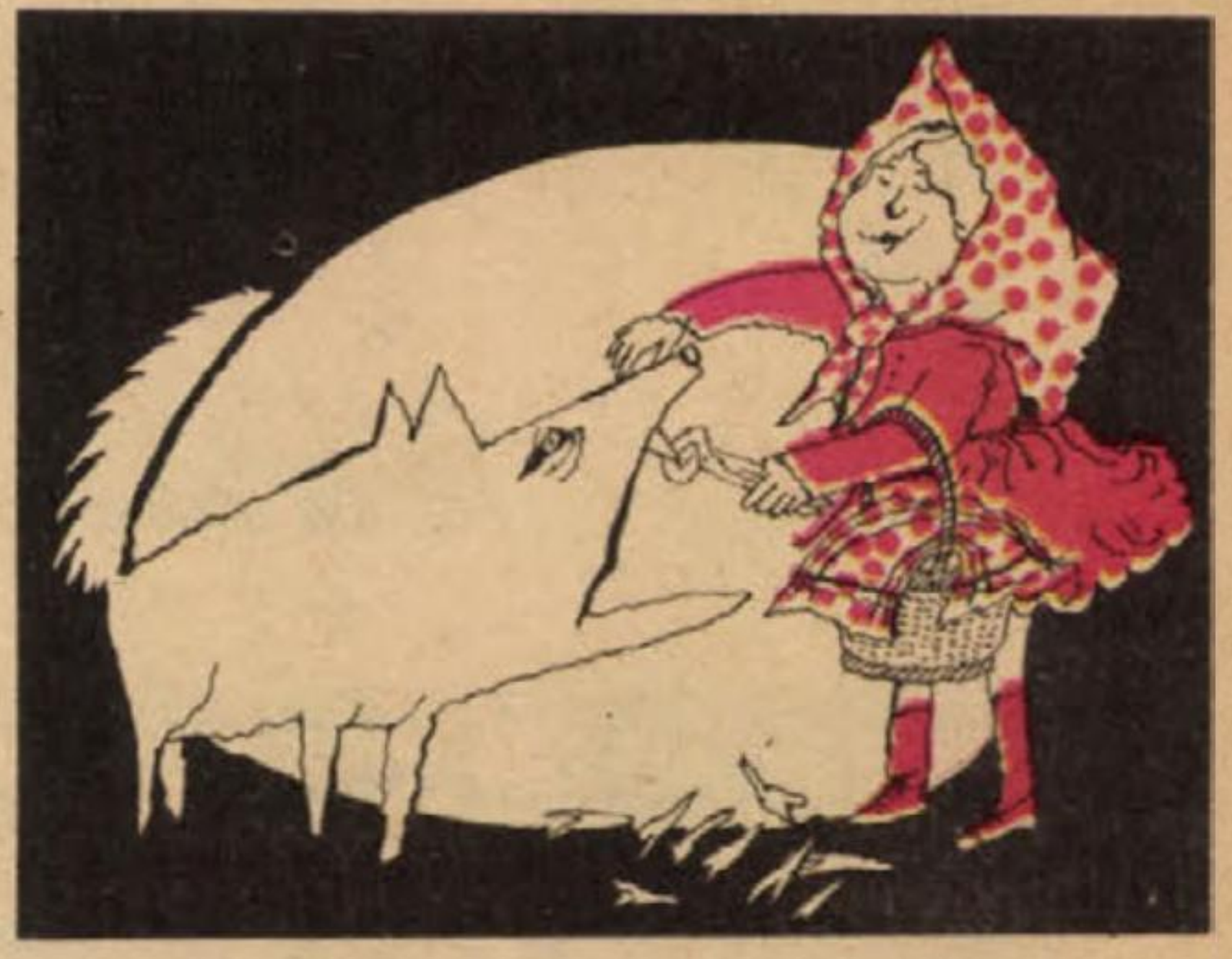

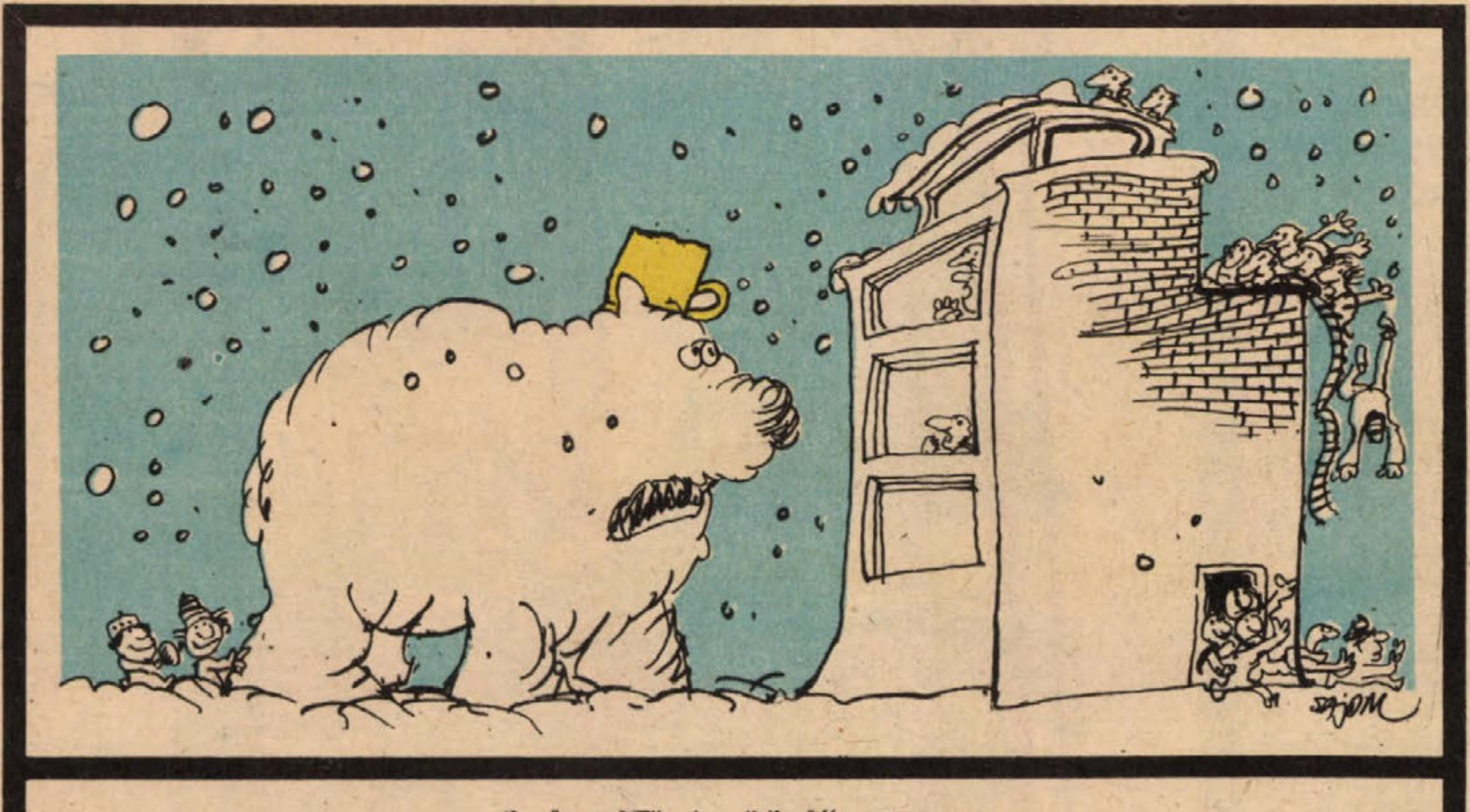

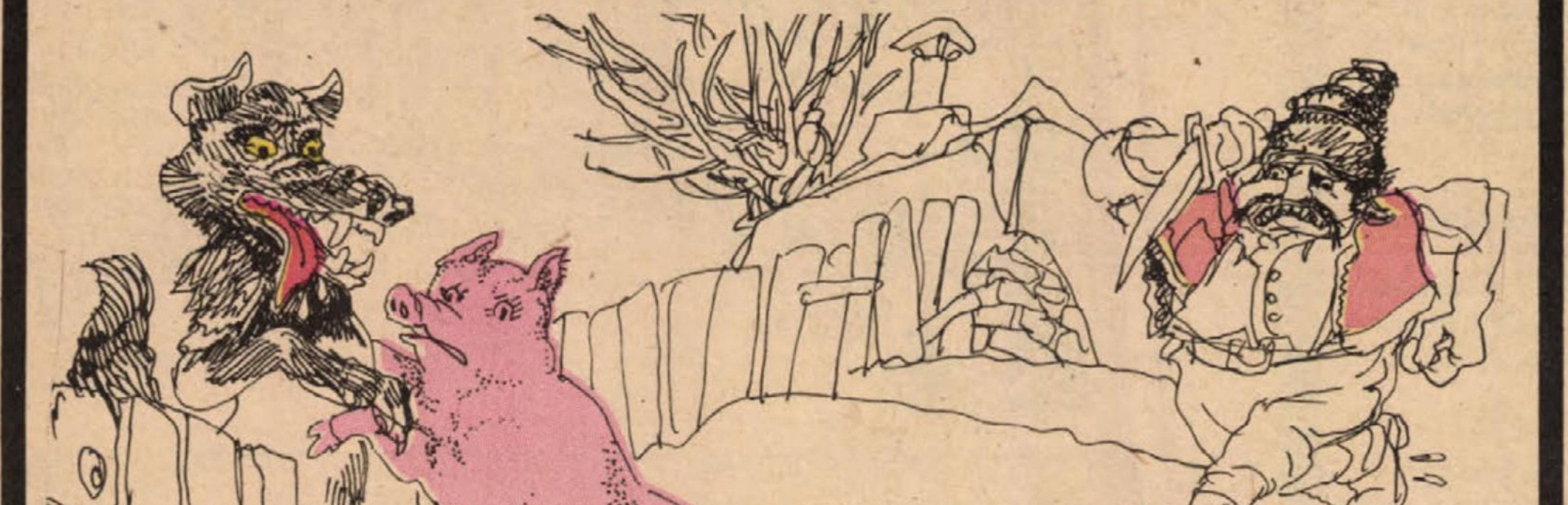

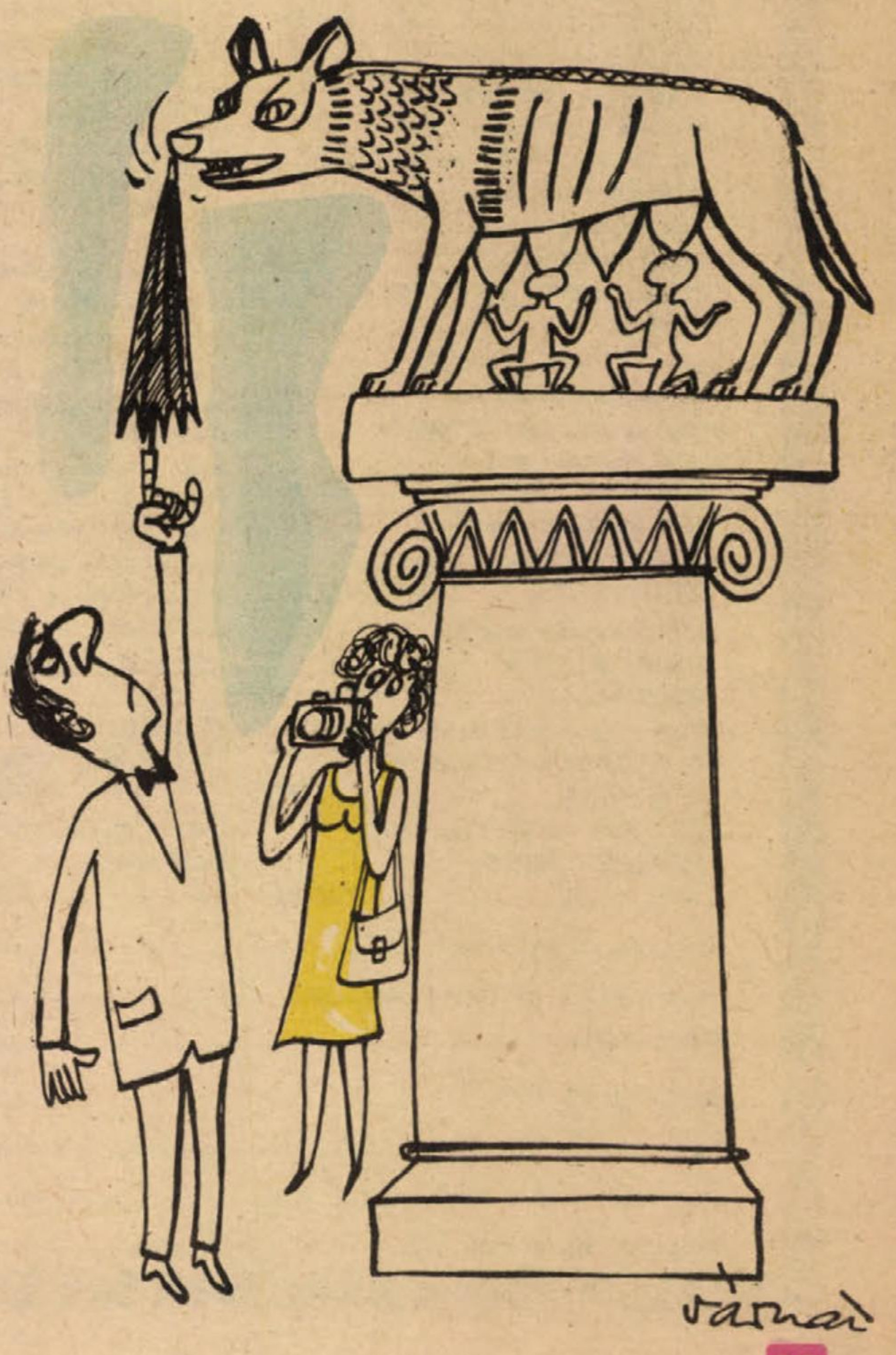

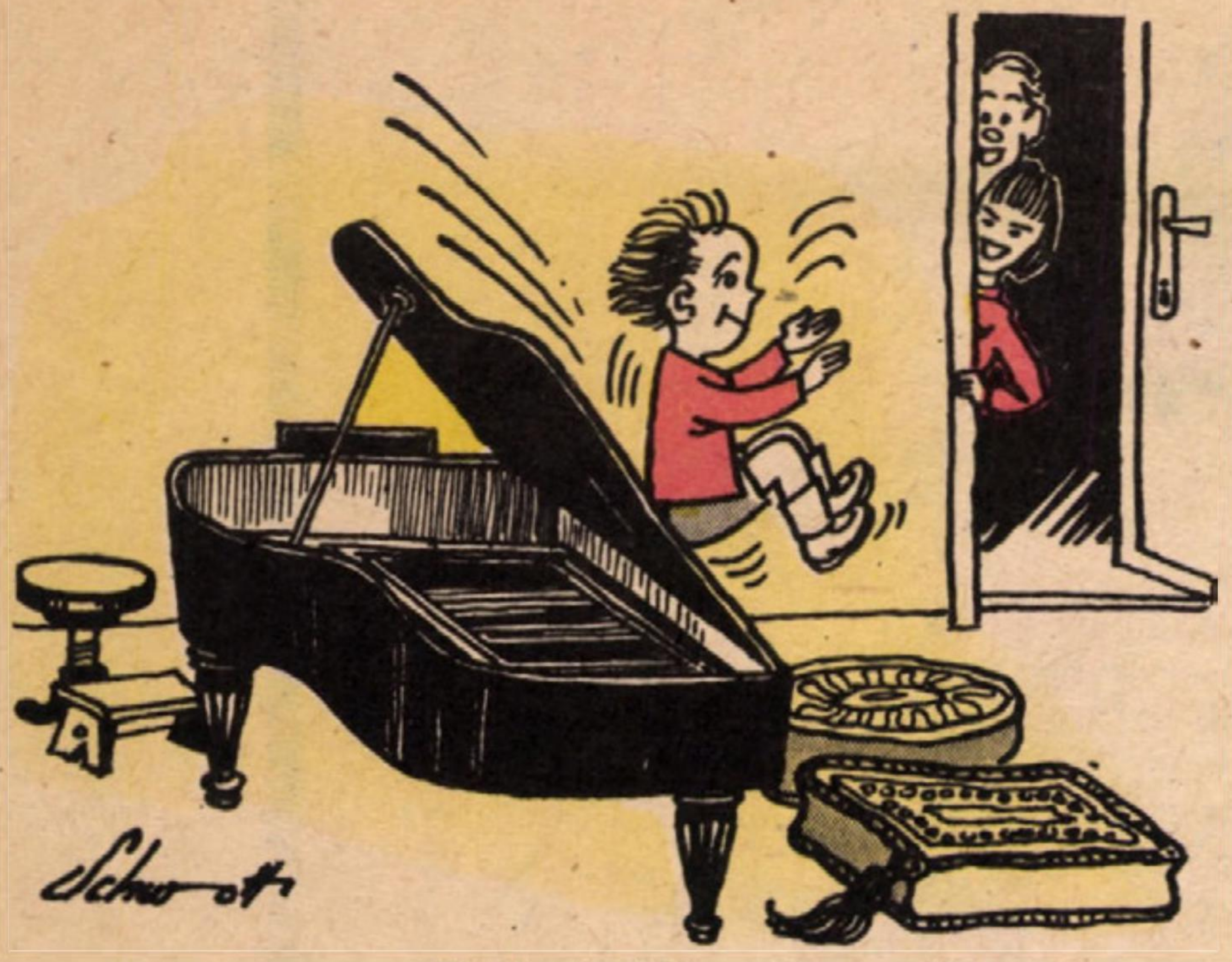

– Pistike imádja a zongorát!

PRAKTIKUS

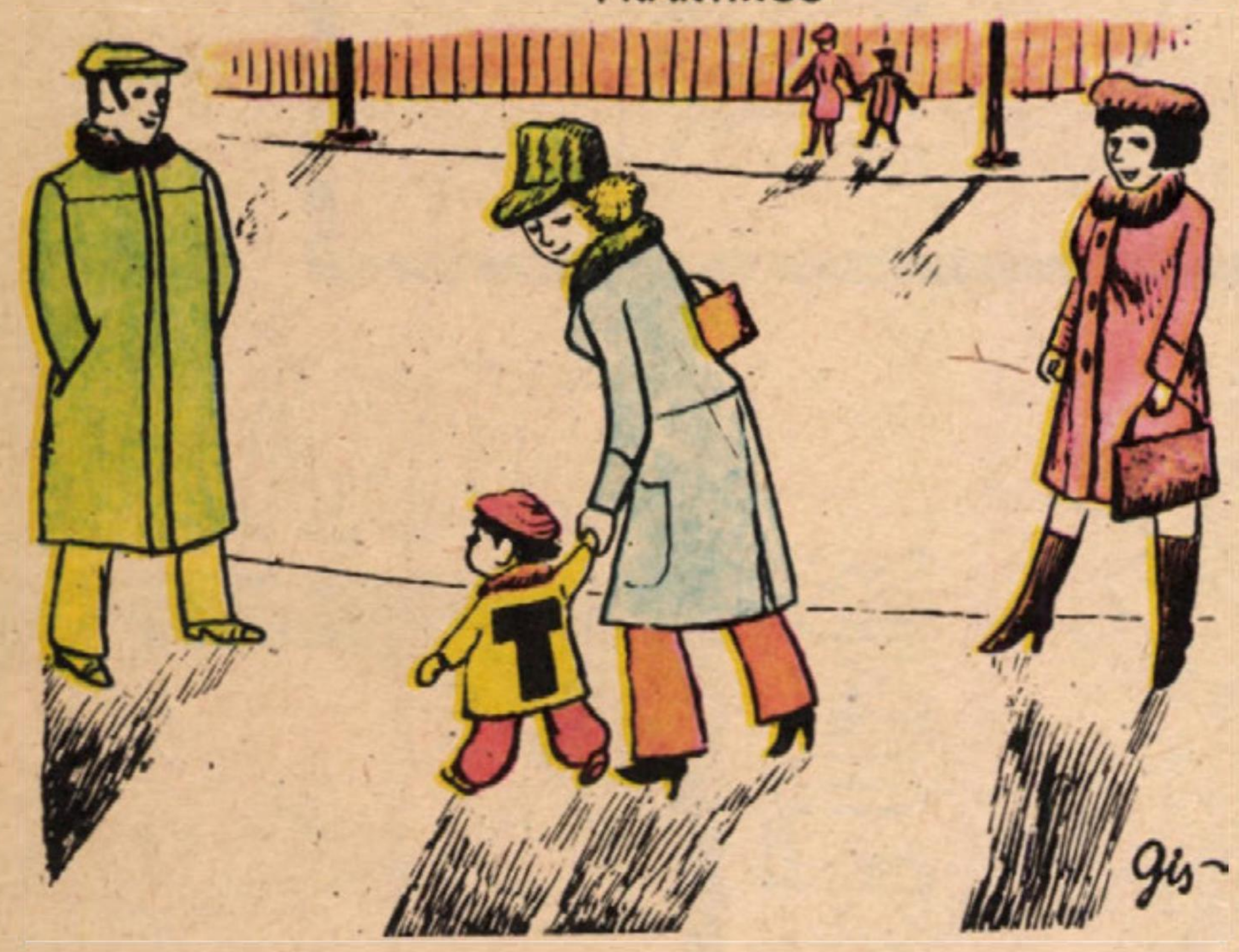

BELEOLVASÁSOK

KÖZLEMÉNYEK

A Fővárosi Bíróság Kovács Kaktusz Sándor 46 éves budapesti lakost különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés miatt — érdemei elismerése mellett — életfogytiglani börtönbüntetésre ítélte.

Az Államelnöki Hatóság Brihajda Marcellt az Országos Közügyi Intézőbizottság elnökévé kinevezte. Egyidejűleg a közügyektől 10 évre eltiltotta.

SPORTEGÉSZSÉGÜGYI KÉRDÉS HAZÁNKBAN

Van-e a sportteljesítménynek alsó határa?

NAPTÁRTRÜKK

Külföldi vendégem nem érti, miért helyezik át nálunk a vasárnapot szombatra. A következőképpen magyaráztam meg nekik:

— Ez olyankor történik meg, ha egy ünnepnap mondjuk péntekre esik. Így a dolgozók két összefüggő szabadnaphoz jutnak. Ez az egyik ok. A másik a fontosabb. Vasárnap rendszerint esik az eső, rossz idő van. Ha a vasárnapot áttesszük szombatra, félrevezetjük az időjárást.

TELEFON 1981

— A főosztályvezető elvtárssal szeretnék beszélni...

— Összevonták...

AJÁNLAT

— Zsuzsi, miért ellenkezel? Miért nem akarod nálam tölteni az éjszakát?

— Mondd, feleségül veszel?

— Még nem tudom, de gyere, aludjunk rá egyet.

CSEMPÉSZHÍR

Soros hír a Népszabadságból:

„Pénteken a barcsi határátkelőhelyen leleplezték Gyurcsek Ferenc Népek barátsága című szoborcsoportját."

Vajon hová dughatta el?

NÉVTELEN LEVÉL

„Maga egy gyáva, szemét alak. Már két névtelen levelet írtam magának, de egyikre se mert válaszolni..."

ÖNGYILKOSSÁG

— Amikor már harmadszor kellett abbahagynom a főzést, mert leállt a gázszolgáltatás, annyira elkeseredtem, hogy legszívesebben kinyitottam volna a gázcsapot...

ÖNKISZOLGÁLÓ HÁBORÚ

Mindkét háborús fél naponta jelenti, hogy lebombázta az ellenfél ennyi és ennyi olajkikötőjét és olajkútját. A károk a két oldalon szinte azonosak.

Ha ki-ki a saját olaját bombázná le, egy csomó pénzt és fáradságot takarítanának meg.

IRODALOMKRITIKA

A kritikus dühödten nekiment a szerző új művének és ízekre szedte. Azután az egész kupacot leöntötte benzinnel és elégette.

Novobáczky Sándor

HIRDETESEK ● HIRDETESEK ● HIRDETESEK ● HIRDETESEK ● HIRDETESEK ● HIRDETESEK ● HIRDETESEK ● HIRDETESEK ● HIRDETESEK

REMEKMŰVEK A VILÁGIRODALOMBÓL

... pld. Jerzy Andrzejewski: HAMU ÉS GYÉMÁNT	36 Ft
... pld. Jane Austen: MEGGYŐZŐ ÉRVEK	35 Ft
... pld. Giovanni Boccaccio: DEKAMERON 1—2. kötet	115 Ft
... pld. AZ ELTEMETETT KATONA. Elbeszélések az első világháborúról. Ivo Andrič, Jean Giraudoux, William Faulkner, Móricz Zsigmond, Luigi Pirandello, Stefan Zweig és mások novellái	35 Ft
... pld. William Faulkner: FIAM, ABSOLON!	55 Ft
... pld. A HÁROM IDEGEN XIX. századi angol elbeszélők. 1—2. kötet	100 Ft
... pld. Stefan Heym: DÁVID KIRÁLY KRÓNIKÁJA	22 Ft
... pld. Thomas Mann: ÚR ÉS KUTYA. Kisregények	40 Ft
... pld. Roger Martin du Gard: A THIBAULT CSALÁD 1—3. kötet	157 Ft
... pld. Guy de Maupassant: ELBESZÉLÉSEK. 1—2. kötet	118 Ft
... pld. Friedrich Schiller: DRÁMÁK 1—2. kötet	83 Ft
... pld. Walter Scott: MIDLOTHIAN SZÍVE	75 Ft
... pld. Walter Scott: PURITÁNOK UTÓDAI	66 Ft
... pld. Lev Tolsztoj: ANNA KARENINA 1—2. kötet	72 Ft
... pld. Lev Tolsztoj: HÁBORÚ ÉS BÉKE 1—4. kötet	110 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Részletkönyvszolgálat Budapest,
Szekszárdi u. 25. 1138 Telefon: 403-726.

A megrendelő neve: ....
Pontos címe (irányítószámmal): ....
Munkahelye: ....
Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
Születési helye, ideje: ....
Személyi ig. száma: ....

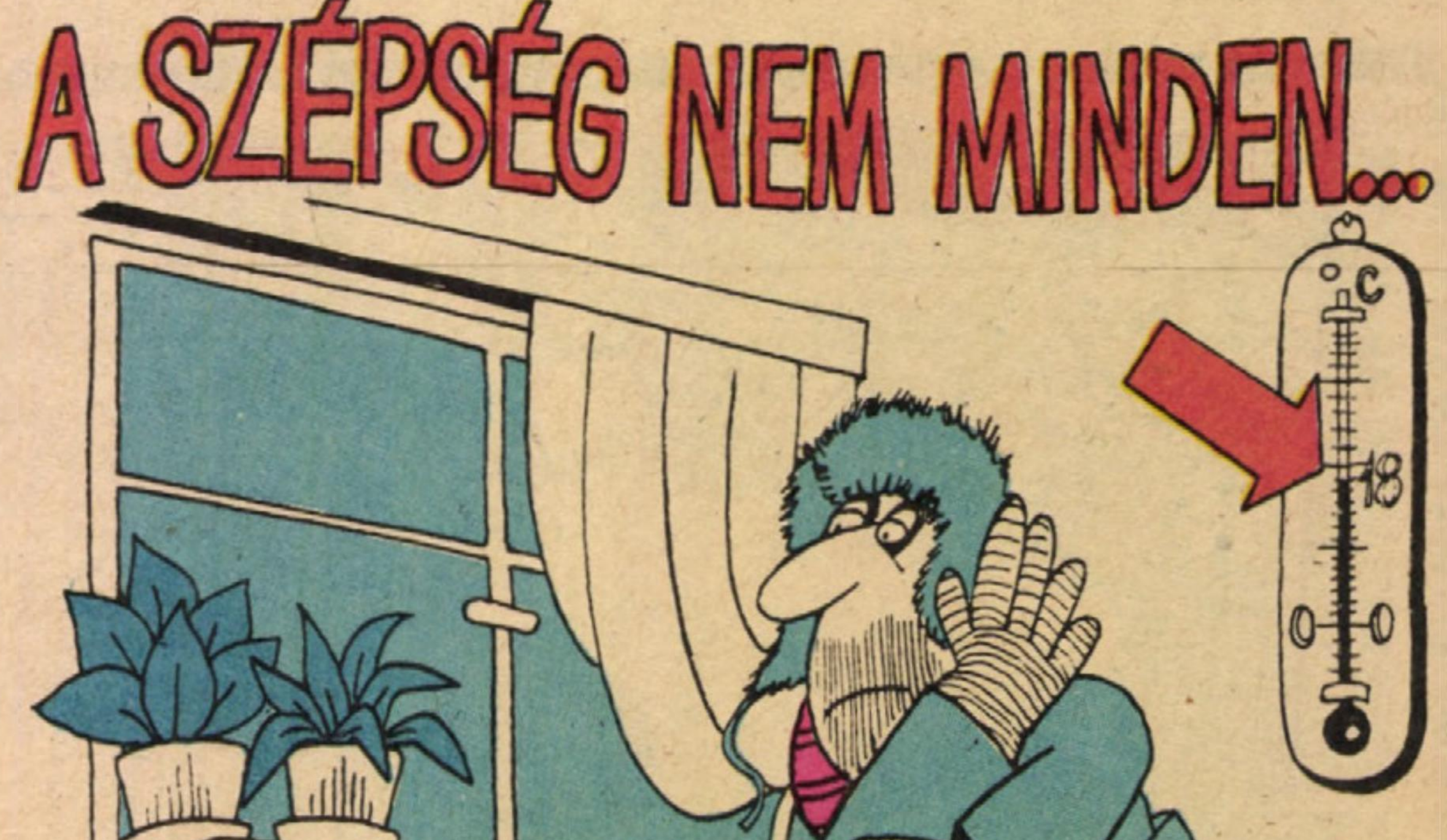

LEHET, HOGY A BURKOLATTAL FEDETT RADIÁTOR SZÉP, DE MIATTA A FŰTŐTEST NEM MŰKÖDIK MEGFELELŐEN.
NEM MIND ÜZEMZAVAR, AMI ZAVARJA!

AZ OLVASÓ OLDALA

FELESLEGES TÁBLACSERE — MILLIÓKÉRT

AZ ÚJSÁGOK MEGÍRTÁK, a rádió bemondta, a tévé mutatta, hogy sok millió forintért két év alatt kicserélik az összes autóbusz-, villamos-, trolibuszmegálló-táblákat új típusúakra. Mindezt azért, mert valaki(k) összetévesztette(ék) a *megállótáblát* a *megállót jelző táblával.* Van köztük különbség? Körülbelül annyi, mint a kórház és a kórházat jelző KRESZ-tábla között.

A megállótábla *a megálló szerves része* ugyanúgy, mint az esetleges járdasziget, vagy az aszfaltra festett sárga fűrészfog. A megállótábla *az utasok tájékoztatására* szolgál (az egyéb kiegészítő táblákkal együtt) —, de nem KRESZ-tábla. A megállót jelző új tábla viszont KRESZ-tábla, amihez az utasnak semmi köze nincs. Annál inkább van hozzá közük a gépkocsivezetőknek, de csak akkor, ha *ott* helyezik el ezeket a táblákat, *ahol szükséges* és értelme van.

Teljesen felesleges megállót jelző KRESZ-táblát kirakni ott, ahol a gépkocsivezetőnek a megállóról nem kell tudnia: például lánccal körülzárt, aluljáróval megközelíthető járdasziget esetében —, lásd a Petőfi híd környékét. Ha viszont olyan megállóról van szó, amelyről a gépkocsivezetőnek *időben* tudomást kell szereznie — például: járdasziget nélküli villamosmegálló, vagy az autóbuszmegállók többsége —, akkor kell tábla. Értelmetlen dolog azonban ezt a táblát a megálló *végére* rakni. Ennek ugyanis egy újabb félreértés az oka.

A KRESZ SZERINT a megállót jelző táblát a megálló elejére kell tenni. Valaki, vagy valakik úgy gondolták, hogy ott van a megálló eleje, ahol a régi megállótáblák vannak. Az utasok szempontjából lehetséges, hogy csakugyan az a megálló eleje, minthogy az autóbusz orra (eleje) ott áll meg. KRESZ szempontból azonban vitathatatlanul ott a megálló eleje, ahonnan a forgalomban lévő jármű megközelíti. Ez újabb félreértés következtében áll elő olyan ellentmondásos helyzet, hogy egy gépkocsival rossz látási viszonyok között (például ködben) nyugodtan be lehet hajtani a megállóba, ot várakozni is lehet, hiszen a gépkocsi vezetője csak akkor fogja meglátni a figyelmeztető táblát, amikor elhagyja azt, vagyis a megálló végén. Olyan ez, mintha a gyalogos átkelőhelyet jelző táblát nem a zebra elé, hanem az után tennék. A KRESZ nem ismer olyan táblát, amelynek hatálya (a haladás irányát nézve) visszafelé terjedne.

EZEK UTÁN VILÁGOS, hogy semmi szükség kicserélni a régi, jól sikerült, jellegzetes és megszokott megállótáblákat. Inkább lenne szükség megállót jelző KRESZ-táblát kirakni néhány helyen.

Egy pesti taxis

Ki mit keres?

. . . diavetítő lencsét szeretnék, külön, a vetítő nélkül, talán külön is gyártja és forgalmazza az Elzett?

Kovács Imre
Tatabánya II. Sárberki lakótelep 224. 2800

. . . használt spanyol—magyar szótár kellene (kb. 140—150 Ft). Sajnos, csak 30—40 forintos kisszótárt találtam eddig, az nem megfelelő.

Hámori Károly
Bp. Dembinszky u. 22. — 1155.

. . . keresem Koncz Zsuzsa kislemezeit, plakátjait, Koós I. és II. nagylemezét, valamint Korda György I., II., III., VII. nagylemezét és Karda Beáta régebbi plakátjait.

Fehér Józsefné
Abádszalók, Aba krt. 41. — 5241

. . . szükségem lenne kuplungszerkezetre Zaporozsec autóhoz.

Mári Zsigmondné
Tatabánya, V. Felszabadulás tér 5. — 28000

. . . hónapok óta nem kapható a kedvelt Omega porszívó —, vagy mégis akad valahol?

Szalkai Attila
Nagykáta, Egreskátai út 3. — 2760.

JÁRMŰ

Mostanában ritkán van időm vásárolni, pedig szeretek üzletekbe bemenni és bámészkodni. Különösen kedvelem a szupermarket jellegű áruházakat, mert olyanok, mint egy régi falusi vásár, épp csak törökmézet, vattacukrot és légyfogót nem árulnak, bár az is lehet, hogy árulnak, csak nem kiabálják hangosan.

Valamelyik nap volt egy szabad órácskám és nagy örömmel szöktem fel a mozgólépcsőn a Batthyány téri áruház élelmiszerosztályára. Igazán dús áruválasztékban és óriási emberforgatagban gyönyörködhettem, de az igazi élmény a jármű volt. Az üzletbe belépni ugyanis csak vásárlókocsival lehet, amely szerencsétlen kereszteződése a babakocsinak és a baromfiketrecnek. Mindenesetre irányítani lehet, de rendszerint — akár a többi jármű — arra megy, amerre ő akar. Számomra azért jelentett élményt az ügy, mert a liften kívül más járművet vezetni nem tudok és úgy véltem, itt az alkalom, járművezetői ismereteim kiszélesítésére. Indulásként rosszul vettem egy kanyart, és felökleltem egy ananászkonzervekből épült piramist, vagy húsz doboz a járművemre hullott.

Közvetlen utána, sajnos, frontálisan ütköztem özvegy Gramcsák Oszvaldné nyugdíjas ápolónővel, aki a körülöttünk álldogálók szerint vétlen volt. Utasa, egy üveg ribizlilekvár, könnyebben megsérült, kocsija ezzel szemben totálkáros lett. Szerencsére jogosítványom nem forgott veszélyben, mert nem volt, hogy cascóm van-e, nem is firtatták. Segítettem az idős hölgynek összeszedni a földre hullott pudingport, cérnametéltet, és babakrémet, aztán a lovak közé csaptam és továbbhajtottam. Láttam zellerkrémlevest, a kedvencemet, de sajnos, nem lehetett megállni, nyomott a tömeg előre. Mellettem egy fiatalember vágyakozva nézte a tejfölös pultot, de sajnos nem tudott sávot változtatni, még egy kört kellett tennie. Aztán jött egy újabb baleset. A „borok-italok” feliratú utcánál nem tudtam dönteni, hogy ez főútvonal vagy pedig a jobbkézszabály érvényes, így egy pillanatra megálltam és négyen rohantak belém. Tömegkarambol, az amúgy is zsúfolt úton!

Ezek után éreztem, hogy nemigen tudok még az útviszonyoknak megfelelően vezetni, így nagy nehezen beparkoltam a húsárura várakozó sor végére. Az utolsó füstölt csülköt sajnos elvitték előlem, pedig nekem volt előnyöm, de sikerült egy szép adag sütni való kolbásszal távoznom.

Fenti tapasztalataim alapján lenne egy javaslatom. Esküszöm, nem csak önös érdekből, hogy újabb járművet tanuljak meg vezetni, hanem szerintem nőne a forgalom, gyorsabban menne a vásárlás, és szívesebben járnának az emberek az ilyen szupermarketekbe. E javaslatom pedig az, hogy a vásárlókocsik helyett vezessék be a vidámparkból oly annyira közkedvelt dodzsemet.

Soós András

TÜCSÖK és BOGÁR

Ezt próbálom minden alkalommal megteremteni a közönséggel, legyen a pódium díszes vagy puritán... Előadni a dalt, ahogy én elképzelem, egyre gyorsabban, fűtöttebben, hogy egy közös remegés legyünk a zenekar és én és a közönség —, olyan ez, mint egy minisztérium... Egy évben talán ha ötször sikerül. De az mindig erőt ad ahhoz, hogy továbbra se adjam fel...

Az az igazi, amikor a minisztertől az ügyfélig mindenki együtt remeg!
(A Képes Újságból nyírta Csizmadia Gyuláné, agárdi olvasónk)

Több módszer is van rá, hogy átevickéljünk a karácsonyi ünnepeken. Az egyik: felszállunk egy San Franciscóból induló hajóra, és Keletnek tartunk, úgy intézvén, hogy december 24-én éjfélkor lépjük át a vasárnap—hétfő vonalat. Ennek

Válasszuk a sivatag hajóját, vagyis a tevét. San Franciscótól keletre ugyanis szárazföld van!
(A Délmagyarország c. lapból nyírta Dr. Török Gábor, szegedi olvasónk

Megölték John Lennont, temetésén a Beatles megszünte óta először és utoljára együtt játszik a négy liverpooli, s ez a temetés végérvényesen tudomásomra hozza: lezárult egy korszak, fiatalságom

Sajnos — egy kivételével. Egyébként: nagy dolog a kegyelet!
(A mi egyetemünk című lapban találta Stefan Kembusov, miskolci olvasónk)

Vagyis fejreállt?!
(Az Esti Hírlapban fedezte fel Biczó József)

Mindketten duplaszaltót, illetve duplacsavart mutattak be, Zoli annak köszönhette a győzelmét, hogy ő nemcsak bátor, hanem pontos is volt, „Jancsiszögként” érkezett a talajra.

Az ókori népek a téli napfordulót a mítoszok szerint a Napisten születésnapjaként ünnepelték december 25-én. Az i. e. IV. században az egyház e napra helyezte Jézus születésének évfordulóját. A karácsonyhoz sok ősi népszokás kapcsolódik, mint pl. a feldíszí-

Ez volt csak az előrelátó egyház! Már négyszáz évvel előbb tudta, melyik napon születik Jézus!
(A Vas Népe c. lapban fedezte fel Balog Józsefné, ikervári olvasónk)

miségi, magas férfi ismeretségét házasság céljából, aki hűséges férj tudna lenni, 40—45 éves korig. Lakás és anyagiak rendezettek, kalandorok kíméljenek.

Hű, mi lesz itt a 45. születésnap után!
(A Dunántúli Napló apróhirdetései között fedezte fel Vadas Lászlóné, pécsi olvasónk)

tot, hogy régi épületeink felújítását feltétlenül szükségesnek tartjuk, de nem mindegy, hogy milyen áron! A városlakó tűrési mértéke igen nagy, de nem véges. A személyes kár elszenvedését — a huzamos

Szóval végtelen! Velünk mindent meg lehet csinálni!
(A Magyar Nemzetből ollózta Gábriel Győzőné, ceglédi olvasónk)

Hagyatékból könyvritkaságok, szobrok, táskaírógép, hegedű, gobelin, menyasszony álma nagyméretű, fogorvosi műszerszekrény, műszerek eladók.

Érdekes holmi lehet!
(Az Esti Hírlap apróhirdetései között bukkant rá Hevesi Henriette

HELYSZŰKE

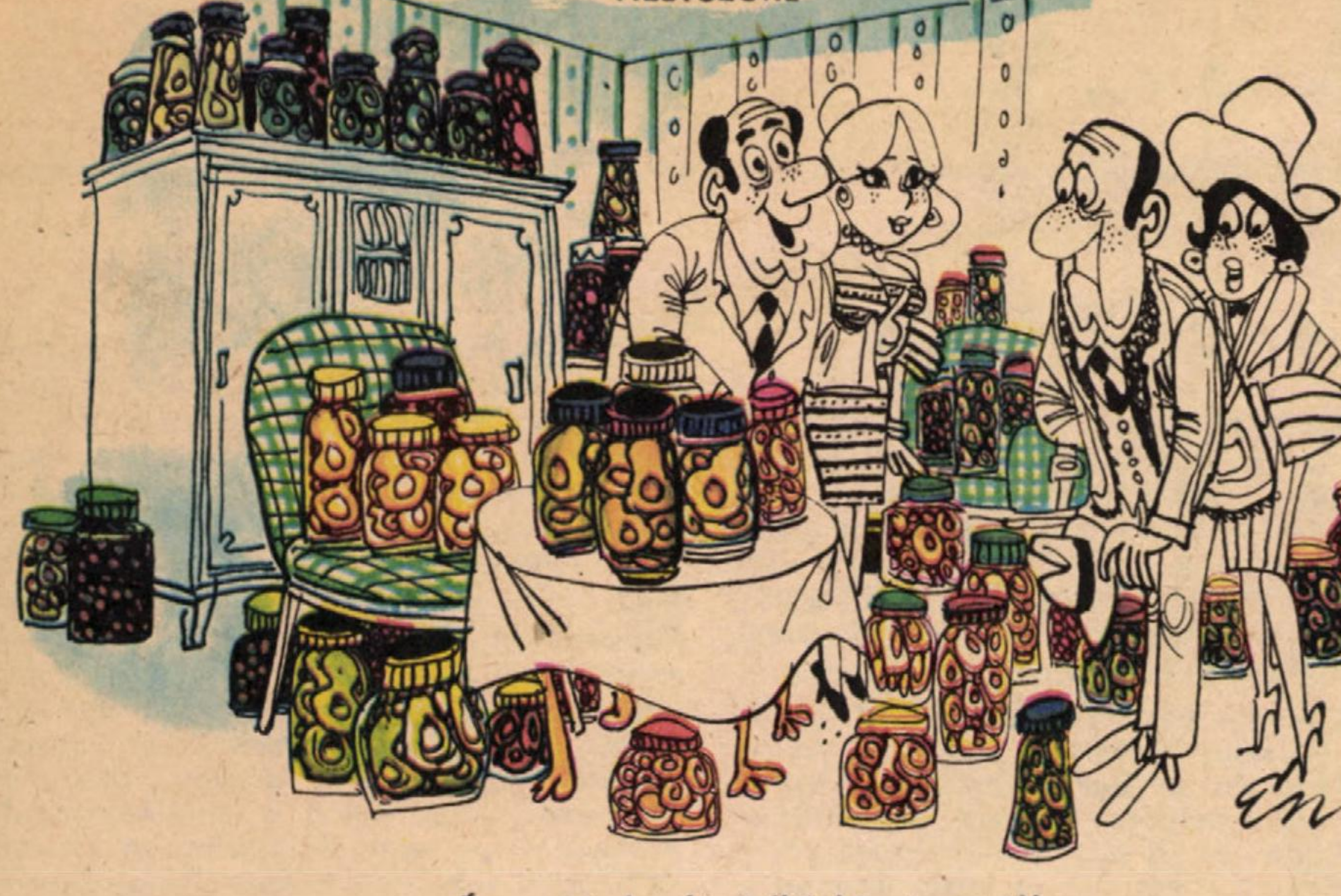

– ... És ez mind a kis telkünkön termett!!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy fiatalember megáll a csinos elárusítónő előtt az áruházban.

— Mi a kívánsága? — kérdi a lány.

— Szeretném megölelni, innen elvinni, és szenvedélyesen megcsókolni ... De amit vásárolni akarok: az csak egy pár zokni.

A feleség, aki együtt volt horgászni a férjével, ezt meséli barátnőjének:

— Tudod, én mindent másképp csináltam, mint ahogy kellett volna. Túl hangosan beszéltem, más csalétket használtam, nem oda dobtam a horgot, ahova illett volna, a kapásaim nem voltak szabályszerűek, s mégis több halat fogtam, mint a férjem!

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN

HOMO SAPIENS

1981. 1. SZÁM

EMBERKERT

ÁRA: 5,50 Ft

És a rajz is az öné!

AZ V. FORDULÓ EREDMÉNYE

Lapunk 51—52. számában közölt képaláírás nélküli karikatúrához 3016 pályázó küldött be szöveget. Ismét több olvasónk pályázott 10—15 képaláírással, ezért szerkesztőségünknek több mint tízezer vicc közül kellett kiválasztania a legszellemesebb szövegeket.

Most ismét közöljük a karikatúrát, a nyertesek nevével és a díjazott képaláírásokkal.

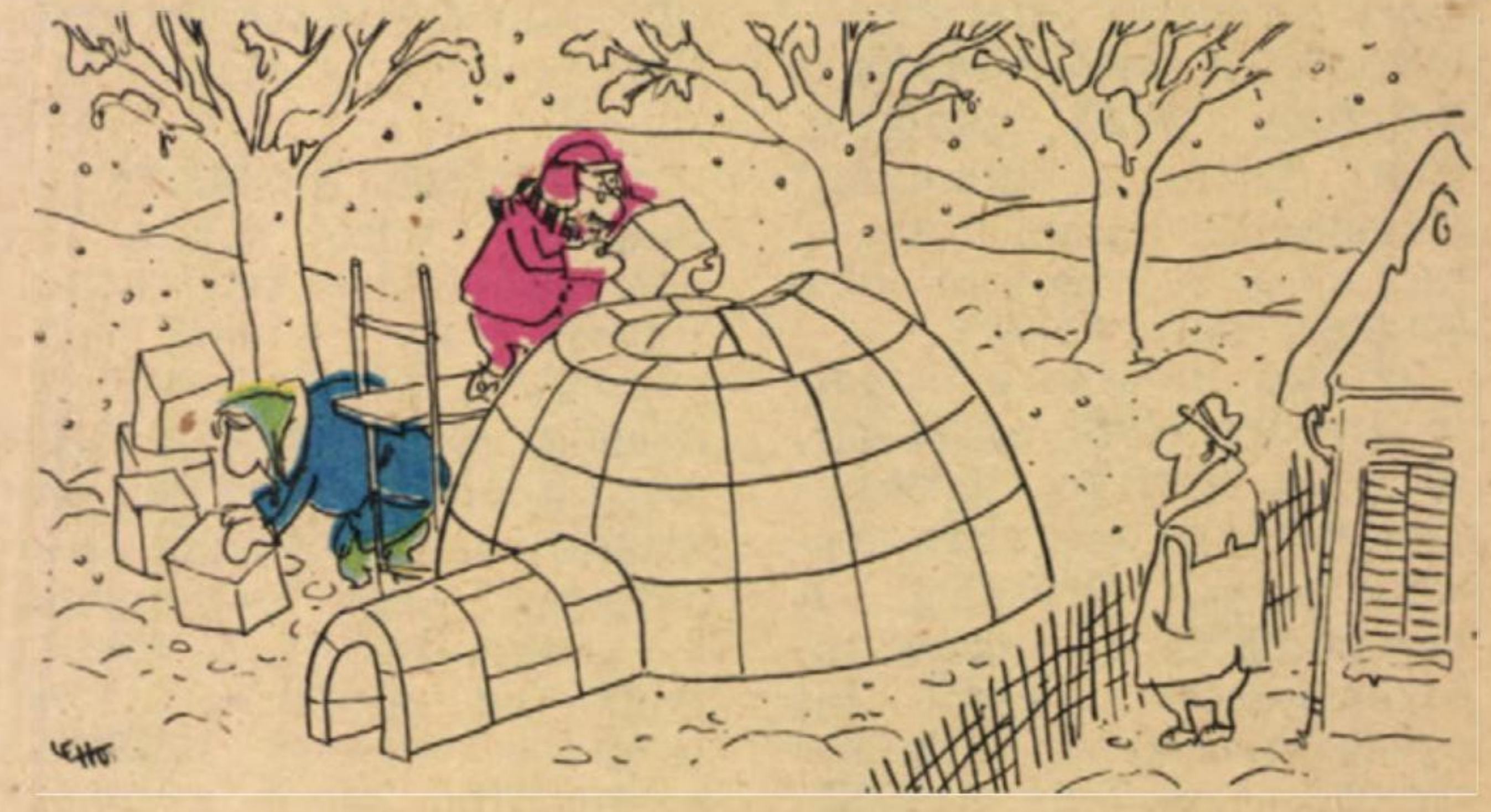

— Az IBUSZ fizetővendég-szolgálat telefonált, hogy egy eszkimó csoport érkezik.

Czinner György, Budapest, Pozsonyi út 53—55. 1137.

— No, anyjuk! Ilyen háza biztosan senkinek nincs a faluban!

Bodó Katalin, Budapest, Üllői út 25. 1091.

— Tudja, a fiam Grönlandból nősült...

Balla Sándor, Budapest, Harmat u. 77. 1104.

— A tanács megkért, hogy társadalmi munkában hozzuk össze az ideiglenes autóbuszmegállót.

Hollóssy György, Alsónána, Kossuth u. 21. 7147.

— Az én kis nyugdíjamból csak ilyen olcsó építőanyagra telik!

Király Antal, Hajdúszovát, Arany J. u. 38. 4212.

— Most ezt lehetett kapni a TÜZÉP-nél.

Kiss Nándor, Kiskunfélegyháza, Fürst S. u. 17. 6100.

Ezenkívül még sok olvasónk küldött be szellemes képaláírást, nekik honoráriumot nem tudunk adni, de nevüket felsoroljuk:

Krajcár Gyula, Budapest; Lencse Judit, Siófok; Roskó László, Leninváros; Dr. Burgetti Mario, Budapest; Méhes Károly, Győr; Soós Sándor, Szeged; Kovács Károly, Budapest; Szegezdi János, Budapest; Bodonyi József, Kazincbarcika; Mundi László Budapest.

Az eredeti karikatúrát Czinner György budapesti pályázónk nyerte el. A honoráriumot és a rajzot postán küldjük el.

TRIBÜN

Bum Philips, a Houston Oilers rögbicsapatának edzője mondta:

— Ha ujjal akarnék rámutatni a csapat minden egyes hibájára, legalább tizenkét kézre lenne szükségem.

* * *

Idézet a zürichi Sport című lap egyik téli riportjából: „A lesiklópálya többek számára csak vargabetű a baleseti sebészet felé vezető úton."

Sackewitz, az Arminia Bielefeld csatára már az első félidő végén rosszul érezte magát. A szünetben az orvos keringési zavarokat állapított meg nála, Sackewitz mégis kiment a második félidőre.

— Miért ájuljak el az öltözőben — mondta —, amikor a pályán is elájulhatok?

3:0-ra megverték a Fortuna Düsseldorfot.

* * *

Tom Heinsohnnak, a kitűnő kosárlabdázónak néhány évvel ezelőtt igen előnyös rögbiszerződést is ajánlottak. Ő mégis megmaradt a kosárlabdánál.

— Ha már így is, úgy is agyba-főbe verik az embert — indokolta elhatározását —, jobb szeretem, ha a teremben csinálják. Mégse kell annyira fáznom.

* * *

Brad Dillman, a filmszínész megmagyarázta, miért szereti jobban a golfot a tenisznél. Csak három szót vesztegetett rá:

— Minden teniszpálya egyforma.

* * *

Egy kis egészségügyi propaganda a Stern magazinból.

„Természetesen semmi garancia arra, hogy aki rendszeresen kocog, az tovább él. Annyi azonban bizonyos, hogy egészségesebben fog meghalni."

(p. p.)

NEMZEDÉKI ELLENTÉTEK

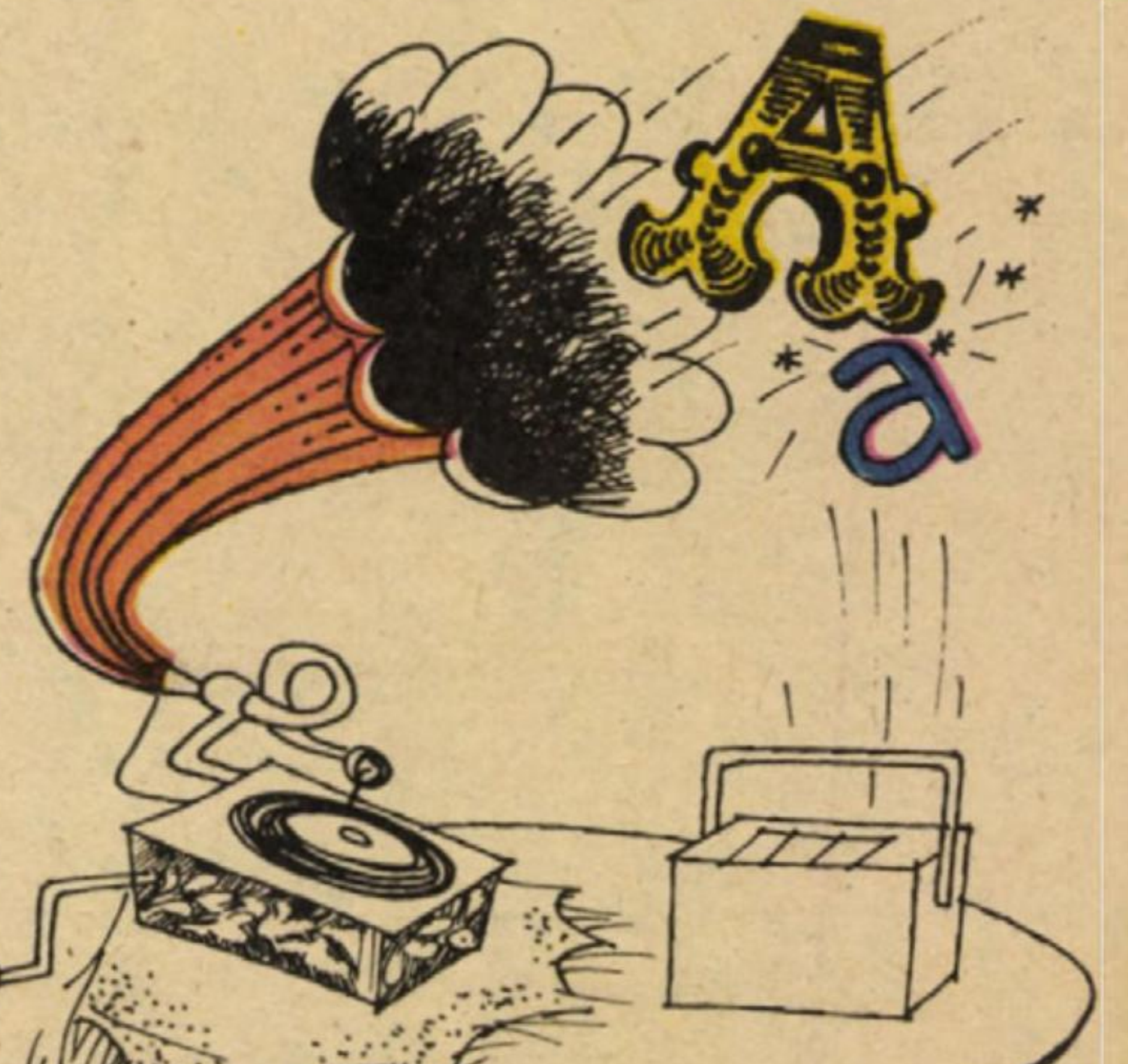

IMPORT HUMOR

A TÉMA: A BABÉR

(Neue Berliner Illustrierte)

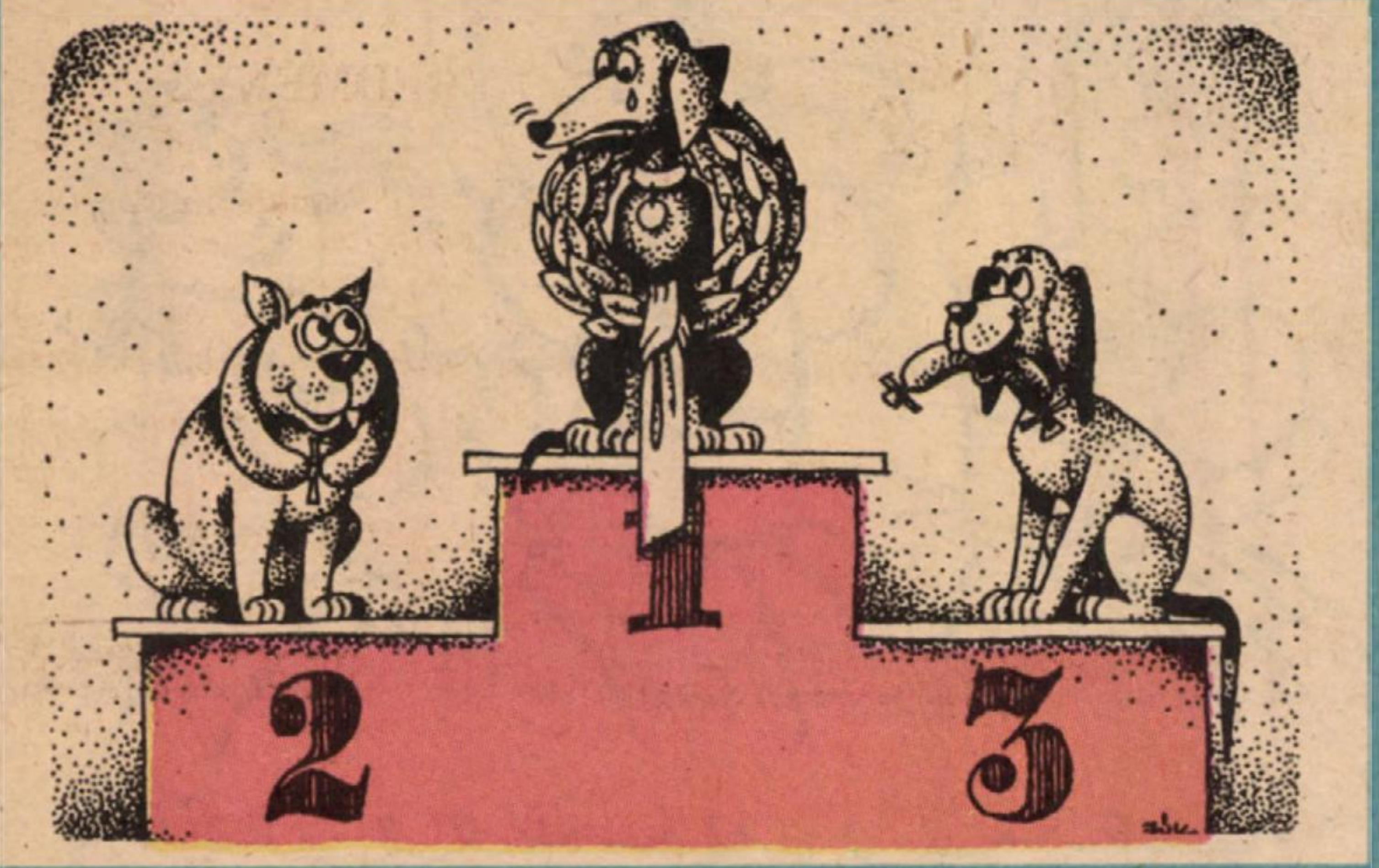

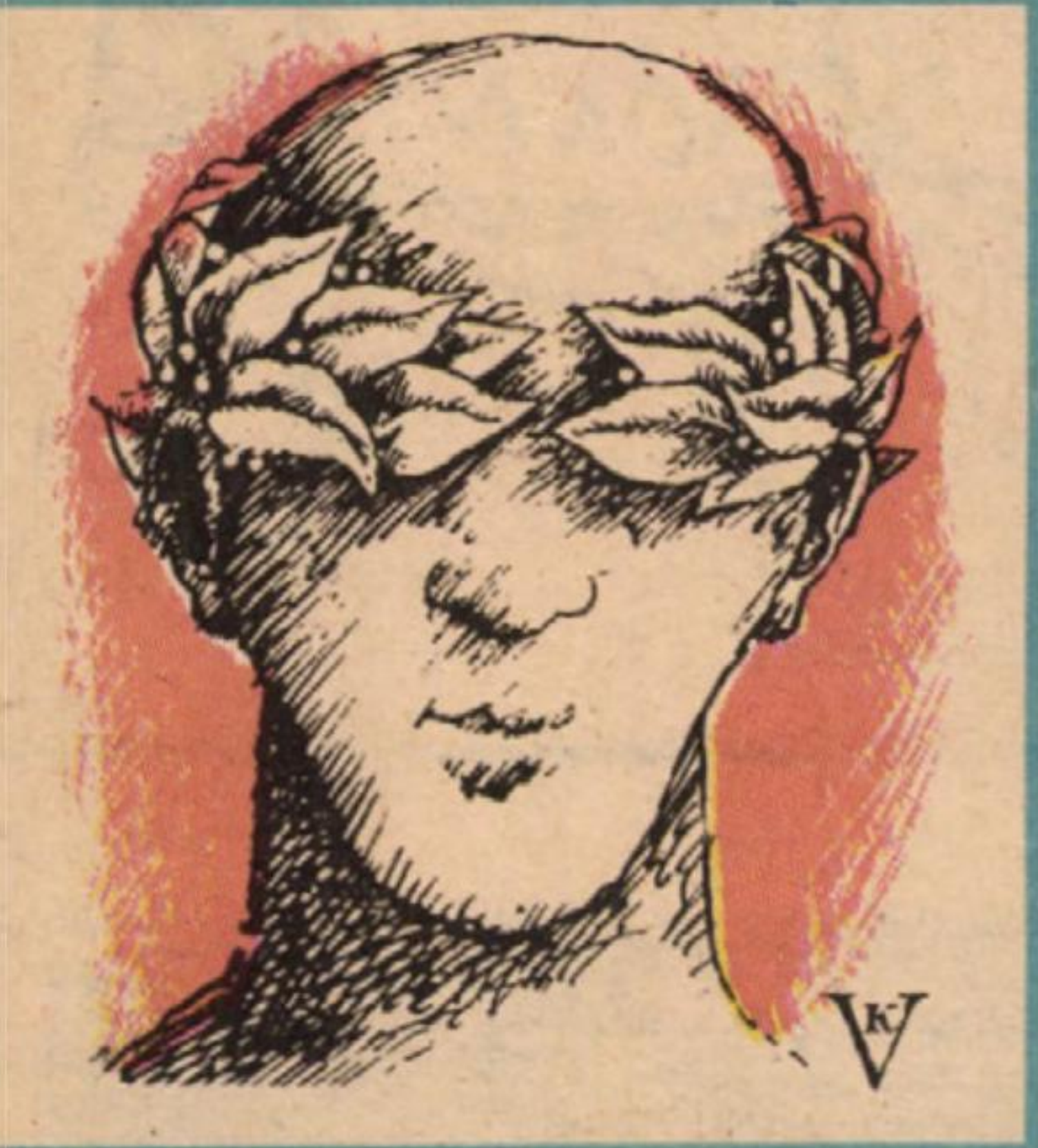

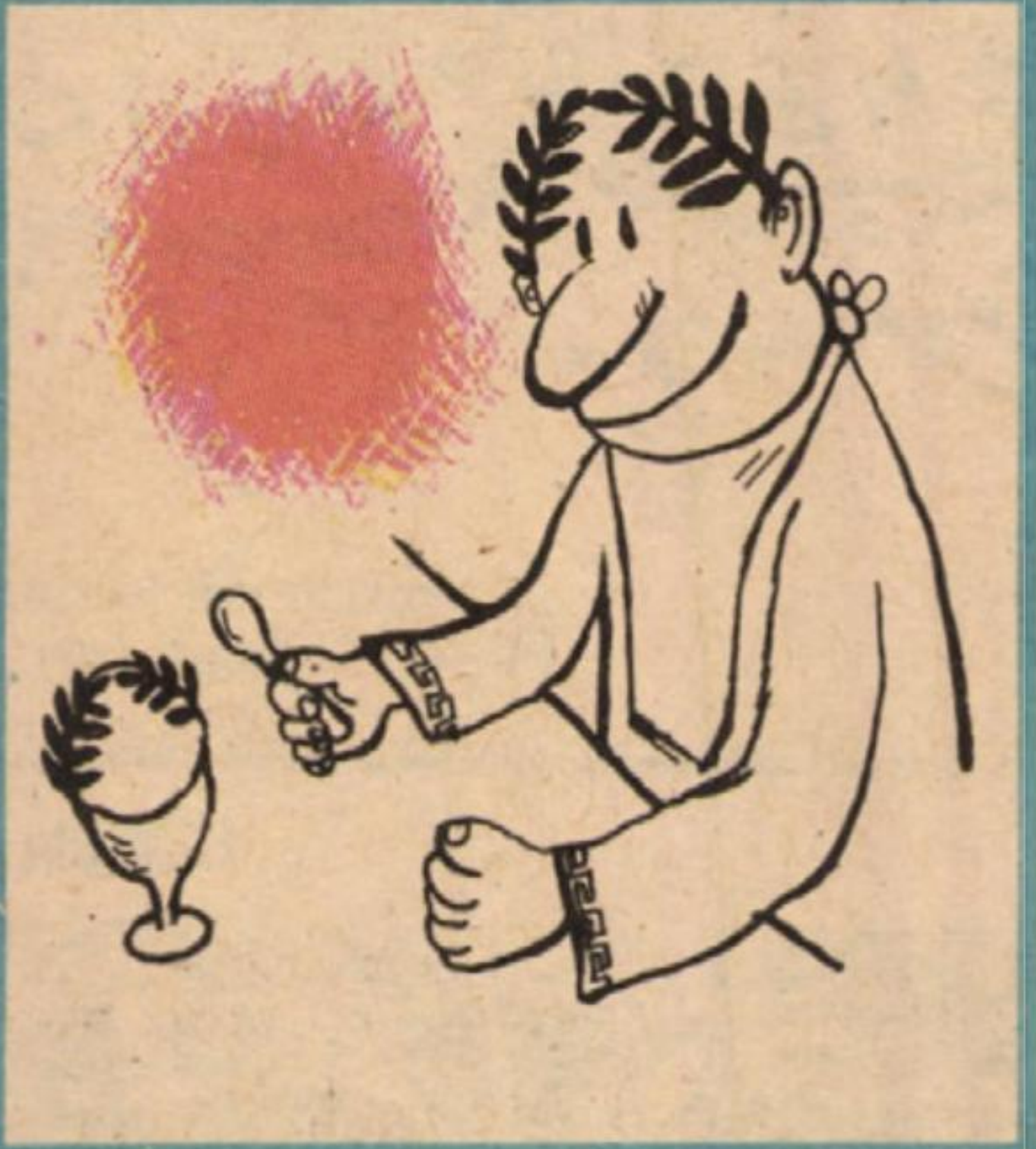

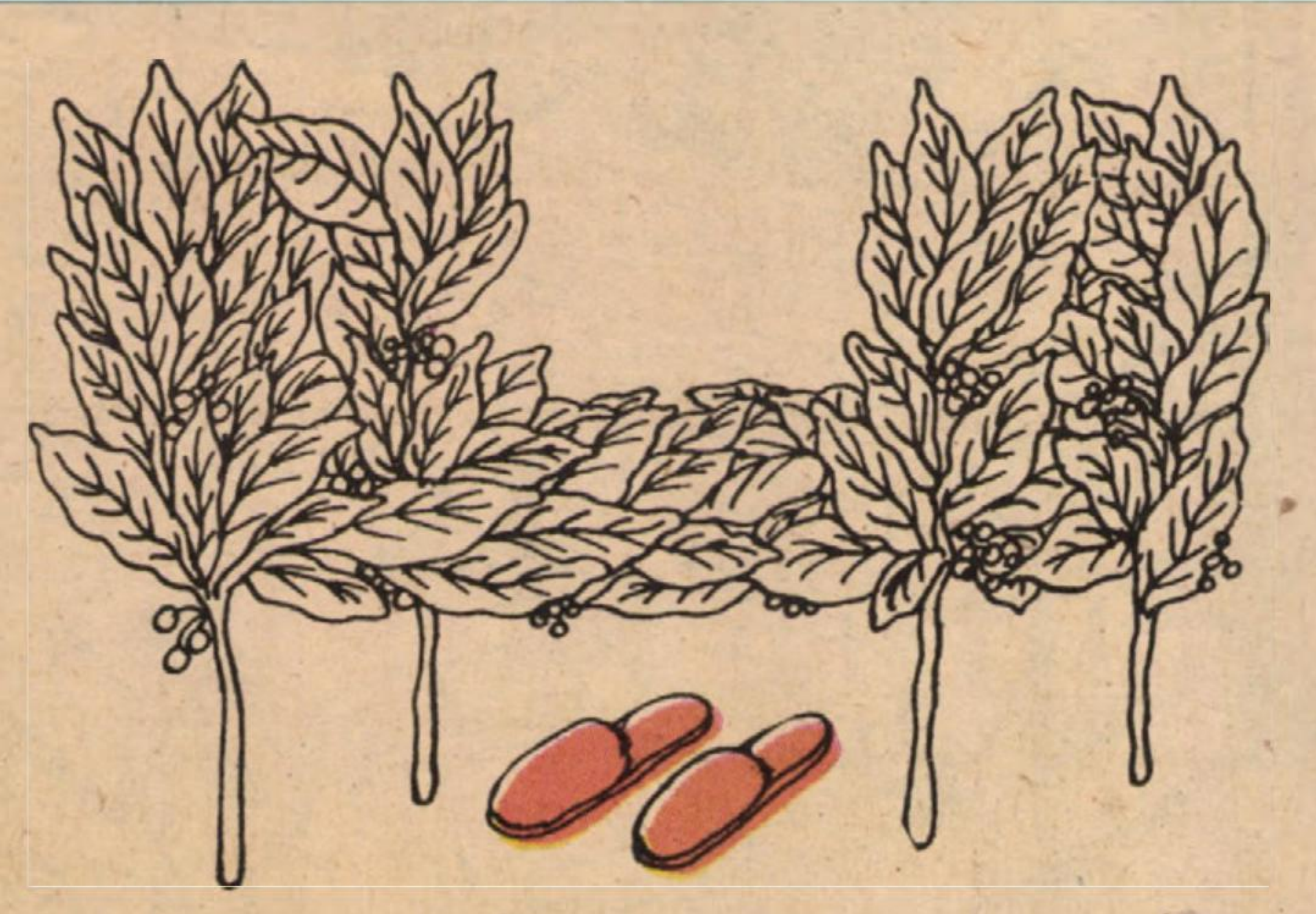

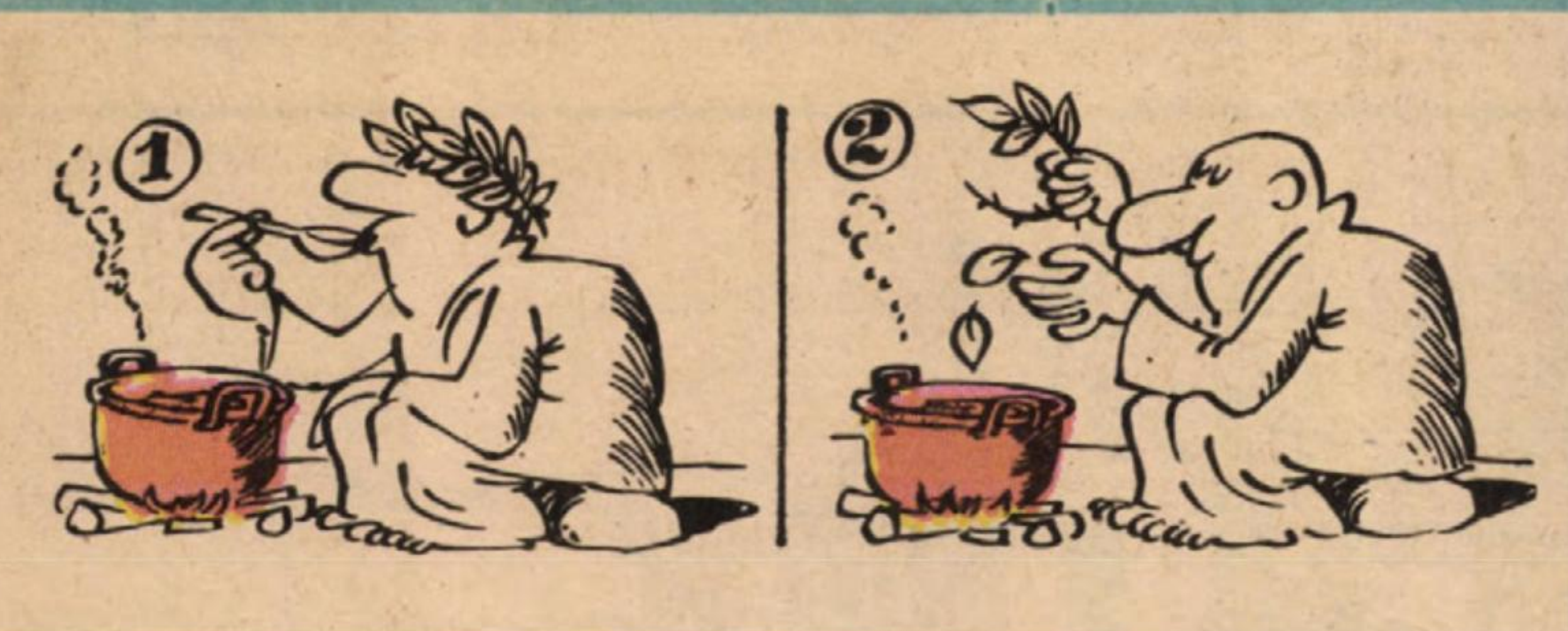

A VADNYUGATON

— Bill, te haragszol rám? — kérdi az egyik cowboy a másiktól. — Dehogyis haragszom — feleli a kérdezett — miből gondolod? — Vízszintes 13. — függőleges 1. — hangzik a felelet. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb január 19-ig, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. A velencei barokk nagy festője
8. A cséplőgépnél dolgozók egyike
15. A feleség papája
16. Durván előre lökdös
17. Mai nevén: Irán
20. Tiltószó
21. Becézett név
22. Római 499
23. Hordozható görögkeleti szentkép
25. D. K.
27. Lelátó egynemű betűi
28. Ezer ív papiros
31. „Igazi nevén" — ismert latin szóval
34. A csecsemő sírása
35. Város Ausztriában
36. Fontos belső szerv
37. Római 50, 1, 5
39. Emelkedett, ünnepélyes érzés
41. A falat borítja
43. C. Á.
44. Vasúti jegy, 50 százalékos kedvezménnyel
47. Ugróatléta eszköze
48. A Beatlesek egyike
51. Ez a tréfás neve annak a sós mandulának, amit a lokálok asztalára helyeznek, hogy a vendég minél többet igyon
53. Érzékszerveink egyike
54. Magától értetődően — ismert latin kifejezéssel
56. Hangszer
58. Elernyedt, fáradt
60. Az argon vegyjele
61. Részvénytársaság
62. Római hadvezér és diktátor
63. Az is teszi például, aki virágot szed
65. Szép szál legény jelzője
66. Fonton kikötő a Közel-Keleten
68. Tisztító szerszám (névelővel
69. F. M.

FÜGGŐLEGES

2. Orosz férfinév
3. A legnagyobb nemzetközi szervezet
4. A protaktínium vegyjele
5. A fényképezőgép legfontosabb része
6. Olasz névelő
7. Hónap rövidítése
8. A 19-ik század végén lecsapolt mocsár a Nyírségben (. . . láp)
9. Termelőszövetkezet
10. Zola keresztneve
11. Egyre bővebb lesz
12. Nem szorul a mások tanácsára, gondoskodására
13. Tropikus állat
14. Valamikor terrorszervezet volt Franciaországban
18. Autómárka
19. A. O.
24. Sajtótermék
26. Vasúti dolgozó (jegykezelő)
29. Muri, balhé
30. A kempingfelszerelés alfája
32. Igekötő
33. Belefújnak
38. Temperamentumos menyecskére mondják
39. Ácsmunkát végez
40. Testnevelési Főiskola
41. Három tagból álló együttes
42. Te — latinul
45. Épületet emel
46. A képmutatók egyik fajtája
49. Frank király, német császár, Árpád kortársa és szövetségese
50. . . . Madrid (sportegyesület)
52. Táplálék az állatnak
55. Átnyújt
57. Mesebeli állat, félig sas, félig oroszlán
59. A kilenc múzsa egyike
60. Vissza: a felületes ellenőrzés megszokott jelzője
63. Ki korán kel, aranyat . . .
64. Kicsinyítő képző
67. Te — németül

■	1 T	2 I	3 E	4 P	5 O	6 L	7 O	■	8 E	9 T	10 E	11 T	12 Ö	■
13 T	E	G	N	A	P	A	K	14 O	C	S	M	Á	N	Á
15 A	P	O	S	■	T	■	16 T	A	S	Z	I	G	A	L
17 P	E	R	Z	18 S	I	19 A	■	20 S	E	■	21 L	U	L	U
22 I	D	■	■	23 I	K	O	24 N	■	25 D	26 K	■	27 L	L	T
28 R	I	29 Z	30 S	M	A	■	31 A	32 L	I	A	33 S	■	34 O	Á
■	35 G	R	Á	C	■	36 E	P	E	■	37 L	I	38 V	■	N
39 Á	H	I	T	A	40 T	■	I	■	41 T	A	P	É	42 T	A
43 C	Á	■	O	■	44 F	45 É	L	46 Á	R	U	■	47 R	U	D
48 S	T	49 A	R	50 R	■	51 D	A	L	I	Z	52 A	B	■	L
53 O	R	R	■	54 E	55 O	I	P	S	O	■	56 B	Ö	57 G	Ö
58 L	A	N	59 K	A	D	T	■	Z	■	60 A	R	■	61 R	T
■	62 S	U	L	L	A	■	63 L	E	S	Z	A	64 K	I	T
65 D	E	L	I	■	66 A	67 D	E	N	■	68 A	K	E	F	E
■	M	F	O	R	D	U	L	T	Á	L	■	■	69 F	M

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V , József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-03 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

KRITIKUSOK EGYMÁSKÖZT

című rejtvényünk megfejtése:

— Túl hosszúra nyújtották a műsort.

— A nézőnek nyújtani kell valamit.

200—200 forintot nyert:

Molnár Károly, Szalkszentmárton, Zrínyi u. 9. 6086

Bujdosó Attila, Kaba, Iskola u. 10/B. 4183

Nagy Gabriella, Mogyoród, Templom u. 9. 2146

A karácsonyi **DUPLA ADAG** keresztrejtvényünk három nyertesének a neve kimaradt, most pótlólag közöljük:

200—200 forintot nyert:

Lakatos József, Tarcal, Kossuth u. 14. 3915

Orbán Károly, Nagykanizsa, Alpári u. 12. 8800

Molnár József, Budapest, Attila u. 6. 1047

A nyereményeket postán küldjük el.

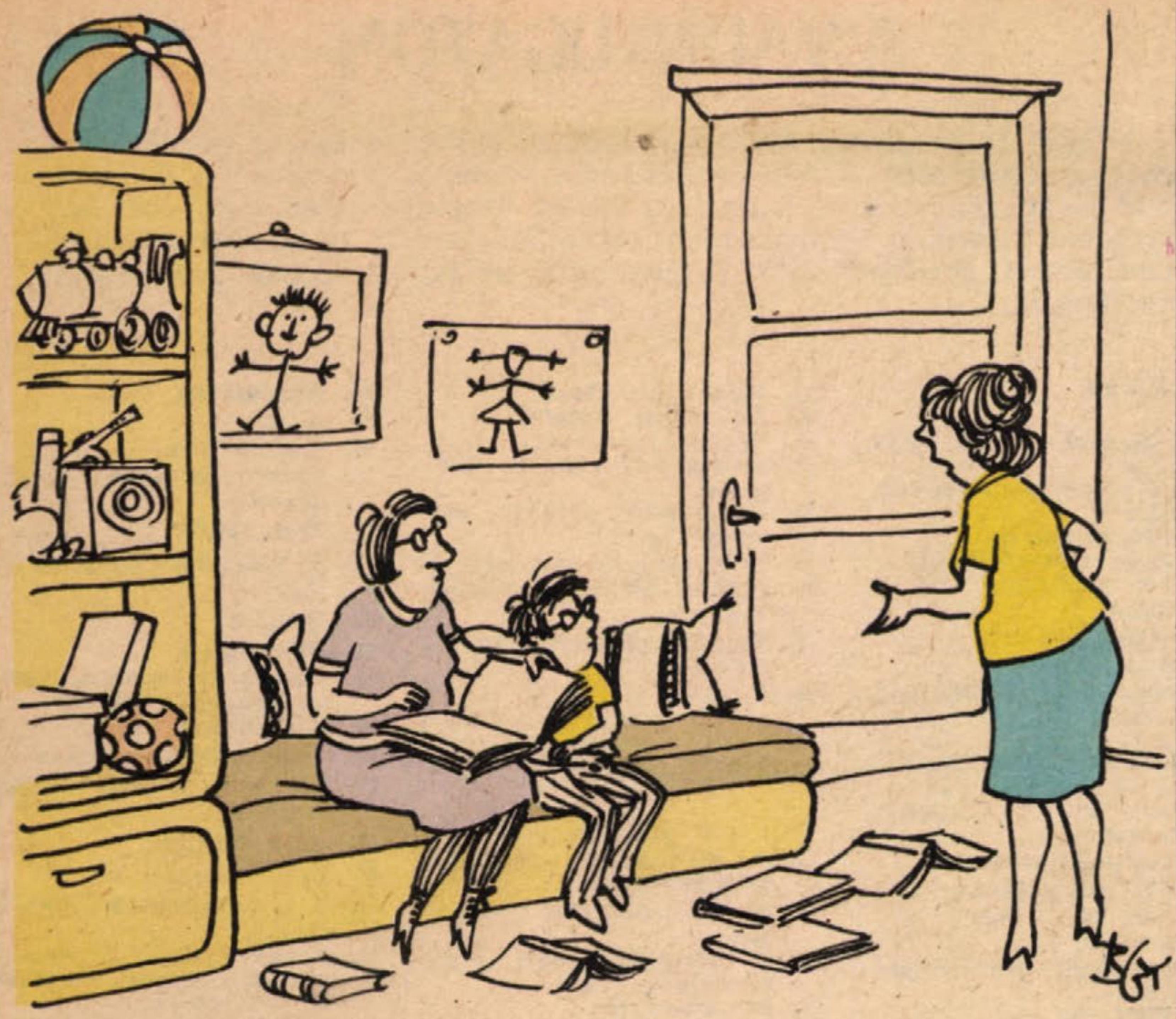

– Mama, végül túl okos lesz a gyerek a képesítés nélküli tanító nénihez!

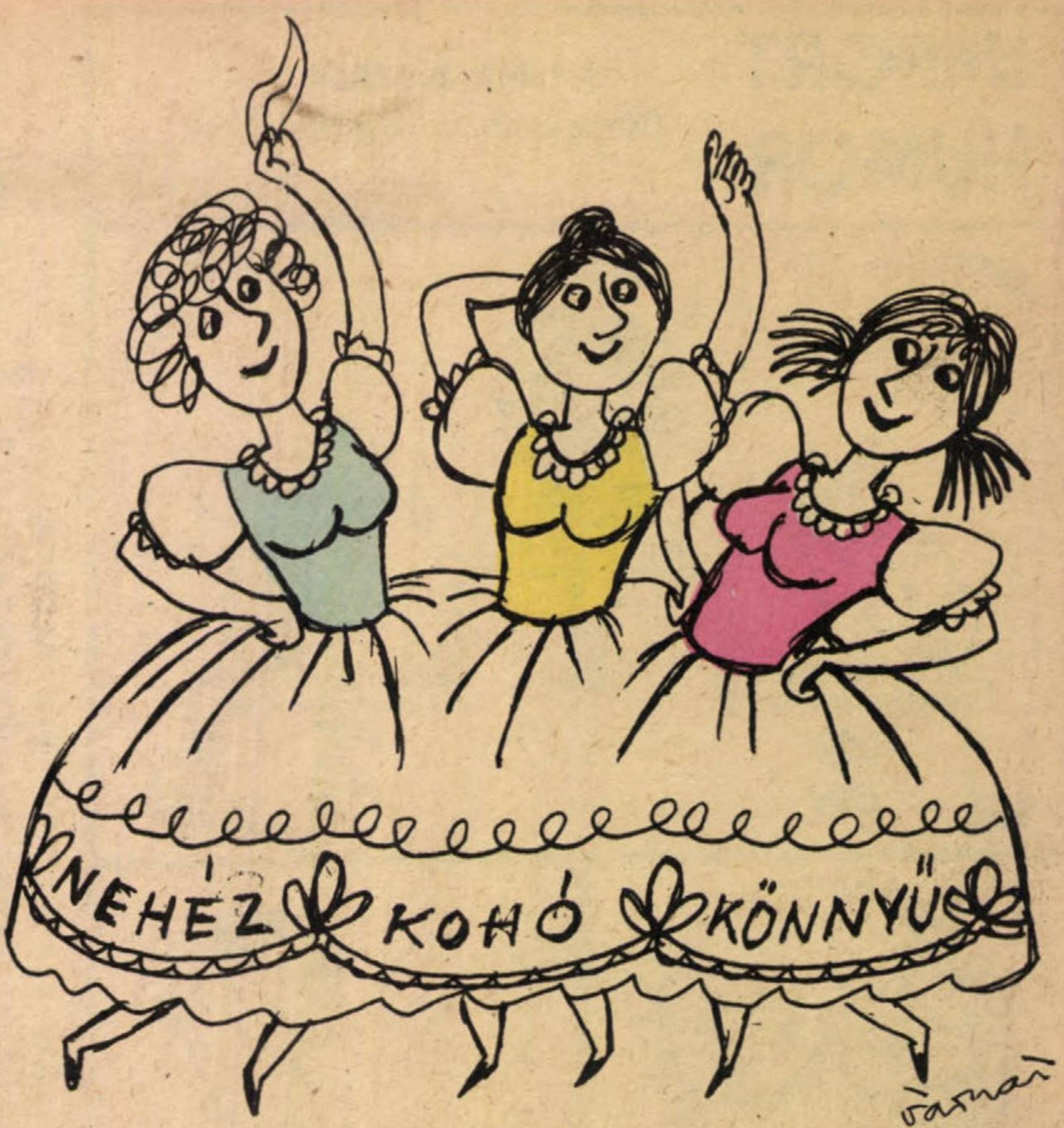
NEHÉZ
KOHÓ
KÖNNYŰ

„Csicsónénak három lánya,
Mind a három egy szoknyában…"

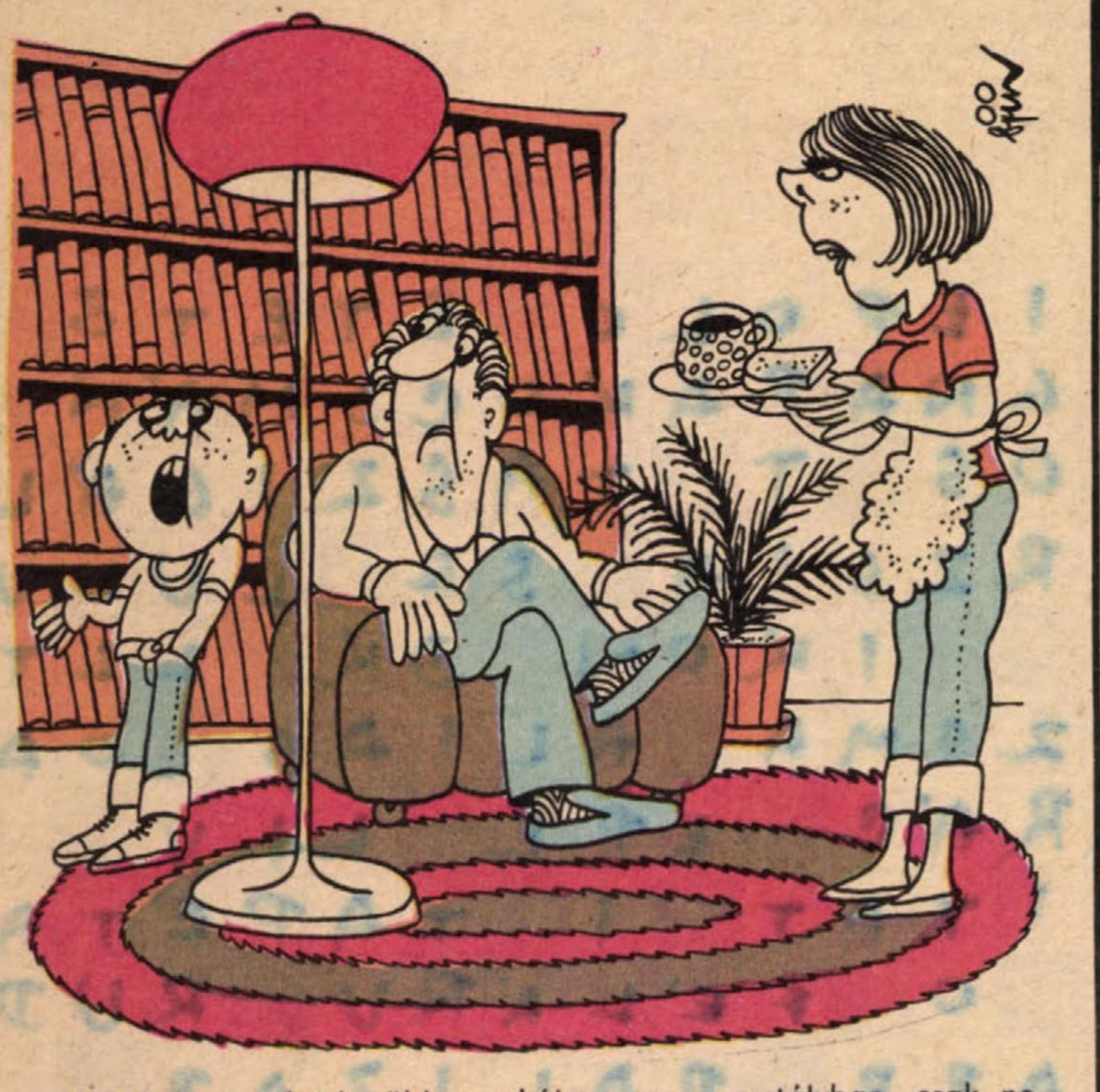

– Minden gyereknek több apukája van az osztályban, csak nekem van egy!

LESBEN

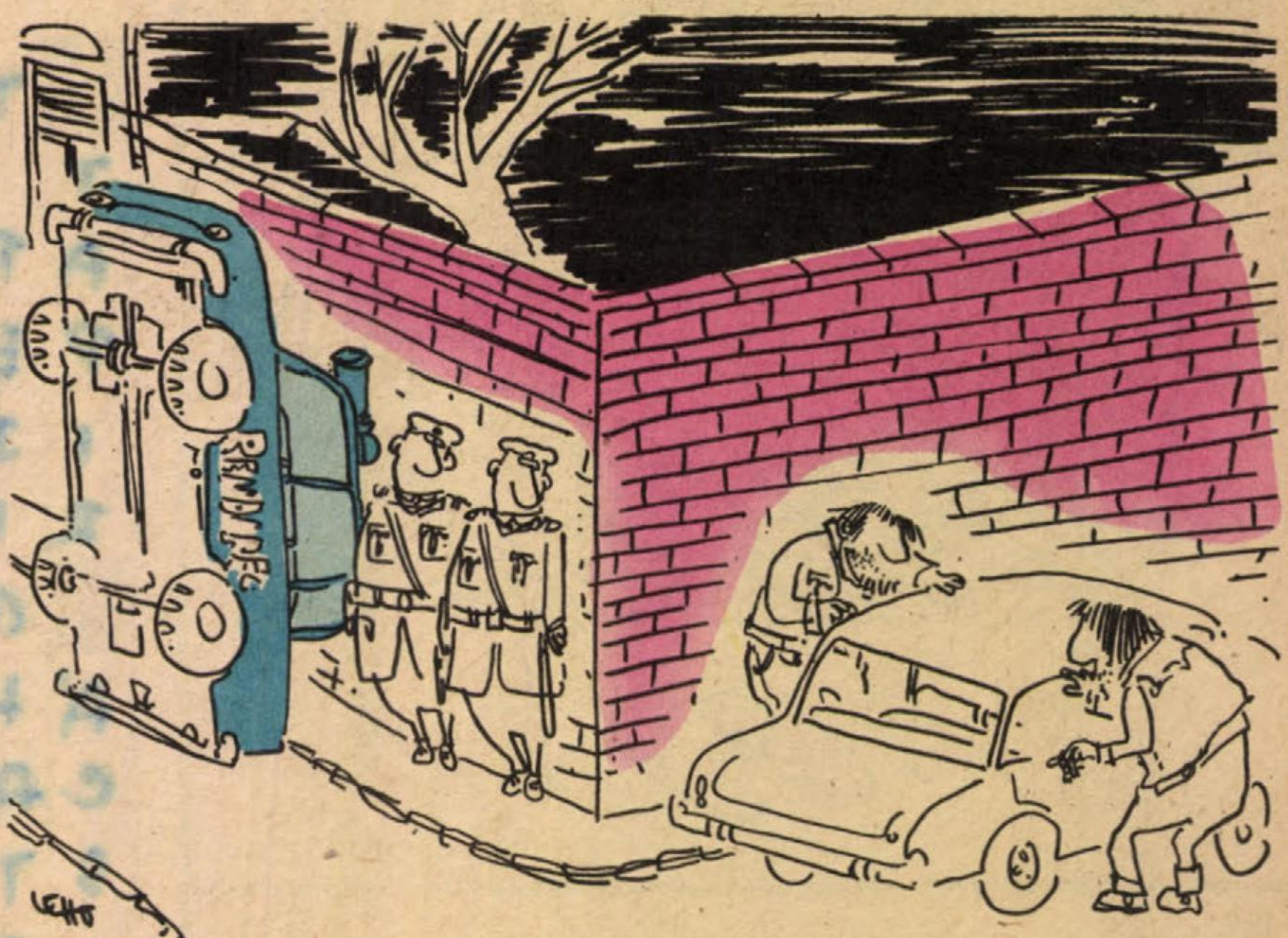

ÖRÖM

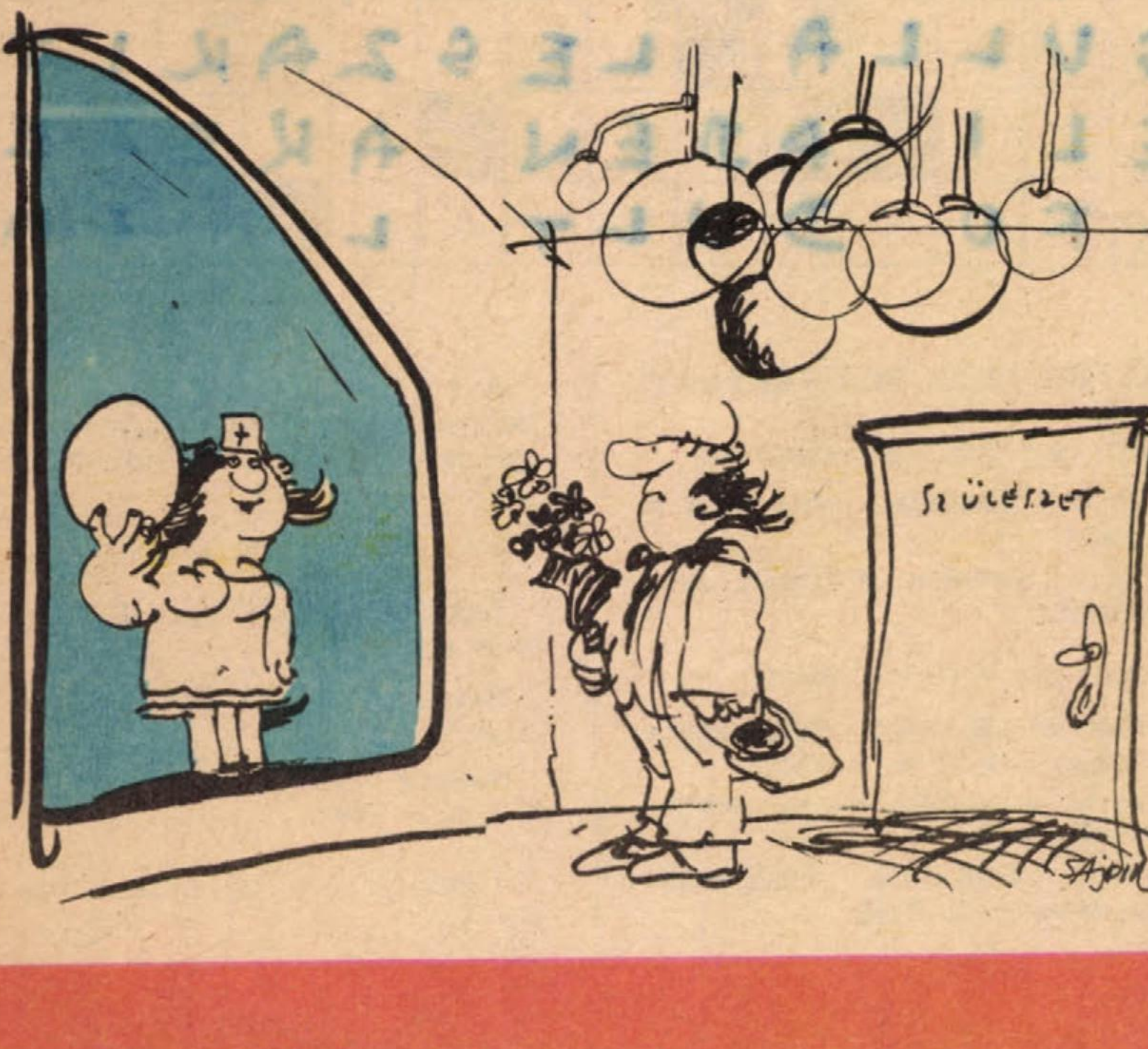

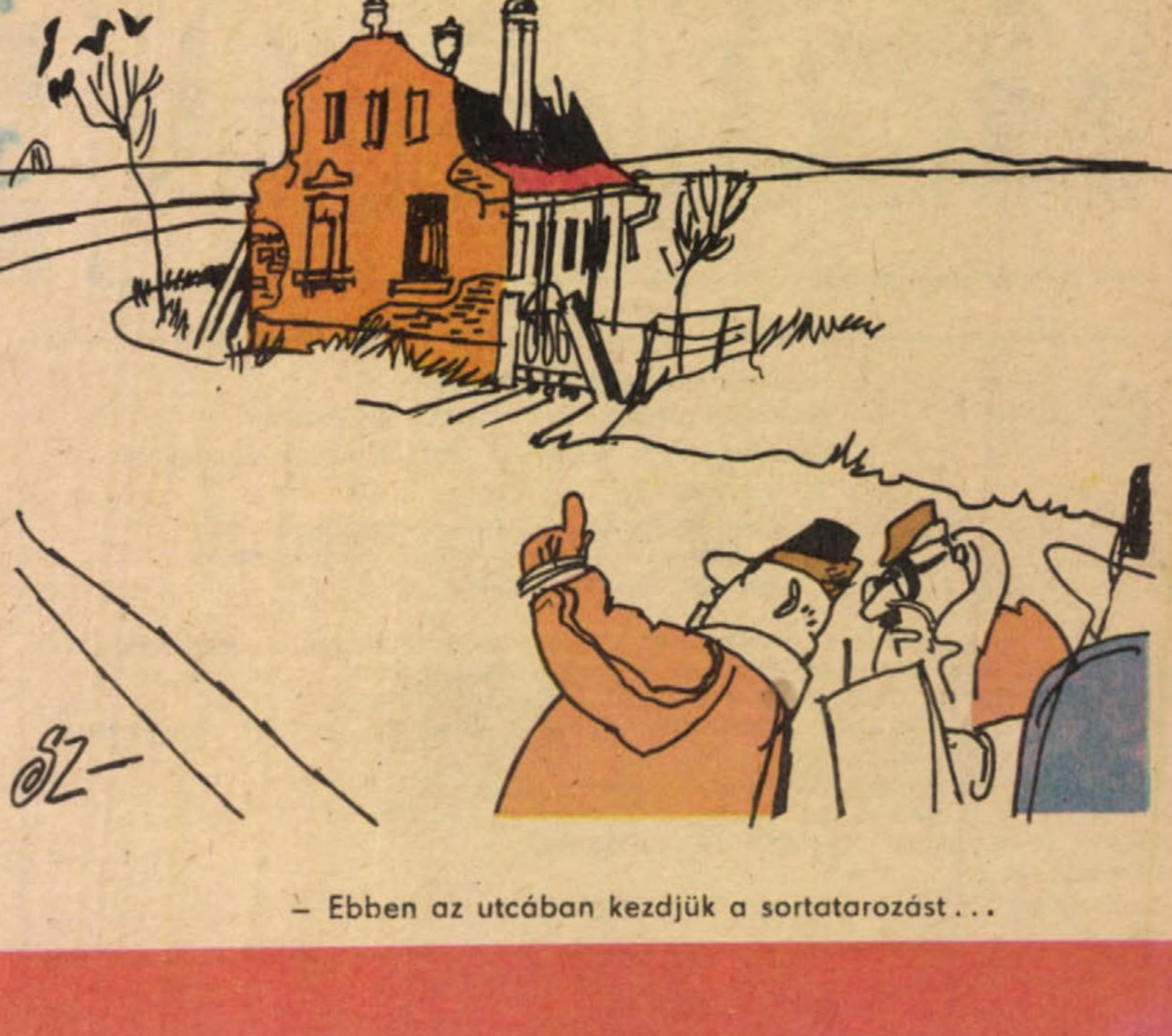

– Ebben az utcában kezdjük a sortatarozást…